

บทเรียนสำหรับเด็ก

บทที่ 1: เม็กซิโก, อเมริกากลาง, และอเมริกาใต้

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ

ได้เรียนรู้ถึงการทำงานร่วมกันของคริสเตียนจากต่างวัฒนธรรมและทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ ทำโครงการให้สำเร็จ และแบ่งปันพระกิตติคุณ

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ภาษาสเปนเป็นภาษาหลักที่ใช้พูดกันในเม็กซิโก อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ ส่วนภาษาโปรตุเกสเป็นภาษาที่ใช้พูดกันในบราซิล
 - อาหารเม็กซิกันเป็นที่นิยมทั่วโลก
 - ทางหลวงสายแพนอเมริกา ซึ่งตัดผ่าน เม็กซิโก อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ ถือว่าเป็นทางหลวงที่ยาวที่สุดในโลก
 - แม่น้ำอะเมซอนในอเมริกาใต้เป็นแม่น้ำสายที่ยาวที่สุดในโลก โดยเริ่มจากเทือกเขาในเปรูและไหลผ่านประเทศบราซิล ซึ่งมีปากแม่น้ำกว้าง 200 ไมล์
 - เทือกเขาแอนดีสที่ทอดแนวยาวในอเมริกานั้นเป็นเทือกเขาที่ยาวที่สุดในโลก
- เทือกเขาแอนดีสทอดผ่านเจ็ดประเทศ : เวเนซุเอลา โคลัมเบีย เอกวาดอร์ เปรู โบลิเวีย ชิลี และอาร์เจนตินา
- อะนาคอนด้า ซึ่งเป็นงูที่ยาวที่สุดในโลก พบได้ในอเมริกาใต้เท่านั้น

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

จัดบรรยากาศเพื่อสะท้อนถึงวัฒนธรรมของเม็กซิโก อเมริกากลาง และอเมริกาใต้ รวมถึงความรู้สึกทุกอย่าง ตกแต่งห้องด้วยพริกหยวกและหมวกปีกกว้างแบบเม็กซิโก คิดแผนที่และโปสเตอร์ท่องเที่ยว เปิดเพลงให้ได้บรรยากาศของดินแดนแถบนี้ เลือกอาหาร เช่น มันฝรั่งแผ่น และซัลซ่า (salsa) หรือ กัวคาโมเล (guacamole) ให้เด็ก ๆ คุณเป็นตัวอย่าง

เตรียมหนังสือให้เด็ก ๆ อ่าน และจัดวางสิ่งของจากหลากหลายประเทศ เช่น ผ้าคลุมไหล่ เครื่องให้จังหวะรูปร่างเหมือนน้ำเต้า (maracas), ตะกร้า และธงชาติเล็ก ๆ

ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness)

เป็นพันธกิจรับใช้ที่พี่น้องในคริสตจักรนาราฮารีนออกไปทั่วโลกเพื่อช่วยเหลือผู้คน ทีมนี้อาจต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเดินทางโดยเครื่องบิน การล่องเรือ การเดินทางโดยรถไฟ หรือการไต่ขึ้นไปบนถนนที่เต็มไปด้วยฝุ่น ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) นี้จะสร้างความสัมพันธ์ – ทำงานหนักร่วมกัน กินอาหารร่วมกัน หัวเราะร่วมกัน, และนมัสการพระเจ้าร่วมกัน ทีมเพื่อการประกาศและการก่อสร้าง (Work & Witness) จะสร้างอาณาจักรของพระเจ้า – เยี่ยมเยียน เป็นพยาน ร้องเพลง เล่นดนตรี เทศนา อธิษฐาน และฉายภาพยนตร์เรื่อง *พระเยซู* ทีมนี้จะสร้างอาคาร – คริสตจักร โรงเรียน คลินิก บ้านเรือน และสถานที่ตั้งแคมป์ ประกาศและการก่อสร้างของทีมนี้เป็นงานพันธกิจการรับใช้!

เตรียมบทเรียน โดยถ่ายเอกสารข้อมูลเบื้องต้น

ตัดและติดกาข้อมูลเบื้องต้นแต่ละข้อบนกระดาษสี และเตรียมข้อมูลเบื้องต้นให้เด็กอย่างน้อยคนละ 1 ข้อ ใส่ข้อมูลเบื้องต้นไว้ในตะกร้าเพื่อให้เด็กมาเลือกในภายหลัง ถ้าเป็นไปได้ ให้หารูปภาพที่สอดคล้องกับข้อมูลเบื้องต้นนั้นด้วย

ก่อนเล่าเรื่องราวพันธกิจ ถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ รู้อะไรเกี่ยวกับเม็กซิโก/อเมริกากลาง และอเมริกาใต้บ้าง? เราจะเรียกภูมิภาคนี้ว่า MAC และ SAM ในบทเรียนนี้ เด็ก ๆ คิดถึงอะไรเมื่อได้ยินชื่อเม็กซิโก/อเมริกากลาง และอเมริกาใต้? ในขณะที่เด็ก ๆ ร่วมกันตอบคำถาม เขียนคำตอบลงบนกระดาษ แสดงแผนที่และอธิบายว่าคุณจะสอนเกี่ยวกับภูมิภาคแถบนี้ในปี นี้ ให้เด็ก ๆ เลือกข้อมูลเบื้องต้นจากตะกร้าและอ่านออกเสียง แสดงภาพในขณะที่เด็ก ๆ กำลังอ่าน ทำต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะอ่านข้อมูลเบื้องต้นครบหมดทุกข้อ

บอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจมากมายเกี่ยวกับ MAC และ SAM ต่อไปนี่เป็นสิ่งที่เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิภาคนี้ คือ ประเทศ 11 ประเทศในภูมิภาคนี้ อาหารที่ผู้คนชอบกิน สิ่งของเด็ก ๆ ชอบเล่น สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้ ที่ที่มีขั้วหนารีและศิษยาภิบาลได้รับใช้และสิ่งที่พวกเขาทำ

เขียนชื่อทั้ง 11 ประเทศที่จะเรียนด้วยกันบนกระดาษสี – หนึ่งประเทศต่อหนึ่งแผ่น แบ่งเด็ก ๆ ออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ผสมกันทั้งเด็กโตและเด็กเล็ก คว่ากระดาษที่เขียนชื่อประเทศไว้ลงบนโต๊ะ ให้แต่ละกลุ่มผลัดกันเปิดแผ่นกระดาษที่คว้านั้นและอ่านชื่อประเทศ จากนั้นให้หาและชี้บอกตำแหน่งของประเทศนั้นบนแผนที่ บอกเด็ก ๆ ว่า

คริสตจักรนาซารีนมีคริสตจักรในประเทศทั้งหมดเหล่านี้

และเหล่านี้เป็นประเทศที่เราจะเรียนรู้กันในปีนี้ ให้เด็ก ๆ

เอาแผ่นกระดาษที่มีชื่อประเทศกลับคนละแผ่น ถ้ามีเด็กมากกว่า 11 คน ให้ทำให้ครบตามจำนวนเด็ก

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 1 “การเดินทางบนทางหลวงสายแพนอเมริกา”

ทบทวนชื่อประเทศและชี้บอกตำแหน่ง ในขณะที่เด็ก ๆ เติมอักษรในช่องว่าง

เรื่องราวพันธกิจ : คาลอสและโรบิน ราดิ – มิชชันนารีใน MAC และ SAM

โดย เวส อีบาย

บอกเด็ก ๆ ว่า เรื่องราวในวันนี้เกี่ยวกับคู่สามีภรรยาที่เป็นมิชชันนารีในประเทศอาร์เจนตินา แม้ว่าทั้งสองจะเกิดในคนละประเทศ

แต่พระเจ้าทรงใช้ทั้งสองทำงานเป็นทีมเพื่อเผยแพร่วรรสารของพระเจ้าทั้งใน MAC และ SAM

“บรูโน มานีหน้อย มาดูผลบนตัวคาลอสซิ!” นางราดิบอก “มีแผลอยู่เต็มตัวเลย เราต้องพาคาลอสไปหาหมอเดี๋ยวนี้”

ศจ.ราดิ มองไปที่ลูกชาย “ผมเห็นด้วยกับคุณ” เขากล่าว “ไปกันเลย! ผมจะอุ้มเขาไปที่รถเอง” หมอบอก ศจ. และนาง ราดิ ว่า “ลูกชายของคุณแพ้กำมะถันในดิน และเขาอาจเสียชีวิตได้ ผมแนะนำว่าคุณต้องย้ายออกไปจากที่นั่น เพื่อที่คาลอสจะมีอาการดีขึ้น”

ครอบครัวราดิอาศัยอยู่ที่ทางตอนเหนือของประเทศอาร์เจนตินาที่ซึ่ง ศจ.ราดิเป็นศิษยาภิบาลที่คริสตจักรนาซารีนที่นั่น

แต่ครอบครัวราดิได้ทำตามคำแนะนำของหมอและย้ายไปเป็นศิษยาภิบาลที่เมืองอื่น

คาลอสได้รับการรักษาทางการแพทย์และมีอาการดีขึ้น

คาลอสเกิดและเติบโตในประเทศอาร์เจนตินาร่วมกับพี่สาว 3 คน คาลอสอายุได้ 4 ขวบเมื่อเขาต้อนรับพระเยซู “เพราะว่าผมยังเด็กมาก” คาลอสบอก “พระเจ้าก็ได้ช่วยผมให้รอดจากชีวิตแห่งบาป ผมขอบคุณพระเจ้าที่ดึงผมจากการกระทำในสิ่งที่ไม่ดี”

เมื่อคาลอสเป็นวัยรุ่น เขาได้พบทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) “ผมเห็นคนเหล่านี้ใช้เวลาและเงินเพื่อช่วยคริสตจักรของเราซึ่งเขาเดินทางเป็นระยะทางกว่าครึ่งโลก ผมซาบซึ้งใจมาก” เขากล่าว

“ผมบอกพระเจ้าว่าผมจะใช้ชีวิตผมในการช่วยสร้างอาณาจักรของพระองค์”
นี่เป็นการทรงเรียกกาลอสเข้าสู่งานพันธกิจการรับใช้

“โรบิน อยากมีน้องสาวหรือเปล่า?” แม่ของเขาถาม
“น้องสาวหรือ?” โรบินถาม “งั้นก็สนุกสิ! หนูก็จะมีเพื่อนเล่นด้วย”
“พร้อมกับแม่จะรับเด็กทารกผู้หญิงชาวเปรูมาเป็นลูก น้องชื่อ เซรี”
พ่อแม่ของโรบิน คือ ศจ.โรเบิร์ตและนอร์มา บรุนชัน

เป็นมิชชันนารีในเปรูและคอสตาริก้ามาเป็นเวลาหลายปี โรบินเกิดในขณะที่ครอบครัวเธออยู่ในเปรู
เมื่อโรบินอายุได้ห้าขวบ เซรีก็ได้เข้ามาอยู่ในครอบครัวของเธอ

โรบินบอกว่าการเติบโตขึ้นในเปรูนั้นเป็นชีวิตที่น่าสนใจ “อาหารโปรดของฉันคือ เซวีเช
(ceviche) ซึ่งเป็นปลาดิบราดน้ำมะนาว แล้วฉันก็ชอบ ชิชา โมราดา (chichi morada)
ซึ่งทำจากเจลาตินจากข้าวโพดแดงหรือม่วง และฉันก็ยังชอบอาหารนี้จนทุกวันนี้”

โรบินได้ต้อนรับพระคริสต์เมื่ออายุได้สี่ขวบ โรบินกล่าวว่า
“ฉันชอบไปโบสถ์และชื่นชอบกับกิจกรรมฝ่ายวิญญาณ”

หนึ่งปี ที่ครอบครัวบรุนชันกลับไปอเมริกาในช่วงที่กลับบ้าน
พ่อแม่ของโรบินได้ไปแบ่งปันในคริสตจักรต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้คนได้รับรู้เกี่ยวกับการรับใช้ของพวกเขา
“เย็นวันหนึ่ง พ่อของฉันเทศนาในการประชุมแห่งหนึ่ง” โรบินกล่าว
“และฉันก็เป็นคนแรกที่ก้าวออกไปที่ธรรมมาสน์ เมื่ออายุหกขวบ
ฉันรู้สึกถึงการทรงเรียกของพระเจ้าให้ฉันเป็นมิชชันนารี เมื่อเป็นวัยรุ่น
ฉันก็เข้าใจการทรงเรียกของพระเจ้ามากขึ้น
ฉันปรารถนาจะช่วยสร้างอาณาจักรของพระองค์ให้เติบโตขึ้น”

กาลอสเติบโตในอาร์เจนตินา ส่วนโรบินเป็นลูกของมิชชันนารีที่เติบโตในเปรูและคอสตาริก้า
กาลอสและโรบินพบกันที่ ซาน อันโตนิโอ, เท็กซัส ในการประชุมใหญ่ของนาซารีน
หลังการประชุมใหญ่ กาลอสได้กลับไปอาร์เจนตินา และโรบินได้เข้าศึกษาในวิทยาลัยในโอกลาโฮมา
ทั้งสองอิมเมล์หากัน และระหว่างนั้นพวกเขาก็ตกหลุมรักกันและกัน
ทั้งสองแต่งงานกันในอีกหนึ่งปีต่อมาในแคนซัส

คู่แต่งงานใหม่นี้เชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกพวกเขาให้รับใช้ด้วยกันในงานมิชชัน
กาลอสและโรบินเป็นมิชชันนารีมาเป็นเวลา 10 ปีแล้วในตอนนี้อยู่และมีลูกสาว 3 คน ชื่อว่า นิโคล,
นาตาลี, และนาตาชา

ในตอนแรก ครอบครัวราดิ รับใช้ที่สาธารณรัฐโดมินิกันในแถบแคริบเบียนสองปี
พวกเขาช่วยทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) เพื่อสร้างคริสตจักรนาซารีนกว่า 60
แห่ง บ้านเรือน และสถานที่ตั้งแคมป์ซึ่งถูกทำลายจากพายุเฮอริเคน

ครอบครัวราดิรับใช้ในประเทศกัวเตมาลาสี่ปี พวกเขาทำงานกับคริสตจักรต่าง ๆ
และคนหนุ่มในการสนับสนุนงานมิชชันทั่วโลก เวลานี้พวกเขาอาศัยอยู่ในอาร์เจนตินา
ที่ซึ่งพวกเขาเข้าไปมีส่วนในงานต่าง ๆ หนึ่งในงานเหล่านั้นคือ
การที่กาลอสได้ช่วยทีมประกาศและการก่อสร้าง ซึ่งมาที่อาร์เจนตินา
ครอบครัวราดิได้เป็นมิชชันนารีใน MAC และ SAM อย่างแท้จริง

ผู้การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า เราจะเล่น “ฟุตบอล” เพื่อทบทวนเรื่องราวของกาลอสและโรบิน ราดิ
แบ่งเด็กออกเป็นสองทีม : เม็กซิโก และ บราซิล นอกเหนือจากคำถามตัวอย่างแล้ว
ให้เขียนคำถามของตนเองและรวมข้อมูลเบื้องต้นด้วย คำตอบที่ถูกต้องในแต่ละข้อเท่ากับได้ 1 ประตุ
ขอให้เด็ก ๆ เขียนคะแนนไว้บนกระดาน

คำถามตัวอย่าง :

1. กาลอส ราดิเกิดที่ไหน? (อาร์เจนตินา)
2. ทำไมกาลอสต้องไปโรงพยาบาลเมื่อตอนเป็นเด็ก? (เขาแพ้กำมะถันในดิน)
3. กาลอสมีอาการดีขึ้นได้อย่างไร? (พ่อแม่ของเขาย้ายไปอยู่เมืองอื่น)
4. พ่อของกาลอสทำงานอะไร? (เป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรนาซารีน)
5. กาลอสสนใจในงานมิชชันได้อย่างไร? (เขาเห็นทีมประกาศและการก่อสร้าง)
6. โรบิน ราดิ เกิดที่ไหน? (เปรู)
7. พ่อแม่ของ โรบินทำงานอะไร? (ทั้งสองเป็นมิชชันนารี)
8. สิ่งที่คุณแม่ของ โรบินทำให้โรบินมีความสุขคืออะไร?
(ทั้งสองได้รับเด็กหญิงบุญธรรมให้มาเป็นน้องสาวของโรบิน)

ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work and Witness): คืออะไร?

เขียนงานต่าง ๆ ของทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) ในกระดาษการ์ดหนึ่งอย่างต่อหนึ่งไป (งานต่าง ๆ นี้ รวมถึง: สร้างคริสตจักร สร้างคลินิก สร้างโรงเรียน สร้างบ้าน ทูบอาคาร จัดการพื้นที่ว่าง สอนชั้นเรียนรวีฯ เทศนาในคริสตจักร ฉายภาพยนตร์ พระเยซู แจกใบปลิว

คริสเตียน ร้องเพลงนำในประชุมนมัสการ จัดการศึกษาพระคัมภีร์ตอนปิดเทอม หรือ การศึกษาพระคัมภีร์ที่บ้าน เชื้อเชิญผู้คนมาคริสตจักร ทำงานในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า สอนภาษา นำคณะนักเรียนเด็ก ฯลฯ) แล้วทำการซ่อนการ์ดไว้รอบห้อง

ถามเด็ก ๆ ว่าทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) หมายความว่าอะไร? ให้เด็ก ๆ ได้บอกในสิ่งที่พวกเขาู้ จากนั้นบอกเด็ก ๆ ว่า ในเรื่องของกาลอสและโรบิน ราดิ เด็ก ๆ ได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) บ้าง?

(กาลอสได้เจอกับทีมเพื่อการประกาศและการก่อสร้าง เมื่อเขาเป็นวัยรุ่น และเป็นผลให้เกิดการทางเรียกเขาสู่งานมิชชัน

ครอบครัวราดิเกี่ยวข้องกับทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน ในฐานะมิชชันนารีในแถบคาริบเบียนและปัจจุบันพวกเขาอยู่ในอเมริกากลาง)

บอกเด็กว่าคุณได้ซ่อนการ์ดที่เขียนงานต่าง ๆ ของทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน ไว้ ขอให้เด็ก ๆ ช่วยกันหาการ์ด จากนั้นให้เด็ก ๆ ได้อ่านออกเสียง พูดคุยเกี่ยวกับงานต่าง ๆ ของทีมเพื่อการประกาศและการก่อสร้าง และช่วยทำให้เด็ก ๆ

เข้าใจว่ามีงานหลากหลายประเภทที่สามารถทำได้ในการมาของทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน

บอกเด็ก ๆ ว่า คนที่เดินทางร่วมไปกับทีมนี้ก็เหมือนเป็นมิชชันนารีในระยะเวลาสั้น ๆ พวกเขาไปเพื่อช่วยผู้คนที่รู้จักความรักของพระเยซู

ภายหลังจากนำเสนอบทเรียน วางแผนงานง่าย ๆ ของทีมเพื่อการประกาศและการก่อสร้าง สำหรับเด็ก ๆ เช่น รวบรวมสิ่งของสำหรับคนยากจน กวาดใบไม้ หรือช่วยผู้สูงอายุ หรือคนป่วยทำความสะอาด ช่วยเสิร์ฟอาหาร

ช่วงอธิษฐาน

ยกชูว่าขึ้นมาและบอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ ใน MAC และ SAM นั้นชอบการเล่นว่าว และในกัวเตมาลา ทุกวันที่หนึ่งของเดือนพฤศจิกายนเป็นวันสำหรับเทศกาลการเล่นว่าว ในบราซิล คนทุกวัยสนุกสนานกับการเล่นว่าว

บอกเด็ก ๆ ว่า วันนี้เราจะทำวาวแห่งคำอธิษฐานเพื่อใช้ในตลอดทั้งปี
เมื่อเราได้เรียนรู้ในแต่ละประเทศ
เราก็จะเขียนคำอธิษฐานเพื่อไว้เตือนเราได้อธิษฐานเพื่อสำหรับผู้คนในภูมิภาค MAC และ SAM
เราจะอธิษฐานเพื่อเขาเรื่องอะไรบ้าง? เมื่อเด็ก ๆ เสนอหัวข้ออธิษฐาน เขียนหัวข้อนั้นไว้บนกระดาษ
ช่วยเด็ก ๆ เตรียมวาว ให้เด็ก ๆ ตัดกระดาษขนาด 12" x 18" เป็นรูปร่างวาวขนาดใหญ่
จากนั้นให้คิดเทพกาวไว้ท้ายวาวเพื่อเตรียมทำหาง จากกระดาษที่เหลือ ให้เด็ก ๆ
ตัดเป็นรูปร่างเหมือนเนคไท แล้วเขียนหัวข้ออธิษฐานที่บนกระดาษลงไป
แล้วติดกระดาษไว้ทำเป็นหางวาว
นำเด็กอธิษฐาน หนุนใจเด็ก ๆ ให้กล่าวคำอธิษฐานตามหัวข้อที่พวกเขาได้เขียนลงไปบนวาว

บทที่ 2: เม็กซิโก

วัตถุประสงค์

เพื่อสอนเด็ก ๆ
ว่าแผนการของพระเจ้าที่มีต่อคนของพระองค์ก็คือการทำงานร่วมกันในการรับใช้ผู้อื่น

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ชายแดนระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกาและเม็กซิโกมีระยะทางยาว 1,900 ไมล์
- ศิลปวัตถุของชนเผ่ามายันและแอซเทคสามารถพบได้ที่เม็กซิโกในปัจจุบัน
- ดนตรีมาริอาชี (Mariachi) มีต้นกำเนิดมาจากเม็กซิโก วงดนตรีส่วนใหญ่ประกอบด้วย นักร้อง ไวโอลิน ทรัมเปต และกีตาร์
- กีฬาที่เป็นที่นิยมอันดับสอง รองจากกีฬาฟุตบอลในเม็กซิโกคือ การสู้วัว
- เม็กซิโก ซิตี้ เป็นเมืองหลวงของเม็กซิโกและเป็นหนึ่งในเมืองที่ใหญ่ที่สุดในโลก
- พิงาตา (piñata) เป็นโมบายรูปดาว และเป็นตัวแทนของดวงดาวแห่งเมืองเบเซเลสม

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

คริสตจักรนาซารีนในพื้นที่ตามแนวชายแดนได้ช่วยเหลือคริสตจักรทางเหนือของเม็กซิโกและตะวันตกเฉียงใต้ของสหรัฐอเมริกาเพื่อสร้างและพัฒนาคริสตจักรและผู้นำไปยังเมืองที่พระกิตติคุณยังเข้าไปไม่ถึงของเมืองตามชายแดนทั้งสองฝั่ง

งานนี้เป็นการผสมทีมงานจากคริสตจักรในสหรัฐอเมริกาและทีมจากทางเหนือของเม็กซิโก
ก่อนเริ่มขึ้น เขียนข้อมูลเบื้องต้นบนกระดาษการ์ด ดิจการ์ดแต่ละใบบนเทปฟ้าย่าน
และติดเทปฟ้าย่านพร้อมการ์ดบน พิงาตา (piñata)

ขอให้เด็ก ๆ บอกตำแหน่งของเม็กซิโกในแผนที่โลก บอกเด็ก ๆ ว่า
เม็กซิโกมีชายแดนทางใต้ติดทวีปอเมริกากลาง ทางเหนือติดสหรัฐอเมริกา
ใจกลางเม็กซิโกเป็นเทือกเขา, มีทะเลทรายทางตอนเหนือ และป่าทางตอนใต้
มีภูเขาไฟหลายลูกในเม็กซิโก แต่มีเพียงไม่กี่ลูกที่ยังประทุอยู่

ชาวเม็กซิโกส่วนใหญ่มีทั้งที่เป็นชาวสเปนและชนพื้นเมืองอเมริกันซึ่งมาจากกลุ่มชนพื้นเมืองในสมัยโบราณ เช่น ชาวมายาและแอซเทค

เม็กซิโกเป็นสถานที่ยอดนิยมของนักท่องเที่ยวที่มาเพื่อชมหาดทรายที่สวยงาม ผู้คนที่เป็มิตร, และซากปรักหักพังของอารยธรรมเผ่ามายาโบราณ

โจวี พิงตา ให้ดูแล้วบอกว่า

พิงตาเป็นเครื่องหมายที่เป็นที่ยอมรับและนิยมของงานเฉลิมฉลองเม็กซิกัน

ซึ่งเป็นสีสันและเกี่ยวกับงานเทศกาล ให้เราใช้ พิงตาเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเม็กซิโก

ขออาสาสมัครให้ดึงเทปฟ้าย่นออกอย่างระมัดระวังและอ่านออกเสียงข้อมูลเบื้องต้น

ก่อนเล่าเรื่อง ให้ใช้ตัวต่อจิ๊กซอว์เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ

ได้เข้าใจว่าการทำงานเป็นทีมเพื่อให้บรรลุผลนั้นเป็นอย่างไร เตรียมตัวต่อจิ๊กซอว์ให้พอเพื่อให้เด็ก ๆ

ทำเสร็จภายในเวลาไม่นาน โดยการแบ่งเด็กออกเป็นสองกลุ่ม

และให้ตัวต่อครึ่งหนึ่งกับทีมหนึ่งและอีกครึ่งหนึ่งกับอีกทีมหนึ่ง

ให้แต่ละทีมนั่งอยู่ปลายโต๊ะคนละด้านแล้วจึงให้พวกเขาเริ่ม

หลังจากที่ทั้งสองทีมพยายามต่อตัวต่อที่มีเพียงครึ่งเดียว

และเริ่มรู้ว่าพวกเขามีจำนวนตัวต่อไม่ครบทุกชิ้น จึงขอให้เด็ก ๆ

บอกวิธีที่พวกเขาจะต่อให้เสร็จโดยการทำงานร่วมกันได้อย่างไร เมื่อเด็ก ๆ ต่อตัวต่อเสร็จแล้ว ให้เด็ก

ๆ พุดข้อพระธรรมใน ฟิลิปปี 1:4-5 พร้อมกัน

บอกเด็ก ๆ ว่า เมื่อเราทำงานรับใช้เพียงลำพัง

บางครั้งก็ไม่มีประสิทธิภาพเท่ากับเมื่อเราทำงานร่วมกันเพื่อไปให้ถึงเป้าหมายเดียวกัน

ขอให้เด็กช่วยบอกวิธีที่คริสเตียนทำงานร่วมกันเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณ (คำตอบที่อาจเป็นไปได้ :

คริสตจักรจัดตั้งยังชีพให้แก่ พันธกิจเมตตานาซารีน (Nazarene Compassionate Ministries)

เพื่อนำไปแจกจ่าย การจากเด็ก ๆ ในค่ายฤดูร้อน (VBS mission offerings)

เพื่อนำไปซื้อเครื่องมือเพื่อการประกาศให้กับทีมฉายภาพยนตร์พระเยซู

ช่วยทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) ทำโครงการพันธกิจให้สำเร็จ

และคริสตจักรรวบรวมการถวายอาลัยสแตร์เพื่อช่วยในการสร้างคริสตจักร โรงเรียน และอาคารต่าง ๆ

ทั่วโลก มีขบวนการทำงานร่วมกับผู้นำคริสตจักรในประเทศต่าง ๆ

เพื่อเริ่มคริสตจักรและเตรียมการฝึกผู้นำเป็นศิษยาภิบาล)

เรื่องราวพันธกิจ : ช่วงพักฤดูร้อนที่แตกต่าง

โดย จิน่า เกรท พอทเทนเจอร์

เป้าหมายของคริสตจักรตามแนวชายแดน

คือการเป็นส่วนหนึ่งของผู้เชื่อในการทำงานกับคริสตจักร

การรับใช้นี้มีผลต่อชีวิตของผู้คนที่อาศัยอยู่ทั้งสองฟากของชายแดนเม็กซิโกและสหรัฐอเมริกา

“ได้เวลาไปทำงานที่คริสตจักรแล้ว” อ.มาร์ตินบอก

“แต่ พ่อ นี่เป็นเช้าวันจันทร์นะ!” ยูวีเออร์วัย 11 ปีท้วง

“และนี่ก็เป็นช่วงพักฤดูร้อนของพวกเรา!” มีซาเอล วัย 12 ปีพูดเสริม

พ่อจึงยิ้ม และบอกว่า “เรามีคนมาช่วยทำงานวันนี้ พวกลูก ๆ

จะแปลกใจว่างานจะคืบหน้าไปขนาดไหนเมื่อมีทีมงานเล็ก ๆ”

มีซาเอลและยูวีเออร์ชำเลื่องมองกันข้าม โຕ้ะ

“ใครจะมาช่วย?” ยูวีเออร์ถาม

“อนุชนจากไอโฮไอ” พ่อตอบ “พวกเขาจะมาช่วยเราในงานส่วนของพื้นที่ชายแดน

ทีมมิชชันของนาซารีนและคริสตจักรต่าง ๆ

ของทั้งสองฟากชายแดนสหรัฐและเม็กซิโกทำงานร่วมกันในงานรับใช้นี้ อนุชนเหล่านี้ต้องไปที่

เมืองชูอาเรส เม็กซิโก แต่ว่าของที่จะใช้ในโครงการยังมาไม่ถึง พวกเขาจึงมาช่วยพวกเราใน เอล ปาโซ เท็กซัส”

เมื่อ อ.มาร์ตินและลูก ๆ มาถึงที่คริสตจักร พวกเขาที่ทักทายกับพวกผู้ใหญ่และวัยรุ่น

“ขอบคุณทุกคนที่มา!” อ.มาร์ตินบอกกับกลุ่ม

“อนุชนหลายคนอาจไม่ยอมสละเวลาช่วงพักฤดูร้อนในการทำงานให้คริสตจักรไกลจากบ้านหลายร้อยไมล์แบบนี้”

“นั่นก็คงจะไม่ทำเหมือนกัน” มีซาเอลพึมพำกับยูวีเออร์ซึ่งเอาข้อศอกมากระทุ้งเขา เขาถลึงตาใส่มีซาเอลในขณะที่เธอลูบสีข้าง

หลังจากอธิษฐาน ทีมงานได้แบ่งออกเป็นกลุ่มเล็กและเริ่มทำงาน

บางคนถือแปรงและกระป๋องสี บางคนถือถังขยะ และบางคนถือกรรไกรเพื่อใช้ตัดแปรง

“พ่อบอกว่าพวกเราต้องช่วยพวกเขา แต่เรายังไม่รู้จักพวกเขาเลย” มีซาเอลบ่น

ยูวีเออร์มองดูอนุชนหญิงสามคนที่กำลังเก็บขยะ เธอจึงมองไปที่มีซาเอลและชักไหล่ จากนั้นก็เดินไปพร้อมกับพวกเธอ

“หนูชื่อ ยูวีเออร์ ขอหนูช่วยได้มั๊ยคะ?”

“แน่นอนจ๊ะ!” หนึ่งในกลุ่มพูดและยื่นถุงมือคู่หนึ่งให้เธอ
“เราจะทำงานเสร็จเร็วขึ้นหากมีคนมาช่วยเพิ่มอีกคน ฉันชื่ออแมนด้า”
“ฉันชื่อ จิล และนี่ เจนนิเฟอร์” อนุชนหญิงคนที่สองบอก
ในขณะที่กลุ่มผู้หญิงทำงานร่วมกัน พวกเธอก็ได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวเกี่ยวกับพี่น้อง
หัวเราะในความเหมือนกันของครอบครัวของพวกเธอ
“เราทำเสร็จหรือยัง?” ยูวีเออร์ถามในขณะที่มองไปรอบ ๆ
“หนูคิดว่ามันอาจต้องใช้เวลาทั้งวัน!”
“ฉันคิดว่าเรามีอีกสิ่งที่ต้องทำ” เจนนิเฟอร์บอก “มากับเรานะ ยูวีเออร์”
กลุ่มผู้หญิงเดินไปด้านหน้าคริสตจักรที่มีอนุชนบางคนกำลังทาสีกำแพงด้านนอก ถัดไปนั้น
มีชาเอลก็ยืนอยู่ใกล้กับอนุชนชายคนหนึ่ง
“พี่ ๆ กำลังทำอะไร?” ยูวีเออร์ถาม
“เรากำลังทาสีอยู่ เธอต้องรอคุณนะ” มีชาเอลบอก
ยูวีเออร์ และเพื่อนใหม่รีบวิ่งเข้าไปด้านใน
“โอ” ยูวีเออร์พูดแบบหอบ ๆ “นี่ดูดีขึ้นเยอะเลย”
“ฉันชอบทาสี! เรามาช่วยกันทำเถอะ” จิลบอก
“พวกพี่ ๆ นี่แปลกคนจัง!” ยูวีเออร์แหย่
“ใช้เวลาในช่วงพักฤดูร้อนเพื่อทำงานที่คริสตจักรของเรา”
“มันสนุกนะ” เจนนิเฟอร์บอกในขณะที่กำลังจุ่มแปรงลงในสี
“คริสเตียนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน”
เพื่อนใหม่ของยูวีเออร์และมีชาเอลมาทำงานที่คริสตจักรทุกเช้า และเมื่อสิ้นสุดสัปดาห์มาถึง
ภาพอาทิตย์สีแดง สีเหลือง สีส้มอันงดงามก็ได้ถูกวาดไว้ที่ด้านหน้าคริสตจักร พุ่มไม้ก็ถูกตัดแต่ง
และสถานที่ที่เคยมืดและไม่น่าเข้าก็กลับสดใสและรื่นเริง
เมื่อกลุ่มอนุชนบอกลา ยูวีเออร์และกลุ่มผู้หญิงทั้งสามได้แลกเปลี่ยนอีเมลล์กัน
“ใช่แล้ว นี่มันสนุกมาก!” มีชาเอลบอกเมื่อเขาเข้ามาพร้อมกับกลุ่มผู้หญิง
“ขอบคุณสำหรับการช่วยเหลือ เราคงไม่สามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้จนเสร็จถ้าไม่มีพวกพี่”
กลุ่มผู้หญิงได้สวมกอดเพื่อนใหม่ของพวกเธอแล้วจึงขึ้นไปบนรถ ที่มารับใช้ก็ได้โบกมือลา

ผู้การอภิปราย

ใช้เวลาสักครู่พูดคุยกันในคำถามต่อไปนี้ :

- งานอะไรที่ทีมจากไอโฮไอทำที่คริสตจักรของยูวีเออร์และมีซาเอล?
- สิ่งนี้ช่วยเหลือครอบครัวของอ.มาร์ตินอย่างไรบ้าง?
- เหตุใดพระเจ้าจึงต้องการให้คริสเตียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน?
- Border Initiative คืออะไร?
- เราจะเข้ามีส่วนร่วมร่วมกับคนอื่น ๆ ในงานรับใช้ได้อย่างไร?

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 2 แล้วบอกให้เด็ก ๆ วงกลมรูปที่แสดงถึงการที่เด็ก ๆ ทำงานร่วมกันเป็นทีม (ห้องเก็บอาหาร, ชายขนม, ศูนย์ผู้สูงอายุ) ขอให้เด็ก ๆ บอกว่าทำไมพวกเขาถึงเลือกวงกลมภาพนั้น ให้การพูดคุยนี้นำไปสู่การระดมสมองถึงวิธีการที่เด็ก ๆ ในชั้นจะมีส่วนร่วมในโครงการงานรับใช้ในคริสตจักรหรือในชุมชน คิดแนวคิดของเด็ก ๆ ไว้บนกระดาน พูดคุยเกี่ยวกับแนวคิดเหล่านี้กับผู้รับใช้และผู้ปกครองเด็ก ติดต่อส่วนต่าง ๆ ที่จำเป็น, วางตารางแผนงาน, และช่วยเด็ก ๆ ในการเตรียมตัวไปรับใช้

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า
 เรื่องราววันนี้ได้พูดเกี่ยวกับทีมรับใช้ที่ได้ช่วยศิษยาภิบาลและครอบครัวทำความสะอาดและทาสีคริสตจักร โดยการทำงานร่วมกันเป็นทีม พวกเขาก็สามารถทำงานให้สำเร็จได้ในเวลาอันสั้น
 สิ่งนี้ทำให้ศิษยาภิบาลมีเวลามากขึ้นในการเลี้ยงดูพี่น้องและแบ่งปันพระกิตติคุณของพระเจ้าในชุมชน
 มิชชันนารีในเม็กซิโกและผู้นำคนอื่น ๆ ซึ่งได้ช่วยในโครงการคริสตจักรในพื้นที่เขตชายแดน
 ต้องการการอธิษฐานเพื่อจากเราให้เราอธิษฐานเพื่อพวกเขา และผู้คนที่อยู่ท่ามกลางพวกเขา
 นำเด็ก ๆ อธิษฐาน ขออาสาสมัครมาอธิษฐานออกเสียง จากนั้นจึงให้เด็ก ๆ ทากาวติดคำอธิษฐานของพวกเขาไว้บนวาวแห่งคำอธิษฐาน

บทที่ 3: กัวเตมาลา

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ

ได้เข้าใจว่าพระเจ้าทรงทำการผ่านคริสเตียนเพื่อช่วยเหลือหญิงม่ายและเด็กกำพร้าอย่างไร

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- กัวเตมาลาตั้งอยู่ในทวีปอเมริกากลางระหว่างทะเลแคริบเบียนและมหาสมุทรแปซิฟิก
- กัวเตมาลาถูกเรียกว่า “ดินแดนแห่งฤดูใบไม้ผลิตลอดปี”
- ดอกไม้ประจำชาติกัวเตมาลาคือดอกกล้วยไม้มอนญา บลังกา (กล้วยไม้ดินสีขา)
- นกเขาคอกลที่มีสีสันสดใสเป็นนกประจำชาติของกัวเตมาลา
- แม้ว่ากัวเตมาลาจะเป็นประเทศเล็ก ๆ แต่มีภูเขาไฟถึง 38 ลูก
- กัวเตมาลาซิตี เป็นเมืองหลวงของกัวเตมาลา

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

พระเจ้าได้บอกพวกเราชัดเจนในพระคำของพระองค์ที่ให้เราดูแลเด็กกำพร้าและหญิงม่าย ซึ่งด้วยความรักและภาระใจต่อคนเหล่านั้นได้หนุนใจให้เราทำในสิ่งที่เป็นมากกว่าการอธิษฐานและคำพูดหนุนใจ เราต้องให้สิ่งจำเป็นในชีวิตไม่ว่าที่ไหนหรือเมื่อใดเท่าที่เราสามารถทำได้ ศูนย์ลี้ภัยสำหรับเด็กซึ่งเริ่มต้นโดยคริสตจักรนาซารีนในหมู่บ้านห่างไกลในเมือง ซาน มิเกล ชิคา (San Miguel Chicaj) ในกัวเตมาลา ชื่อว่า “โฮกา เดล นินโย (Hogar del Niño)”

งานพันธกิจนี้ช่วยเหลือเด็กกำพร้าและหญิงม่ายโดยให้ของใช้พื้นฐานที่จำเป็นในชีวิตและจัดหาโอกาสสำหรับการเข้าโรงเรียน, การฝึกอบรมภาคฤดูร้อน และคำสอนทางศาสนา

ในการเตรียมห้องเรียน ตกแต่งด้วยสีเขียว เพราะกัวเตมาลาถูกเรียกว่าเป็น “ดินแดนแห่งฤดูใบไม้ผลิตลอดปี” แฉวนป้ายที่เขียนไว้ว่า “ขอต้อนรับสู่สวนกัวเตมาลาของเรา” นำเอาต้นไม้, พุ่มไม้เล็ก ๆ และต้นไม้ของจริงหรือเลียนแบบมาวาง หางของอื่น ๆ

ที่พบได้ในสวนมาวางเพิ่มเติม เช่น ม้านั่ง, รั้วกลางแจ้ง, หรือแม้แต่น้ำพุ ทำดอกไม้กระดาษ แล้วติดข้อมูลเบื้องต้นไว้บนดอกไม้ชิ้น แล้วติดดอกไม้ชิ้นไว้บนกระดาน

แนะนำบทเรียนโดยการชี้ตำแหน่งของประเทศกัวเตมาลาบนแผนที่ บอกเด็ก ๆ ว่า กัวเตมาลาตั้งอยู่ในทวีปอเมริกากลาง เป็นประเทศที่สวยงามซึ่งมีประชากร 13 ล้านคน อุณหภูมิตลอดทั้งปีอยู่ที่ 70 องศาฟาเรนไฮต์ (21 องศาเซลเซียส) ทำให้มีอากาศแบบสวนขนาดใหญ่ หากเด็ก ๆ ได้ไปที่นั่น เด็ก ๆ ต้องไปเยี่ยมชมซากปรักหักพังของอารยธรรมมายาโบราณซึ่งมีอายุหลายพันปี ล่องแก่ง ปีนภูเขาไฟ ว่ายน้ำในทะเลสาบแคริบเบียน นั่งเรือบนทะเลสาบอาติลัน (Atitlan) หนึ่งในทะเลสาบที่สวยงามที่สุดในโลก และซื้อของที่ระลึกและงานฝีมือในตลาดเปิด เด็ก ๆ สามารถไปเยี่ยมชมป่าร้อนชื้นและชมนกหลากสีสัน ลิงสไปเดอร์ อีแก้วน้ำ และเสือดาวจิ้งจอก

แจกดอกไม้ที่มีข้อมูลเบื้องต้นจากกระดาน และขอให้เด็ก ๆ ช่วยอ่านออกเสียง

เรื่องราวพันธกิจ : ความฝันของโฮเซ

โดย เบฟ เบอร์เบ

บอกเด็ก ๆ ว่า

เรื่องราวของโฮเซและโรเบอโตเป็นเรื่องราวจริงของเด็กสองคนที่เป็นกำพร้าซึ่งมีอายุ 5 และ 7 ปีในกัวเตมาลา ช่างเป็นโชคสำหรับพวกเขาที่โครงการอุปการะเด็ก (Child Sponsorship) ได้มาช่วยพวกเขา

วินาทีที่โฮเซได้เลี้ยวตรงหัวมุมและมองเห็นบ้านของเขา เขารับรู้ได้ว่ามีบางสิ่งเกิดขึ้น มีคนมากมายที่หน้าชานบ้านพูดคุยกระซิบกระซาบ โรเบอโตน้องชายของเขากำลังร้องไห้ โฮเซ่สงสัยว่าพ่อของเขา ซึ่งได้ทิ้งแม่ไปเมื่อนานมาแล้ว ได้กลับมา แต่ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง โรเบอโตคงไม่ร้องไห้หรือ มีบางอย่างเลวร้ายได้เกิดขึ้น

โฮเซรู้สึกถึงมือที่แตะไหล่เขาอย่างอ่อนโยน เขาจึงหันไปมอง ศจ.ตอเรส ศิษยาภิบาลของคริสตจักรเล็ก ๆ ใกล้บ้านเขา “โฮเซ” ศจ.ตอเรส เริ่มพูด “มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ในขณะที่แม่ของเธอกำลังปีนต้นไม้เพื่อเก็บผลไม้ แม่เธอได้ตกลงมาและหัวฟาดพื้น บาดแผลร้ายแรงมากและเธอก็ไม่หายใจแล้ว ฉันเสียใจมาก”

โฮเซ่ดึงตัวออกจากแขนของศจ.ตอเรสและวิ่งอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ไปยังสถานที่ลับในป่าใกล้

ๆ

หลายสัปดาห์ต่อมา โสเซ่และโรเบอโตก็ได้ไปอยู่กับตายาย
ห่างออกไปหลายไมล์จากบ้านเก่าของพวกเขา แม้ว่าสองพี่น้องจะเศร้าอย่างมาก
แต่พวกเขาก็รู้ว่าพวกเขาได้มาอยู่กับคนสองคนที่รักพวกเขา

แต่ชีวิตก็ไม่ได้ง่ายเลย

โสเซ่และโรเบอโตต้องนอนบนพื้นกับเศษผ้าห่มไม่กี่ผืนเพื่อกำจัดความหนาวเหน็บยามค่ำคืน
บ่อยครั้งพวกเขาต้องไปนอนในขณะที่ยังหิว เสื้อผ้าก็ใช้จนเก่า และพวกเขาก็ไม่มีรองเท้า

โสเซ่ช่วยงานในบ้านโดยแบกฟืนสำหรับใช้กับเตา, ตักน้ำเข้าบ้าน, และช่วยคุณยายทำอาหาร

โสเซ่ไม่เคยไปโรงเรียน เขาได้ยินเด็ก ๆ

คนอื่นพูดถึงเรื่องโรงเรียนและเขาก็ฝันอยากที่จะไปโรงเรียนด้วย แต่เขารู้ว่าบางทีสิ่งนั้นอาจไม่เกิดขึ้น
เพราะตายายของเขาไม่มีเงินพอส่งเสียเขาไปโรงเรียน

วันหนึ่งเมื่อโสเซ่กลับมาจากตกปลา เขามองเห็นรถจอดหน้าบ้านเขา
เขาลงจากบ้านและฟังการสนทนาที่มาจากห้องครัว เขาแอบมองอยู่ที่มุมห้อง และเขาเห็น ศจ.ตอเรส
เพื่อนของเขา

“อาจารย์ครับ อาจารย์ครับ!” โสเซ่ร้องให้รีบวิ่งไปหาเขา

ศจ.ตอเรสโอบแขนรอบโสเซ่และกอดเขา “โสเซ่
ฉันมาเพื่อบอกเธอและตายายถึงข่าวที่น่าตื่นเต้น เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา
มีกลุ่มของศิษยาภิบาลและผู้นำท้องถิ่นมาบอกฉันเกี่ยวกับเรื่องศูนย์ลี้ภัยสำหรับเด็กที่ชื่อว่า โอคา เดล
นินโย ศูนย์นี้สร้างโดยคริสตจักรนาซารีนในยุศปี 1980
ศูนย์นี้ดูแลและให้การศึกษาสำหรับเด็กกำพร้าเนื่องจากการสู้รบกันแบบกองโจร”

ศจ.ตอเรสยิ้มและพูดต่อว่า “ต่อมา

งานพันธกิจของคุณย่า ได้ขยายออกรองรับหญิงม่ายและเด็กกำพร้าที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านใกล้เคียง
อีกทั้งพวกเขายังเริ่มต้นโครงการอุปการะเด็ก
ทำให้ตอนนี้เด็กที่กำพร้าก็สามารถใช้ชีวิตกับครอบครัวของเขาและได้รับการช่วยเหลือในสิ่งที่เป็นจ
กศูนย์ฯได้”

“โสเซ่

คนที่บอกฉันเกี่ยวกับศูนย์ฯนี้ได้เอารายชื่อเด็กที่ถูกเลือกให้เข้าโครงการอุปการะเด็กมาให้ฉันดู
และมีชื่อของเธออยู่ในนั้น! และของโรเบอโตด้วย!”

ตาของโสเซ่เบิกกว้าง “แล้วมันหมายความว่าอะไรครับอาจารย์?”

“มันหมายความว่า ตายายของเธอจะได้รับอาหาร, เสื้อผ้า, รองเท้า,
และที่นอนสำหรับเธอและน้องชาย”

โฮเซ่ก็ยิ้มกว้างเมื่อนึกถึงอาหารที่มีเพียงพอ, รองเท้าและเสื้อผ้าดี ๆ ที่สวมใส่,
และแม้แต่เตียงของเขาเอง!

โฮเซ่เห็นรอยยิ้มและน้ำตาบนใบหน้าของตายาย
พวกเขาดูเหมือนว่าภาระอันหนักอึ้งได้ถูกยกออกไปจากบ่า

โฮเซ่ไม่เข้าใจทุกอย่าง แต่ในทันใดนั้น เขาก็กระโดดขึ้นและเปล่งเสียงร้องว่า “อาจารย์ครับ!
นั่นหมายความว่าผมอาจได้ไปโรงเรียนสักวันหนึ่งใช่ไหมครับ?”

“ใช่แล้ว โฮเซ่ และค่าเล่าเรียน หนังสือ ชุดนักเรียน และอุปกรณ์การเรียนก็จะได้รับด้วย”

ศจ.ตอเรสก้าวเพิ่มเติม “ที่โรงเรียน เธอจะได้เรียนทักษะต่าง ๆ ที่ช่วยให้เธอได้เริ่มต้นธุรกิจ หรือ
เธออาจได้รับการฝึกการเป็นช่างไม้ ช่างก่อสร้าง เกษตรกร เย็บปัก และทำขนมปัง
นี่จะช่วยเธอหารายได้เสริมได้อีกทั้ง

เธอยังได้รับแบ่งปันคำหนุนใจจากเพื่อนใหม่จากนาซารินี่ซึ่งพวกเขาจะนำเธอในการเรียนพระคัมภีร์
เพื่อช่วยให้เธอได้เติบโตขึ้นในฝ่ายวิญญาณ”

ในตอนนี้น้ำตาได้ไหลพรากจากตาของโฮเซ่ และเขาก็ไม่ได้ปิดม่านออก
ความฝันของโฮเซ่กำลังจะเป็นจริงแล้ว และนั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้น!

ผู้การอภิปราย

เพื่อเป็นการทบทวนเรื่องของโฮเซ่ ให้พูดคุยโดยใช้ถ้อยคำต่อไปนี้กับเด็ก ๆ (เสนอ โดย
แคทอริน คริสเตนเซน) จากนั้นอ่านในพระธรรมยากอบ 1:27

1. เด็ก ๆ คิดว่าโฮเซ่รู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นคนมากมายมาที่บ้านเขา?
2. เด็ก ๆ เคยมีเหตุการณ์ที่น่าเศร้าหรือน่ากลัวเกิดขึ้นกับตนเองหรือไม่? ถ้ามี เด็ก ๆ
รู้สึกอย่างไร?
3. เด็ก ๆ คิดว่าโฮเซ่และโรเบอโตรู้สึกอย่างไรที่ต้องไปอยู่กับตายาย?
4. เด็ก ๆ คิดว่าการที่ไม่มีเตียงนอนหรืออาหารที่เพียงพอจะเป็นอย่างไร? เด็ก ๆ
เคยหิวจัดหรือไม่? แล้วรู้สึกอย่างไร?
5. เด็ก ๆ คิดว่าการไม่ได้ไปโรงเรียนจะเป็นอย่างไร?
เด็กบอกได้หรือไม่ว่าจะเป็นอย่างไรถ้าไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้?
6. เด็ก ๆ คิดว่าโฮเซ่รู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยื่นข่าวนี่ ศจ.ตอเรส มาบอก?

7. พระเยซูทรงรู้สึกอย่างไรกับเด็ก ๆ ที่เป็นเหมือนโฮเซและโรเบอโต?
8. เด็ก ๆ คิดว่าจะสามารถช่วยเด็ก ๆ ที่เป็นเหมือนโฮเซและโรเบอโตได้อย่างไรบ้าง?

บอกเด็ก ๆ ว่า เรื่องราวในวันนี้ เด็ก ๆ

ได้เรียนรู้ว่าโฮเซและโรเบอโตได้กลายเป็นเด็กกำพร้าจากสถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของพวกเขา เด็ก ๆ จะรู้สึกอย่างไรถ้าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับตัวเอง?

เมื่อเรารับรู้ได้ถึงความรู้สึกเศร้าและความทุกข์ของคนอื่น เมื่อนั้นเราก็มีใจที่อยากจะช่วยเขา

วาดตารางเป็นสองคอลัมน์ คอลัมน์แรกเขียนว่า “สิ่งที่ทำเพื่อหญิงม่าย”

และอีกคอลัมน์เขียนว่า “สิ่งที่ทำเพื่อเด็กกำพร้า” บอกให้เด็ก ๆ

ฟังถึงหญิงม่ายและเด็กกำพร้าที่อยู่ในพื้นที่หรือที่เข้าร่วมในคริสตจักร ให้เด็ก ๆ

ช่วยกันหาวิธีช่วยเหลือพวกเขา จากรายการที่เขียนมานั้น ให้เลือกมาทำหนึ่งโครงการ

ก่อนเริ่มบทเรียน ให้เตรียม อีแวน โกลฟ (Evanglove - ถุงมือเพื่อการประกาศ)

เพื่อใช้สวมในช่วงการสอน ใช้คำแนะนำตามแผนกิจกรรมที่ 3 เพื่อเป็นแนวทาง

ผู้สอนจำต้องถ่ายเอกสารแผนกิจกรรมที่ 3, สีเทียนหรือปากกาสี, กรรไกร, เทปกาวสองหน้า,

และถุงมือเล็ก ๆ ไว้ให้เด็กแต่ละคนด้วย (1 ชุดต่อเด็ก 1 คน)

บอกเด็ก ๆ ว่า โครงการอุปการะเด็กนี้เป็นความหวังสำหรับเด็กกำพร้าและบรรดาแม่ ๆ

พวกเขาไม่เพียงแต่ได้รับอาหารและเสื้อผ้า แต่พวกเขายังได้ไปโรงเรียนและได้รับการดูแลด้านสุขภาพ อีกทั้ง เด็ก ๆ ยังได้เรียนรู้ฝ่ายวิญญาณอีกด้วย เครื่องมือที่เรียกว่า

อีแวนโกลฟนี้ใช้ในทีมพันธกิจเพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ได้รู้จักพระเยซู วันนี้เราจะมาทำถุงมือ

อีแวนโกลฟเป็นของตนเองและเรียนรู้ในการใช้กับเพื่อน ๆ

แสดงถุงมือตัวอย่างที่เตรียมไว้

แสดงตัวอย่างการใช้โดยกำมือก่อนเพื่อไม่ให้เด็กเห็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ

เมื่อคุณกล่าวถึงสัญลักษณ์แต่ละอัน ให้ชูนิ้วที่เป็นสัญลักษณ์นั้นขึ้นมา เมื่อมือแบออกหมดแล้ว เปิดพระคัมภีร์และแบ่งปันความหมายของสัญลักษณ์นั้น

แจกแผนกิจกรรมที่ 3 และพูดคุยซึ่งรวมถึงบทพูดสำหรับแต่ละสัญลักษณ์ ให้เด็ก ๆ

ระบายสีและตัดสัญลักษณ์ที่ด้านล่างกระดาษตามเส้น

จากนั้นก็นำเทปกาวติดด้านหลังของสัญลักษณ์แต่ละอัน แจกถุงมือให้เด็ก ๆ

ใส่พร้อมกับติดสัญลักษณ์ลงไปตามถุงมือตัวอย่าง

ให้เด็ก ๆ ใช้บทพูดและฝึกใช้ถุงมือกับเพื่อนเป็นคู่ หนุนใจให้เด็ก ๆ ท่องจำบท

หมายเหตุจากผู้เขียน : อีแวน โกลฟ ประดิษฐ์ขึ้นโดย โอดิลี ไคแอส ครูรวีในประเทศเอลซัลวาดอร์

ช่วงอธิษฐาน

1. ก่อนเริ่มชั้น เขียนชื่อพระคัมภีร์ไว้บนกระดาษสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 4x4 นิ้ว
“อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใด ๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า”
(ฟิลิปปี 4:6)
2. ใต้ชื่อพระคัมภีร์ให้เขียนว่า :
อธิษฐานเพื่อสำหรับ –
 - การปกป้องของพระเจ้าสำหรับเด็กกำพร้าและหญิงม่าย
 - การทรงนำของพระเจ้าสำหรับผู้นำในงานพันธกิจ
 - เงินทุนสำหรับการศึกษาและการฝึกหัดอาชีพของเด็ก
3. ให้เด็ก ๆ เปิดพระคัมภีร์ฟิลิปปี 4:6 และอ่านพร้อมกัน ขอให้เด็ก ๆ
ติดกระดาษคำอธิษฐานไว้ที่ว้าวคำอธิษฐานเพื่อย้ำเตือนพวกเขาให้อธิษฐานเพื่อหญิงม่ายและเด็กกำพร้า

บทที่ 4: ฮอนดูรัส

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็กพัฒนาความรู้สึกในความรักเมตตาต่อคนข้างต้น และเพื่อเตรียมโอกาสที่เด็ก ๆ จะได้ทำในสิ่งที่ช่วยเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้อื่น

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ฮอนดูรัสเป็นที่รู้จักในชื่อ สาธารณรัฐกล้วย เนื่องจากกล้วยที่ส่งออกมีคุณภาพและมีปริมาณที่เยอะ
- ชาวอินเดียแดงเผ่ามายาอาศัยอยู่ที่ฮอนดูรัสและได้สร้างเมืองที่มีปิรามิดและวิหารอันใหญ่โต
- กล้วยทอดเป็นอาหารโปรดในฮอนดูรัสและมีการรับประทานมากที่สุด
- ฟุตบอล หรือ ซอกเกอร์ เป็นกีฬาประจำชาติ ผู้ชายทุกวัยจะเล่นฟุตบอลโดยเล่นแม้แต่กับเท้าเปล่า
- นกมาคอรูว์เป็นนกประจำชาติ เป็นสัญลักษณ์ของพระอาทิตย์ และขนเจ็ดสีของนกมาคอรูว์เป็นตัวแทนของสายรุ้ง
- คริสโตเฟอร์ โคลัมบัสเป็นผู้ตั้งชื่อประเทศฮอนดูรัส เพราะน่านน้ำที่ลึกนอกอ่าว และมีความหมายว่า “ความลึก”

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

ในการจัดห้องสำหรับบทเรียน วางขยะที่สะอาดที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ไว้ที่มุมห้อง เช่น กล่องกระดาษ, กระจกบทราย, ขวดพลาสติก, กระจกฟอยล์, ลวดมัด, หลอด, และเศษผ้าที่ฉีกขาด รวมเอาสิ่งของหลากหลายทั้งขนาดใหญ่และเล็ก ในส่วนอื่น ๆ ของห้อง สร้างบรรยากาศแบบร้อนชื้นด้วยต้นไม้

บนกระดานให้ใช้กระดาษตัดเป็นแถบยาวเพื่อสร้างเป็นบันไดขึ้นปิรามิด

จัดวางตะกร้าและเครื่องดินเผาที่มีผลิตจากฮอนดูรัส เช่น กล้วย มะพร้าว มันฝรั่ง มะม่วง มะละกอ

อโวคาโด ถั่ว ข้าว น้ำตาล อาหารเม็กซิกัน และเมล็ดกาแฟ หั่นผลไม้เพื่อให้เด็ก ๆ ได้ชิมในภายหลัง และอย่าลืมจัดวางลูกฟุตบอลไว้ด้วย

หลายครอบครัวในฮอนดูรัสนั้นยากจน พ่อแม่ไม่สามารถซื้อรองเท้า ชุดนักเรียน หรืออุปกรณ์การเรียนให้ลูก ๆ ได้ เด็กมากมายหิวโหยและเจ็บป่วย เพราะพวกเขามีอาหารเพียงน้อยนิดและการดูแลสุขภาพที่ต่ำ ที่นองนาซารีนบางคนมักจัดประชุมกันที่บ้านหรือในสวนเพราะพวกเขาไม่สามารถหาซื้ออาคารได้ ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน(Work & Witness) ได้ไปช่วยสร้างคริสตจักรและโรงเรียน ช่วยงานในคลินิก และจัดการเรียนพระคัมภีร์ภาคฤดูร้อน

ซึ่งไปยังกองขยะที่อยู่มุมห้อง บอกเด็ก ๆ ว่า ลองสมมติว่าเรายากจนมากซึ่งครอบครัวของเราไม่มีที่ให้ออนยกเว้นที่ทิ้งขยะของเมือง บ้านของเราสร้างมาจากไม้เก่า ๆ กระดาษแข็ง ขวดพลาสติกและเหล็กเป็นสนิม เด็กอยู่บ้านที่พื้นสกปรกและห้องน้ำก็คือต้นไม้ในป่ารอบ ๆ ตัว พ่อแม่ไม่รู้หนังสือ ไม่มีแม้แต่ทักษะที่ต้องใช้ในการทำงาน เด็ก ๆ

จำต้องช่วยครอบครัวให้อยู่รอดจากสิ่งของที่หาได้จากกองขยะ ทุก ๆ วันพ่อแม่ไปหาขยะที่นำมาใช้ใหม่หรือขายได้ เด็ก ๆ มองหาเศษอาหารและเสื้อผ้าเก่า ๆ และขาดเพื่อนำมาใส่ หรือพยายามหาของเล่นหรือใช้ในบ้าน นี่เป็นวิถีชีวิตที่เป็นตั้งแต่เกิด

หยิบสิ่งของจากกองขยะและขอให้เด็ก ๆ บอกว่าพวกเขาจะนำของเหล่านี้ไปใช้ได้อย่างไรบ้าง (ทำเป็นของเล่น เสื้อผ้า ถ้วยชาม เฟอร์นิเจอร์) จากนั้นให้แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ให้แต่ละกลุ่มช่วยเลือกของจากกองขยะและใช้เทพคิดเพื่อสร้างเป็นของใช้ในบ้านหรือของเล่น หลังจากผ่านไป 10

นาทีให้เด็กมารวมกันและให้แต่ละกลุ่มนำเสนอว่าพวกเขานำสิ่งของเหล่านั้น ไปใช้อย่างไรบ้าง

บอกเด็ก ๆ ว่า เราได้เพลิดเพลินกับการสร้างของใช้จากขยะแล้ว แต่การต้องพึ่งพาขยะเพื่อให้มีชีวิตรอดในโลกนั้นไม่ใช่เรื่องสนุกเลย การอาศัยอยู่ในที่ทิ้งขยะนั้นเป็นอันตรายและไม่ถูกสุขลักษณะ เรื่องราวในวันนี้จะพูดถึงครอบครัวที่มีชีวิตแบบนี้ – จนกระทั่งสามีภรรยาของนาซารีนคู่หนึ่งได้เห็นถึงความขัดสนของพวกเขาและได้ทำบางสิ่งบางอย่าง พระเจ้าต้องการให้เรามีสุขภาพแข็งแรงและได้เรียนหนังสือที่ดี เพื่อที่เราจะสามารถหารายได้ใช้จ่ายสำหรับค่าบ้าน อาหาร และเสื้อผ้าที่จำเป็นได้

เรื่องราวพันธกิจ : ความหวังในฮอนดูรัส

โดย อันเน รูเคน ตามคำบอกเล่าของ ไบรอัน รูอาร์ค

เฮกเตอร์และโรสแมรี่ได้นำความหวังไปสู่ครอบครัวในเมือง โคคอด กราเซียส ประเทศฮอนดูรัส พวกเขาได้แบ่งปันความรักของพระเจ้าด้วยความเมตตา และพวกเขาก็ได้นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่หลายชีวิต

ที่ทิ้งขยะของเมือง โคคอด กราเซียส

ซึ่งได้สร้างขึ้นเมื่อหลายปีก่อนเมื่อบริษัทกำจัดขยะได้เริ่มการจัดทิ้งขยะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้นำของเมือง หลายครอบครัวที่ยากจนเริ่มมองหารายได้จากขยะ หาชองที่นำมาใช้ใหม่ได้ อาหารสำหรับกิน และของเอาไปขาย เช่น เหล็กและผ้าต่าง ๆ ครอบครัวเหล่านี้ทิ้งพาขยะเพื่อความอยู่รอด ระวังไม้อัด และกระดาษแข็งถูกใช้ทำเป็นบ้าน ในพื้นที่หนึ่ง ๆ มี 70 ครอบครัวที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ทิ้งขยะในบ้านที่ทำจากขยะและพื้นที่เป็นดินโคลน

คนส่วนใหญ่ที่อยู่ในเมือง โคคอด กราเซียสไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ เด็ก ๆ ก็เกิดมาในครอบครัวที่ยากจนและเติบโตขึ้นจากกองขยะที่ใช้เป็นอาหารและที่พักอาศัย เด็ก ๆ ไม่รู้จักเรื่องของสุขอนามัย เพราะเขาสกปรกและเจ็บป่วยอยู่บ่อย ๆ มีเด็กมากมายที่เสียชีวิต โคคอด กราเซียสเป็นสถานที่ที่ไม่เหมาะสมและเป็นอันตรายต่อการพักอาศัย

เฟลิซิโอโน และ เบตตี ได้อาศัยอยู่ที่โคคอด กราเซียสเป็นเวลานาน นับเป็นเพียงไม่กี่คนในเมืองที่ได้เรียนอ่านหนังสือ พวกเขาเป็นเจ้าของร้านค้าเพียงแห่งเดียวในบริเวณนั้น แต่การที่มีหลานถึง 12 คนต้องเลี้ยงทำให้พวกเขามีปัญหาในการหาเงินเลี้ยงชีพด้วย

วันหนึ่ง สามิภรรยาชาารินได้นำความหวังมาให้ครอบครัวเหล่านี้ เฮกเตอร์และโรสแมรี่เป็นสมาชิกของคริสตจักรนาซารินที่อยู่ใกล้เมืองเปอร์โต โคเตส พวกเขาบรรจุซีเรียลและนม แล้วมุ่งหน้ามายังเมืองทิ้งขยะนี้เพื่อเลี้ยงอาหารเด็ก ๆ ภาพที่เขาเห็นได้ทำให้หัวใจเขาแทบสลาย เด็ก ๆ ที่มอมแมม หิวโหยกำลังเดินผ่านกองขยะ หลายคนมีแผนติดเชื้อและเป็นโรคผิวหนัง เฮกเตอร์และโรสแมรี่รู้สึกรักและสงสารเด็ก ๆ ซึ่งทำให้เขากลับมาที่นั่นทุกสัปดาห์พร้อมซีเรียลและนม

ไม่ช้า เฮกเตอร์และโรสแมรี่ก็เริ่มตระหนักว่าการเลี้ยงอาหารเด็กนี้ไม่เพียงพอ ดังนั้นพวกเขาจึงเริ่มงานพันธกิจในวิธีอื่น ๆ พวกเขาสอนเด็กและพ่อแม่ถึงเรื่องพื้นฐานการดำเนินชีวิต เช่น การล้างมือและซักเสื้อผ้า การปรองพืด และอ่านหนังสือ

ทั้งสองเริ่มชั้นเรียนรวิ โดยสอนเด็ก ๆ และพ่อแม่ถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้า มีเด็กหลายร้อยคนมาร่วมในชั้น รวมทั้งหลานของเบ็ตตี้และเฟลชีเอโนด้วย ในที่สุด เบ็ตตี้ก็ได้มาชั้นเรียนพร้อมกับหลานของเธอ และที่นั่นเธอได้ต้อนรับพระเจ้า จากนั้นสามีเธอก็เริ่มมาเข้าร่วม และเขาก็ได้ต้อนรับพระเจ้าด้วย

ไม่นานเฟลชีเอโนและเบ็ตตี้ก็รู้สึกถึงการทรงเรียกให้รับใช้ในท่ามกลางเพื่อนบ้าน

เฟลชีเอโนและเบ็ตตี้ใช้เวลา 4 ปีในงานรับใช้ที่เฮกเตอร์และโรสแมรีได้เริ่มต้นไว้ เฟลชีเอโนและเบ็ตตี้ได้รับความวางใจและนับถือจากเพื่อนบ้าน ในที่สุด เฟลชีเอโนก็ได้กลายเป็นตัวแทนของผู้ว่าการเมือง โคคอด กราเซียส เขาทำงานให้รัฐบาลในการจัดหาบ้านใหม่เพื่อนำหลายครอบครัวออกมาจากเขตที่ทิ้งขยะของเมือง โคคอด กราเซียส

เป็นครั้งแรกในชีวิตของพวกเขาเหล่านั้น พวกเขาได้อาศัยอยู่ในบ้านจริง ๆ ที่ทำจากอิฐบล็อก ย่านใหม่ของพวกเขาถูกเรียกว่า “ลา เอสเปรันซา (La Esperanza)” ซึ่งหมายความว่า “ความหวัง” ผู้คนที่นี้ยังต้องการการศึกษาและทักษะต่าง ๆ ที่จะทำให้พวกเขาได้งานเพื่อนำมาเลี้ยงครอบครัว อย่างไรก็ตาม ในตอนนี้แต่ละครอบครัวได้มีโอกาสเริ่มต้นชีวิตใหม่ในบ้านหลังใหม่

เบ็ตตี้และเฟลชีเอโนก็ได้ย้ายไปที่ ลา เอสเปรันซาด้วย พวกเขายังคงเลี้ยงอาหารเด็ก และจัดชั้นเรียนรวิในบ้านของพวกเขาจนคริสตจักรนาซารีนถูกสร้างขึ้น

ปัจจุบัน มีคริสตจักรนาซารีน คลินิก โรงเรียนประถมของรัฐบาล และโรงเรียนเพาะช่างในบริเวณย่านนั้น มีทีมการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) หลายทีมจากสหรัฐอเมริกาที่ทำงานเคียงข้างคนงานท้องถิ่นเพื่อทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น

เบ็ตตี้เชื่อในงานพันธกิจด้านการเรียนรวิฯ เธอและสามีของเธอขอบคุณพระเจ้าทุกวันให้ส่งคนที่หวังโยในพวกเขาให้มาแบ่งปันความรักของพระเจ้าและบอกเขาเหล่านั้นว่าพระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเขาได้

ความหวังสำหรับสอนคูร์สมายังพวกเขาเมื่อมีคนอื่น ๆ ช่วยเหลือพวกเขาในเรื่องสิ่งจำเป็นพื้นฐาน จากนั้นช่วยพวกเขาให้มีทักษะต่าง ๆ และความรู้ที่พวกเขาจำเป็นต้องช่วยเหลือตนเอง คนรุ่นใหม่ในสอนคูร์สในตอนนี้สามารถหาวิธีที่ทำให้มีชีวิตที่ดีกว่าได้

เข้าเยี่ยมชม www.cocalgracias.org ชมภาพและคลิปของงานพันธกิจปัจจุบันใน โคคอด กราเซียส

ผู้การอภิปราย

เข้าเว็บไซต์ www.cocalgracias.org เพื่อชมภาพและคลิปงานปัจจุบันที่ทำใน โคคอล กราเซียส บนกระดาน ให้เขียนทุกสิ่งทุกอย่างที่เฮกเตอร์และโรสแมรี่

และเบ็ตตี้และเฟลิเซีย โนและคริสตจักรนาซารีน ได้ทำเพื่อผู้คนใน โคคอล กราเซียส :

เตรียมซีเรียลและนมให้เด็ก ๆ สอนการล้างมือและซักผ้า การแปรงฟัน อ่านหนังสือ

ทำงานร่วมกับผู้นำของรัฐบาลในการสร้างบ้านจากอิฐบล็อกในย่านใหม่ที่เรียกว่า ลา เอสเปรินซา

สร้างโรงเรียนประถม โรงเรียนเพาะช่าง คริสตจักรนาซารีน และคลินิก

สอนถึงเรื่องความรักของพระเจ้าและสิ่งทีพระองค์สามารถเปลี่ยนแปลงในชีวิตของพวกเขาได้

ระดมสมองกับเด็ก ๆ หาวิธีทีพวกเขาสามารถช่วยคนอื่น ๆ ในชุมชนและทั่วโลก

พูดคุยหาแนวคิดแต่ละคนและเป็นกลุ่ม และเขียนสิ่งเหล่านั้นไว้บนกระดาน แจกแผ่นกิจกรรมที่ 4

และบอกให้เด็ก ๆ ตัดรูปสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ตามคำสั่ง ให้เด็ก ๆ

พับกระดาษสี่เหลี่ยมตามตัวอย่างทีแสดงให้ทีละขั้นตอน

จากนั้นก็พูดถึงคำแนะนำในการใช้สิ่งนี้เล่นเป็นเกมส์ทีชื่อว่า “เปิดประตูสู่การรับใช้”

แบ่งชั้นเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 2 ถึง 4 คน แล้วให้เลือกผู้นำของแต่ละกลุ่ม

หลังจากทีแต่ละกลุ่ม ได้ใช้เวลาในการพูดคุยถึงคำถามต่าง ๆ

ให้พวกเขา มารวมกันและแบ่งปันคำตอบทีได้ ย้าเตือนเด็ก ๆ

ว่าการรับใช้ผู้อื่นนั้นเป็นทางหนึ่งในการรับใช้พระเยซู

บอกเขาว่าพวกเขาไม่เด็กเกินไปทีจะนำความแตกต่างไปสู่มุมชนหรือโลก หากเป็นไปได้

ให้เลือกแนวคิดโครงการสำหรับชั้นเรียนและเริ่มวางแผนในรายละเอียดกับเด็ก ๆ และผู้ปกครอง

ช่วงอธิษฐาน

ให้เด็ก ๆ มารวมกันเพื่อการอธิษฐานและแบ่งกั้วทีหั่นแล้วแบ่งไว้ ขอให้เด็ก ๆ

อธิษฐานเพื่อสำหรับเด็ก ๆ ในสอนคูร์สทีทุกทีเมื่อเวลาทีพวกเขากินผลไม้ ย้าเด็ก ๆ

ให้ขอบคุณสำหรับการศึกษาทีพวกเขาได้รับและโอกาสทีได้จัดเตรียมไว้ ขออาสาสมัครอธิษฐานเพื่อ...

- เด็ก ๆ ให้ได้เข้าเรียนและรับการศึกษาทีดี
- ครอบครัวหลายครอบครัวจะพบวิธีหยุดวงจรแห่งความยากจน
- พ่อแม่ทีอยู่ใน ลา เอสเปรินซาจะเรียนรู้ทักษะใหม่เพื่อใช้ในการทำงาน
- คริสตจักรนาซารีนจะนำสิ่งทีแตกต่างเข้าไปสู่อันทีพวกเขาอาศัยอยู่ต่อไป

บทที่ 5 : คอสตาริกา

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็กตระหนักว่ามิชชันนารีในปัจจุบันได้รับการทรมานและถูกส่งออกไปจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- คอสตาริกากินข้าวและถั่วเป็นประจำแทบทุกวัน
- เนื่องจากคอสตาริกามีฝนตกชุก ผู้คนจึงมีคำที่ใช้อธิบายฝนตกนี้ว่า “ขนแมว” ซึ่งหมายถึงฝนที่อ่อนนุ่มและเบา
- มีพืชและสัตว์หลากหลายสายพันธุ์ในแต่ละตารางไมล์มากกว่าพื้นที่ใด ๆ ในประเทศอื่น
- สวนอีควานาในคอสตาริกาสร้างขึ้นเพื่อทำการวิจัยและพิทักษ์อีควานาและผีเสื้อที่พวกมันอาศัย
- คอสตาริกาเป็นส่วนหนึ่งของ “วงแหวนแห่งไฟ” เป็นบริเวณที่เป็นที่ตั้งของภูเขาไฟส่วนใหญ่อยู่บริเวณริมมหาสมุทรแปซิฟิก
- ในพื้นที่ชนบทของคอสตาริกา ผู้คนมากมายยังคงเดินทางด้วยม้าเทียมเกวียน

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

จัดบรรยากาศห้องเรียน

สร้างศูนย์ข้อมูลทางการท่องเที่ยวเพื่อบรรยายถึงความเฟื่องฟูของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในคอสตาริกา ดิดโปสเตอร์ท่องเที่ยวสถานที่ที่น่าสนใจในประเทศคอสตาริกา เช่น ป่าฝนและเทือกเขาซึ่งเป็นที่ไต่เขา หาดทรายพักผ่อน แนวปะการังเขตร้อนเหมาะแก่การดำน้ำ หรือคลื่นที่เหมาะแก่การเล่นกระดานโต้คลื่น จัดแสดงโบว์ชัวร์การท่องเที่ยวคอสตาริกา จัดวางต้นไม้เขตร้อนชื้น และ/หรือ ดอกไม้ไว้ที่ศูนย์ข้อมูลทางการท่องเที่ยว จัดเตรียมตะกร้าที่มีผลไม้เขตร้อนและเตรียมไว้ให้เด็ก ๆ ได้ชิมด้วย

เป็นเวลากว่าร้อยปีที่คริสตจักรนาซารีนได้ส่งมิชชันนารีจากสหรัฐอเมริกา แคนาดา และอังกฤษไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ในโลกมากกว่า 50 แห่ง

ปัจจุบันมีคนหนุ่มจากประเทศเหล่านั้นที่ได้ต้อนรับข่าวประเสริฐและได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้ป็นมิชชันนารี

คอสตาริกาเป็นแบบอย่างถึงการที่มิชชันนารีจากประเทศที่แตกต่างกันทั้งเชื้อชาติและวัฒนธรรมได้ทำงานร่วมกันเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์และนำผู้คนกลับใจต้อนรับพระคริสต์

บอกตำแหน่งของประเทศคอสตาริกาที่อยู่ในอเมริกากลางบนแผนที่

จากนั้นพูดคุยเกี่ยวกับรูปภาพในศูนย์ข้อมูลทางการท่องเที่ยวในภูมิภาคแห่งนี้ บอกเด็ก ๆ ว่า ผู้คนชอบไปเที่ยวที่คอสตาริกาเพราะว่าเป็นสถานที่ที่สวยงาม พวกเขามีพาหนะที่แตกต่างกันมากมายในเมือง ผู้คนใช้รถประจำทาง แท็กซี่ และรถยนต์ แต่ในชนบท ผู้คนขี่ม้า และยังมีคนอีกมากมายที่ยังใช้ม้าเทียมเกวียนอยู่

บอกเด็ก ๆ ว่า เรื่องราวในวันนี้เกิดขึ้นที่โรงเรียนพระคัมภีร์ในเมืองซานโฮเซ ประเทศคอสตาริกา

อิกัวน่าและลูกของมิชชันนารีพร้อมด้วยการจินตนาการในการแนะนำเราถึงความแตกต่างในเชื้อชาติและวัฒนธรรมท่ามกลางมิชชันนารีในโรงเรียน

เรื่องราวพันธกิจ : หาบ้านใหม่ให้อิกกิ

โดย แครอล แอน อีบาย

“วู้! นั่นเกือบไปแล้ว!” เคลลี่ เวบบ์กระโดดลงจากจักรยานและวิ่งไปหาอิกกิในขณะที่กำลังวิ่งลงรู “เอาละ อิกกิ! เจ้าต้องหาบ้านใหม่แล้วล่ะ”

เคลลี่ได้ยื่นเสียงกรีดร้องเมื่อเธอกำลังปั่นจักรยานรอบสถานที่ที่เธออยู่

จากนั้นเธอก็เห็นผู้หญิงสองคนจากที่ทีมการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) วิ่งไปที่มีการก่อสร้างกันอยู่และตะโกนว่า “ช่วยด้วย! มีสัตว์หน้าตาประหลาดอยู่ตรงนั้น!”

เคลลี่รู้ว่าพ่อจะบอกคนพวกนั้นว่าไม่ต้องตกใจ

พ่ออธิบายว่าอิกัวน่าชื่ออิกกิเป็นสัตว์เลี้ยงของโรงเรียนและมันไม่ทำร้ายใคร

“อิกกิ ออกมา!” เคลลี่ร้องบอก อิกกิได้ออกมาจากรูอย่างช้า ๆ

“อิกกิ เราไปเที่ยวรอบโรงเรียนกันเถอะ หรือเจ้าสามารถเลือกที่อยากจะไป ผู้คนที่นั่นมาจากประเทศต่าง ๆ กินอาหารไม่เหมือนกัน และมีประเพณีที่ต่างกัน เธอจะได้เห็นสิ่งที่เธอจะชอบมากที่สุด”

เคลลี่เลือกบ้านของ รูธี คอร์ทโดวา ก่อน เพราะเธอรู้ว่ารูธีกำลังสอนอยู่

“มาถึงแล้ว รูธีมาจากประเทศเปรู” เคลลี่อธิบาย ในขณะที่พวกเขาเคลื่อนเข้าทางประตูหลัง “รูธีมาที่โรงเรียนนี้เมื่อยังเป็นวัยรุ่น และพระเจ้าเรียกเธอให้เป็นมิชชันนารี เธอไปสหรัฐอเมริกาเพื่อศึกษาต่อ ในขณะที่อยู่ที่สหรัฐ เธอรับใช้ในคริสตจักรที่ใช้ภาษาสเปนและเป็นกองบรรณาธิการภาษาสเปนที่สำนักงานใหญ่ของคริสตจักรนาซารีน (ปัจจุบันคือ Global Ministries Center) และเธอยังรับใช้เป็นศิษยาภิบาลเด็กอีกด้วย”

เคลลี่บอกต่อไปว่า “รูธีบอกว่าอาหารโปรดของเธอคือ เซบิเซ่ ฉันว่าต้องมีเหลืออยู่บนชั้นวางอาหารบ้างหรอกน่า” อิกกีมองหา แต่สิ่งที่มันมองเห็นคือซามที่ใส่ปลาดิบหมักกับมะนาว หัวหอม และพริก

อิกกีขี้ดหัวขึ้น “ฉันไม่รู้หรอนะเคลลี่ บ้านของรูธีดีมาก แต่ฉันค่อนข้างกังวลใจเกี่ยวกับปลา! จะเป็นยังไงหากรูธีเกิดอยากกินอีกวันขึ้นมามาก?”

“โอ อิกกี ไม่ต้องกังวลหรอก รูธีรักสัตว์ทุกประเภท มาเถอะ เราไปเยี่ยมบ้านอื่นกัน”

“นี่เป็นบ้านของ ครอบครัวเฟอร์นันเดซ” เคลลี่บอก “พวกเขามาจากอาร์เจนตินา ในอเมริกาได้ พวกเขาใช้ชีวิตที่นั่น 14 ปี แต่พวกเขามาอยู่ที่คอสตาริกานี้ได้ 13 ปีแล้ว ดร.เฟอร์นันเดซเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน และภรรยาของเขาก็เป็นอาจารย์สอน”

“ดร.เฟอร์นันเดซบอกฉันว่าเมื่อตอนท่านเป็นเด็ก มีมิชชันนารีมาจากทั้งสหรัฐอเมริกาหรือไม่ก็อังกฤษ แต่ปัจจุบันคริสตจักรนาซารีนมีมิชชันนารีมาจากเชื้อชาติต่าง ๆ กว่า 34 เชื้อชาติ ทำไมนะเธอ แม้แต่ที่นั่นในโรงเรียนของเรา เราก็มีมิชชันนารีจากเม็กซิโก เอล ซัลวาดอร์ นิการากัว ปานามา และเปรู อาร์เจนตินา และสหรัฐอเมริกา เจ้าจะเห็นได้ว่าผู้คนจากอาร์เจนตินาและสหรัฐอเมริกามักพูดคุยเสียงดัง และคนที่มาจากคอสตาริกาและอเมริกากลางส่วนใหญ่มักเงียบ ๆ”

อิกกีขี้ดหัวขึ้น “ฉันชอบความเงียบ บางทีเราน่าจะไปต่อนะ”

“ก็ได้ งั้นไปบ้านฉันดีกว่า”

“ทำไมเธอถึงมาอยู่ที่คอสตาริกาล่ะ เคลลี่?”

“พ่อแม่ของฉันตอบสนองต่อการทรงเรียกของพระเจ้าให้เป็นมิชชันนารี และนั่นหมายความว่าทั้งครอบครัวด้วย ฉันชอบคอสตาริกามาก พ่อของฉันเป็นผู้ประสานงานการประกาศในคอสตาริกา ปานามา และนิการากัว แม่เป็นผู้ประสานงานด้านการอุปการะเด็ก และเราเรียนภาษาสเปนอย่างหนัก เธอรู้มั๊ย คอสตาริกากินข้าวและถั่วเกือบทุกวัน? พี่ชายและฉันชอบกินเป็นอาหารเช้า”

เสียงเห่าทำให้อีกกิกระโคดผลุง “นั่นเสียงอะไร?”

“อ้อ นั่น ดาวนี้ หมาของฉันเอง” เคลลี่ตอบ

อีกกิกระโคดขึ้นไปบนโตะ “โอ เคลลี่ ฉันไม่คิดว่าการอยู่ที่นี่เป็นความคิดที่ดีหรอกนะ ดาวนี้อาจอยากกินฉันเป็นมือที่ขึงเมื่อไรก็ได้ เราไปกันดีกว่า”

อีกกิกโผล่ไปที่ประตูอย่างรวดเร็วพร้อมด้วยเคลลี่ที่ปิดประตูตามหลัง “แต่อีกกิ เธอต้องหาบ้านใหม่นะ”

ทันใดนั้น อีกกิกหยุด “เคลลี่ คุณที่อาคารหลังใหม่ที่ทีมประกาศและก่อสร้าง กำลังสร้างซิ!

เธอเห็นท่อน้ำขนาดใหญ่ไหม? นั่นจะเป็นบ้านได้พอดี

และฉันสัญญาว่าจะไม่ทำให้พวกผู้หญิงกลัว!

ขอบคุณสำหรับการพาเที่ยวและบอกเล่าเรื่องราวของมิชชันนารีจากทั่วโลกที่ทำงานที่โรงเรียนพระคัมภีร์แห่งนี้”

ผู้การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า เนื่องจากคอสตาริกามีฝนตกชุก ผู้คนจึงมีค้ำที่แตกต่างกันในการพรรณนาถึงฝนนี้ เช่น “ขนแมว” ซึ่งหมายถึง ฝนที่อ่อนนุ่มและเบา

ฝนที่ตกอย่างอุดมสมบูรณ์ทำให้ผืนดินอุดมสมบูรณ์มีป่าหนาแน่นที่สุด

ป่าไม้เหล่านี้เป็นบ้านของสัตว์ป่านานาชนิด แท้จริงแล้ว

ในคอสตาริกามีพืชและสัตว์หลากหลายสายพันธุ์มากกว่าประเทศใด ๆ

หนึ่งในสัตว์เหล่านั้นก็คือ กิ้งก่าอีกัวนา

สัตว์ประเภทนี้ใกล้สูญพันธุ์ในบางประเทศในอเมริกากลางและในบางประเทศก็ได้สูญพันธุ์ไปแล้ว

แต่ในคอสตาริกาได้มีการสร้างสวนอีกัวนาขึ้นมาเพื่อทำการวิจัยและพิทักษ์อีกัวนาและผืนป่าที่พวกมันอาศัยอยู่

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 5 และอธิบายคำสั่ง คุณต้องใช้สีเทียนหรือปากกาเมจิก กรรไกร และกาว

ขออาสาสมัครช่วยบอกชื่อสัตว์ และจากนั้นให้เด็กทำแผ่นกิจกรรมให้เสร็จ ย้ำเด็ก ๆ ในเรื่องต่อไปนี้:

พระเจ้าทรงรักสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่

มิชชันนารีได้แบ่งปันความจริงข้อนี้แก่ผู้คนที่พวกเขาไปรับใช้และสอนว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขาและทรงห่วงใยพวกเขาเหมือนที่พระองค์ทรงห่วงใยสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่ทรงสร้าง

สัตว์ต่าง ๆ ในแผ่นกิจกรรม : 1. นกเงือก, 2. อีแก้วนา, 3. ลิงสไปเดอร์, 4. กบต้นไม้, 5. งูเห่า, 6. เต่าทะเล

ช่วงอธิษฐาน

ก่อนเริ่มชั้น เตรียมกระดาษที่มีชื่อของมิชชันนารีในคอสตาริกา ชื่อของมิชชันนารีค้นหาได้ใน www.nazarene.org คลิกที่ “missions” จากนั้นไปที่ “Missionary Profiles” (ทางขวามือของหน้า) “Mexico/Central America” และ “View printable list of missionaries”

บอกเด็ก ๆ ว่า เราได้รู้ว่าคอสตาริกาเป็นสถานที่ที่สวยงามและมีวัฒนธรรมที่น่าสนใจ
อีกทั้งเรายังได้รู้ว่ามิชชันนารีได้มาจากหลายประเทศทั่วโลกเพื่อบอกผู้คนถึงเรื่องพระเยซู

อ่าน 1 พงศาวดาร 16:24 บอกเด็ก ๆ ว่า

ให้เราอธิษฐานเพื่อมิชชันนารีที่กำลังแบ่งปันความรักและฤทธิ์เดชของพระเยซูให้แก่ผู้คน
ให้เราอธิษฐานเพื่อชาวคอสตาริกาและเพื่อให้พระเจ้าสร้างอาณาจักรของพระองค์ในประเทศคอสตาริกา
ต่อไป

บอกชื่อมิชชันนารีที่รับใช้อยู่ในคอสตาริกาให้เด็ก ๆ ฟัง
ขออาสาสมัครอธิษฐานเพื่อมิชชันนารีคนละ 1 ประโยค จากนั้นคุณก็อธิษฐานปิด
แจกว่าคำอธิษฐานและให้เด็ก ๆ ดิคกระดาษคำอธิษฐานลงไป

บทที่ 6: โคลัมเบีย

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ใ้รู้ว่ามีหลายวิธีที่จะได้รับการสร้างเป็นสาวกและไปสร้างผู้อื่นต่อไป

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- โคลัมเบียเป็นประเทศผู้ผลิตกาแฟที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับสองของโลก
- ชาวโคลัมเบียชื่นชอบการรับประทานอาหารที่มีมีคอย่าง
บางคนบอกว่ามีรสชาติเหมือนข้าวโพดคั่วอบเนย แต่บางคนก็บอกว่ารสชาติเหมือนเบคอน
- แหล่งมรดกที่มากที่สุดในโลกอยู่ที่เหมืองในโคลัมเบีย
- ชาวโคลัมเบียชอบกีฬา โดยเฉพาะฟุตบอลและการสู้วัว
- โคลัมเบียได้รับการตั้งชื่อตามนักสำรวจชาวยุโรปที่ชื่อ คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส
- หนึ่งในคริสตจักรนิกายที่ใหญ่ที่สุดในโลกอยู่ในประเทศโคลัมเบีย

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

โคลัมเบียเป็นหนึ่งในประเทศผู้ผลิตมรดก ดอกไม้และเมล็ดกาแฟที่ใหญ่ที่สุด ให้คิดป้ายไว้ที่มุมห้องเขียนว่า “ร้านกาแฟ” ตกแต่งป้ายด้วยสีเขียว จัดวางแจกันดอกไม้ ถูกาแฟหรือถ้วยกาแฟที่มีเมล็ดกาแฟอยู่ และเครื่องทำกาแฟ คัมกาแฟที่ไม่มีคาเฟอีน (Decaf coffee) เมื่อเด็ก เข้ามาในห้อง เสริฟกาแฟมอคค่า ลาเต้ที่ไม่มีคาเฟอีน ในส่วนผสม นม ½, กาแฟที่สกัดคาเฟอีนออก ½, และน้ำเชื่อมช็อกโกแลต หรือจะเสริฟกาแฟสกัดคาเฟอีนออกโดยใส่ส่วนผสมหวานก็ได้ – ซึ่งเครื่องดื่มที่ชาวโคลัมเบียทำจะเป็นกาแฟดำเข้ม

ลา คาซา เดอ โอราซิโอน – ในภาษาสเปนหมายถึง “นิเวศชุมชน” – คริสตจักรนิกายในชาติ ประเทศโคลัมเบีย เริ่มขึ้นในปี 1985 มีผู้เชื่อเพียง 5 คน โดยรวม ศจ.อเคลเบอร์โต้และนิเนเย เฮเรรา ซึ่งเป็นผู้รับใช้ที่นั่นด้วย ปัจจุบันมีสมาชิกกว่า 8,000 คนเข้าร่วมการนมัสการหลายรอบในช่วงสุดสัปดาห์ ยุทธวิธีนี้ง่าย ๆ ก็คือ

การสร้างสาวกโดยการอิชฐาน การสร้างสาวกไม่ใช่สำหรับผู้ใหญ่นั้น เด็ก ๆ
ก็มีส่วนในการสร้างสาวกด้วย พวกเขาได้รับการเลี้ยงดูในความเชื่อ และในทางกลับกัน เด็ก ๆ
ได้ช่วยให้ครอบครัวและเพื่อน ๆ มาเป็นสาวกด้วย

สถานนมัสการแห่งนี้ใช้คริสตจักรบ้านในการสร้างสาวกในบริเวณใกล้เคียง
งานรับใช้ของพวกเขาได้รับการอาบชโลมด้วยคำอิชฐานที่ต่อเนื่อง โดยการเติมเต็มในพระวิญญานของ
คริสเตียนในคริสตจักรนาซารีน

เขียนข้อมูลเบื้องต้นแต่ละข้อบนกระดาษและวางไว้ในถ้วยกาแฟ ถ่ายเอกสารแผ่นกิจกรรมที่ 6 –
ให้พอสำหรับเด็กทุกคน

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 6 และบอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ

มีเวลาหนึ่งนาทีที่จะหาและตามรอยคริสตจักรแต่ละแห่งซึ่งซ่อนอยู่ในภาพในหน้านี้

หลังจากผ่านไปหนึ่งนาที ให้เด็ก ๆ บอกจำนวนคริสตจักรที่พวกเขาค้นพบ

บอกเด็ก ๆ ว่า คริสตจักรเป็นสถานที่ที่คนของพระเจ้ามารวมตัวกันเพื่อนมัสการพระเจ้า ร้องเพลง
ฟังคำเทศนา อิชฐาน อ่านและศึกษาพระคัมภีร์ ให้เราดูในแผ่นกิจกรรมอีกครั้ง เด็ก ๆ เห็นอาคารอื่น ๆ
ที่จะนำมาใช้ทำกิจกรรมเหล่านี้ได้หรือไม่? ช่วยเด็ก ๆ หาโรงเรียน กระท่อม และบ้าน ซึ่งให้เด็ก ๆ
เห็นว่าสถานที่เหล่านี้สามารถใช้เป็นสถานที่นัดพบสำหรับคริสตจักรและผู้คนทั่วโลกได้ใช้สถานที่เหล่านี้
นี่เป็นเหมือนคริสตจักร

บอกเด็ก ๆ ว่า สิ่งที่สำคัญกว่าอาคารก็คือคนที่มาร่วมที่นั่น คนเหล่านั้นเป็นพระกายของพระคริสต์
และพวกเขาเป็นคนที่ทำงานรับใช้คริสตจักร : เทศนา สั่งสอน เยี่ยมผู้ป่วย ช่วยผู้ขัดสน

หนึ่งในงานที่สำคัญของคริสตจักรคือการเตรียมบรรยากาศที่ผู้คนสามารถพบพระเจ้าในการอิชฐาน
น พระเยซูตรัสว่า “นิเวศของเราเราจะเรียกว่าเป็นนิเวศอิชฐานสำหรับประชาชาติทั้งหลาย” (มาระโก
11:17ก) “นิเวศอิชฐาน” เป็นคำอธิบายถึงคริสตจักรในอีกทางหนึ่ง

ซึ่งประเทศโคลัมเบียในแผนที่

ขออาสาสมัครออกมาเลือกข้อมูลเบื้องต้นจากถ้วยกาแฟและอ่านออกเสียง

บอกเด็ก ๆ ว่า

เรื่องราววันนี้จะพูดถึงการที่พระเจ้าทำงานผ่านหญิงชาวโคลัมเบียที่อยู่ในไมอามีในการนำนักโทษมาเชื่อ
ในพระเจ้า

เรื่องราวพันธกิจ : การสร้างสาวกและเก้าอี้ที่ว่างเปล่า

โดย ลีเลียนา วาร์กัส ตามคำบอกเล่าของ แมท ไพรซ์

ลิเลียนารู้สึกกลัวเมื่อเธอเริ่มประกาศครั้งแรกกับนักโทษที่ชื่อ เฟลิกซ์
“ฉันไม่เคยพบชายคนนี้อีกก่อน แต่ในใจบอกให้ฉันคุยกับเขาเรื่องพระเจ้า”

ลิเลียนาทบทวนความทรงจำ

ตอนแรก เฟลิกซ์โกรธ เขาบอกว่า “ถ้าคุณมาที่นี่เพื่อบอกเรื่องของพระเจ้า ก็ให้กลับไปซะ”

แต่ลิเลียนาก็บอกเรื่องของพระเจ้าให้เขา เธอไปเยี่ยมเขาทุก ๆ แยกวันในเรือนจำ
มิตรภาพของพวกเขาเติบโตขึ้น และไม่นานลิเลียนายอมรับว่าเธอตกหลุมรักเขา สิ่งนี้ทำให้เธอกลายเป็น
เป็นเวลาหกเดือนที่ลิเลียนาปฏิเสธที่จะไปเยี่ยมเฟลิกซ์

เธอเริ่มอธิษฐานอดอาหารและถามพระเจ้าถึงสิ่งที่เธอควรทำ

วันหนึ่ง ลิเลียนาเปิดพระคัมภีร์ใน กิจการ 9:13-15

ดูเหมือนพระเจ้าจะตรัสตอบเธอผ่านพระคัมภีร์ตอนนี้ว่า “จงไปเถิด
เพราะว่าคนนั้นเป็นภานะที่เราได้เลือกสรรไว้”

สิ่งนี้ช่วยให้ลิเลียนาตระหนักว่าเธอต้องร่วมในแผนงานการช่วยให้รอดของพระองค์กับเฟลิกซ์
ดังนั้นเธอจึงกลับไปเยี่ยมจำ

หลังจากนั้นไม่นาน ลิเลียนาและเฟลิกซ์ได้แต่งงานกัน โดยอนุศาสนาจารย์ในเรือนจำ
ทุกครั้งทีลิเลียนามาเยี่ยมเฟลิกซ์เธอจะบอกว่า “พระเจ้ารักคุณ” และเฟลิกซ์ก็จะตอบว่า
“ผมไม่เชื่อในพระเจ้า” แต่ลิเลียนาก็ไม่ยอมแพ้ เธอเชื่อว่าพระเจ้าจะเปลี่ยนใจเฟลิกซ์ได้

ไม่นาน เฟลิกซ์ก็ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำและถูกส่งกลับ โคลัมเบีย
เขาตัดสินใจว่าการแต่งงานของลิเลียนานั้นคงไปไม่รอด เขาจึงได้ทิ้งเธอไป
แต่เธอก็ตามเขาไปโคลัมเบีย เฟลิกซ์บอกเธอว่า “เธอไม่มีฐานะอะไรต้องอยู่ที่โคลัมเบีย
กลับไปสหรัฐอเมริกาเถอะ”

“มีเพียงกำลังในพระเจ้า” ลิเลียนาบอก “ที่ทำให้ฉันอยู่กับเฟลิกซ์”

เฟลิกซ์บอกลิเลียนาให้เลิกไปคริสตจักร

เขาเสนอเงินให้เธอถ้าเธอจะลืมเรื่องของพระเจ้าและไปปาร์ตี้กับเขา เธอไม่ฟังเฟลิกซ์
แต่กลับอธิษฐานเพื่อเขาต่อไป

วันหนึ่ง ลิเลียนาได้พบคริสตจักรนาซารีนาคาลิ

ซึ่งเธอได้พบกับหญิงคนหนึ่งที่หนุนใจเธอให้ต่อสู้ในชีวิตแต่งงานต่อไป

หญิงนั้นย้ำเตือนลิเลียนาว่าพระเจ้าทรงห่วงใยทั้งเธอและเฟลิกซ์และคริสตจักรจะอธิษฐานเพื่อพวกเขา

ลิเลียนาเข้าร่วมนมัสการกับคริสตจักรคาถิ ทุกครั้งที่เธอไปคริสตจักร เธอจะจงที่นั่งถัดจากเธอไว้ ถ้ามีคนมาถามเพื่อนั่งที่เก้าอี้ตัวนั้น เธอจะบอกว่า “ขอโทษค่ะ นี่เป็นที่สำหรับสามีฉัน” จากนั้นเธอก็อธิษฐานว่าเขาจะมาสักวันหนึ่ง

เฟลิกซ์ยังคงปฏิเสธพระเจ้าต่อไป คืนหนึ่งเขาทำลิเลียนาว่า “ผมอยากรู้ว่าพระเจ้าของเธอนั้นมีฤทธิ์อำนาจเหมือนอย่างที่คุณบอกจริง ๆ”

ลิเลียนาอธิษฐานว่า “พระเจ้า โปรดสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์และความรักที่ทรงมีต่อเขาด้วย”

ในวันถัดมา เฟลิกซ์ได้ถามขอเบอร์โทรศัพท์ของศิษยาภิบาล ตอนแรก ลิเลียนากลัวว่าเฟลิกซ์จะทำอะไร

แต่เธอได้อธิษฐานขอให้พระเจ้าสำหรับฤทธิ์อำนาจและความรักที่มีต่อเฟลิกซ์

ตอนนี้เธอจึงต้องวางใจในพระเจ้า ดังนั้น เธอจึงได้ให้เบอร์โทรศัพท์เขา

หลังจากที่เฟลิกซ์ได้โทรศัพท์ไป เขาก็ไปพบกับศิษยาภิบาลเป็นเวลายาวนานในคืนนั้น

เมื่อเฟลิกซ์กลับบ้าน ลิเลียนาเจอเขาที่ประตู เธอมองที่เขาและเห็นน้ำตาไหลลงมาบนใบหน้า เขาขอให้ลิเลียนาขอโทษให้เขาและบอกว่า “ตอนนี้พระเจ้าของเธอก็เป็นพระเจ้าของผม ผมต้องการทั้งชีวิตเก่า ให้เรามาเริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยกันนะ”

ลิเลียนาขอบคุณสำหรับการตอบคำอธิษฐาน ปัจจุบันเธอเป็นพยานว่า “เรามีฤทธิ์เดชของพระเจ้า – พระเจ้าผู้ทรงสามารถกระทำได้ทุกสิ่ง เราต้องเชื่อในพระองค์ มอบหัวใจให้พระองค์อย่างหมดใจ และวางใจในพระเจ้า หากไม่มีพระเจ้า เราทำอะไรไม่ได้เลย พระองค์ทรงมหัศจรรย์ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำสิ่งนี้ในชีวิตของเฟลิกซ์

ปัจจุบันเฟลิกซ์และลิเลียนารับใช้พระเจ้าอยู่ในประเทศเอลกวาดอร์

ผู้การอภิปราย

พูดคุยกันด้วยคำถามต่อไปนี้ :

1. ลิเลียนาเป็นผู้สร้างสาวกอย่างไร?
2. ให้เด็ก ๆ คิดถึงคนที่เด็ก ๆ อยากพาเขามาคริสตจักรและเด็ก ๆ ก็ที่จะอยากเก็บที่วางไว้ให้เขา?
3. ปัจจุบันเฟลิกซ์และลิเลียนากำลังสร้างคนอื่น ๆ ให้เป็นสาวกอยู่ที่ไหน?

บอกเด็ก ๆ ว่า สมาชิกคริสตจักรนาซาริน คาซา เดอ โอราซีโอน ในคาถิ โคลัมเบีย

ได้อธิษฐานเมื่อทุกเก้าอี้ในคริสตจักรก่อนการประชุมสุดสัปดาห์

ทุกเช้าวันอังคารพวกเขาจะร่วมกันอธิษฐานก่อนทำงานและไปโรงเรียน วันพุธ

สมาชิกจะใช้เวลาอธิษฐานอดอาหารด้วยกันตลอดทั้งวัน พวกเขาลงชื่ออธิษฐานกันคนละสองชั่วโมง มีสมาชิกคริสตจักรอื่น ๆ ทั่วโลกได้เข้าร่วมการอธิษฐานอดอาหารแบบเดียวกันนี้ 24 ชั่วโมง สองวันต่อสัปดาห์

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อนำสู่การพูดคุยเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของคำอธิษฐานที่ทำให้เกิดสาวกและคริสตจักรที่เติบโต

1. รูปแบบการอธิษฐานที่คริสตจักรสามารถจัดได้มีอะไรบ้าง? (การอธิษฐานลูกโซ่ การประชุมอธิษฐาน กลุ่มอธิษฐาน เดินอธิษฐาน การอธิษฐานอดอาหาร การอธิษฐานมือเข้า จัดให้มีห้องอธิษฐาน ฯลฯ (หากคริสตจักรของคุณไม่ได้เริ่มต้นในการอธิษฐานเหล่านี้ คุณอาจต้องอธิบายให้เด็ก ๆ ฟัง บางทีเด็ก ๆ อาจอยากเริ่มการอธิษฐานเหล่านี้เอง)
2. คุณคิดว่าการอธิษฐานช่วยให้คริสตจักรเติบโตได้อย่างไร? (เน้นในแผนการของพระเจ้า ทำให้ผู้คนสามารถแสวงหาและรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า เน้นในเรื่องการเติบโตฝ่ายวิญญาณ ฯลฯ)
3. คุณสามารถมีส่วนในงานพันธกิจการอธิษฐานได้อย่างไรบ้าง?

บอกเด็ก ๆ ว่า แม้ว่าเราจะเป็นเด็ก แต่เราก็สามารถเติบโตในฝ่ายวิญญาณและมีอิทธิพลต่อบางคนได้ คริสตจักรนาซารีน คาซา เดอ โอราซิโอนได้แสดงให้เห็นถึงความจริงเดียวกันนี้ คริสตจักรนี้เริ่มต้นด้วยสมาชิกเพียงไม่กี่คน และได้เติบโตเป็นคริสตจักรที่มีสมาชิกกว่า 8,000 คน ให้ลองคิดถึงต่อไปนี้:

หากคริสเตียนทุกคนนำคนมาเชื่อหนึ่งคนในแต่ละปีและสร้างคนนั้นให้เป็นสาวกในแบบเดียวกัน ก็จะใช้เวลา 35 ปีในการนำคนทั้งโลกมาเชื่อพระเจ้า! นั่นเป็นการทวิคูณ!

ให้เราตามรอยแบบอย่างของคริสตจักรคาซา เดอ โอราซิโอนและออกไปนำคนในโลกมาถึงพระคริสต์

ช่วงอธิษฐาน

แบ่งปันหัวข้ออธิษฐานต่อไปนี้ จากนั้นให้เด็ก ๆ ใช้หนึ่งในท่าทีของการอธิษฐาน (คุกเข่า ยืน นั่ง) และอธิษฐานหนึ่งประโยค

- อธิษฐานเพื่อศิษยาภิบาลและคนงานในคริสตจักร
- อธิษฐานเพื่อคนที่กำลังได้รับการฝึกให้ขึ้นมาเป็นศิษยาภิบาล
- อธิษฐานเพื่อคนที่ต้องการได้ฟังเรื่องของพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอด
- อธิษฐานเพื่อผู้เจ็บป่วยและต้องการการรักษา

- อธิษฐานเพื่อคริสตจักรในโคลัมเบียให้เติบโตขึ้น
- อธิษฐานขอให้พระเจ้าเรียกผู้คนในโคลัมเบียลุกขึ้นรับใช้พระเจ้าในฐานะมิชชันนารีในที่ต่าง ๆ ทั่วโลกในการประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์

บทที่ 7 : เปรู

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยเด็ก ๆ ให้เรียนรู้ว่าชาวประเสริฐได้ไปสู่ผู้คนในโลกที่เข้าถึงได้ยาก โดยใช้ความรักของพระเยซูได้อย่างไร

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- เปรูเป็นที่อยู่ของอาณาจักรอินคาโบราณ
- มาชู ปิซุ (Machu Picchu) เป็นซากปรักหักพังโบราณของอินคาอยู่ในเทือกเขาแอนดีส ซึ่งเป็นที่ดึงดูดของนักท่องเที่ยวที่มาที่เปรู
- แม่น้ำอะเมซอนเริ่มต้นจากประเทศเปรู
- พันธกิจของนาซารินทำงานกับชนพื้นเมืองอินเดียนแดงเผ่าอากัวรุณาที่อยู่บริเวณแม่น้ำมาร์อุโน โยนา ซึ่งเป็นหนึ่งในต้นน้ำของแม่น้ำอะเมซอน
- อิกิโตส เป็นเมืองที่อยู่ในป่าอะเมซอน และเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในโลกที่สามารถเข้าถึงได้โดยทางเครื่องบินและเรือเท่านั้น
- มีงานเฉลิมฉลองมากกว่า 3,000 ครั้งเกิดขึ้นในเปรูแต่ละปี ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับศาสนา

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

ใช้พื้นที่ส่วนหนึ่งในห้องทำเป็นป่า ใช้ซิลปวัตถุ และ/หรือต้นไม้จริงเพื่อทำเป็นป่าที่บวางตุ๊กตาสัตว์ขี้หนูเช่น ลิง นก สัตว์เลื้อยคลาน ฯลฯ ไว้บนต้นไม้และพืชต่าง ๆ ให้เด็ก ๆ นั่งลงบนพื้นที่นี้เมื่อคุณเล่าเรื่องเกี่ยวกับ เกรก การ์แมน เมื่อเด็กเข้ามาในห้อง เปิดเพลงเบา ๆ หรือเสียงสัตว์ในป่า ทำห้องให้มีกลิ่นเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศป่า

พระเจ้าเรียกบางคนให้เป็นพยานฝ่ายพระองค์ในพื้นที่ที่ห่างไกลทุกแห่งบนโลก เช่นในป่าของเปรูที่ซึ่งแลร์และแอดดี้ การ์แมนได้รับใช้เป็นเวลามากกว่า 40 ปี พวกเขาดูแลครอบครัวในป่าซึ่งเป็นพื้นที่ห่างไกล พวกเขาเจอกับความยากลำบากและการข่มเหง

แต่ครอบครัวอาร์แมนก็อดทน และพระเจ้าทรงสถิตย์ชื่อในพระสัญญาทำให้พวกเขาไปและอยู่ด้วยกับเขา
อาณาจักรของพระองค์ได้สร้างขึ้นในป่าของประเทศเปรู

ก่อนเริ่มชั้นเรียน เขียนข้อมูลเบื้องต้นหกข้อไว้บนกระดาษข้อละแผ่น บอกเด็ก ๆ ว่า
วันนี้เราจะเรียนรู้จักประเทศเปรู ประเทศในอเมริกาใต้ ซึ่งตำแหน่งประเทศเปรูบนแผนที่
จากนั้นจึงหยิบข้อมูลเบื้องต้นขึ้นมาครั้งละหนึ่งข้อ และขออาสาสมัครอ่านออกเสียง
(เตรียมช่วยเด็กในการออกเสียง)

บอกเด็ก ๆ ว่า หนึ่งในวิธีที่ผู้คนเดินทางเข้าไปในป่าของเปรูคือทางแม่น้ำ
พวกเขาใช้แม่น้ำเป็นเหมือนถนน ในเปรู ผู้คนมากมายเดินทางโดยใช้เรือแคนู
พวกเขาใช้พายเพื่อให้เรือเคลื่อนที่ในน้ำ ในวันที่

เราจะมีการแข่งขันกันในแม่น้ำมารูอินโยนซึ่งเป็นแม่น้ำสายสำคัญในเปรู
มันเป็นหนึ่งในแม่น้ำที่ใหญ่ซึ่งไหลลงสู่แม่น้ำอเมซอน บอกตำแหน่งแม่น้ำนี้บนแผนที่

แบ่งเด็ก ๆ ออกเป็นสองทีมและให้ไม้พายกับคนแรกของแถว บอกเด็ก ๆ ว่า เราจะมาดูกันว่าเด็ก ๆ
จำข้อมูลเบื้องต้นได้มากแค่ไหนกัน ให้มีรายการของข้อมูลเบื้องต้นจากบทเรียนก่อนหน้านี้ด้วย ถ้าเด็ก
ๆ ตอบได้ถูกต้อง ก็จะสามารส่งไม้พายให้คนที่อยู่ถัดไปในทีมได้

แต่ถ้าตอบไม่ถูกไม้พายก็จะอยู่ที่เดิมและพยายามอีกครั้งเมื่อถึงรอบของตน
ทีมที่ส่งไม้พายไปได้ไกลที่สุดจะเป็นผู้ชนะ ให้รางวัลกับแต่ละทีม

บอกเด็ก ๆ ว่า เรื่องราวในวันนี้เป็นเรื่องของเกรก
ลูกของมิชชันนารีที่เติบโตขึ้นในป่าของเปรูพร้อมด้วยพ่อแม่ของเขา

เรื่องราวพันธกิจ : ชีวิตในป่าของลูกมิชชันนารี

โดย เวส อีบาย

“เกรก นี่ได้เดือนตัวอ้วนน่าหม่า” รัสดีบอก “นี้อาจทำให้จับปลาตัวใหญ่ได้”

“นี่ได้เดือนเป็นโขงเลย” เกรกบอก ในขณะที่เขาจุดดินโคลนด้วยมีดมุเซต
(มีดขนาดใหญ่คล้ายดาบ) “เราจะจับปลาได้เยอะแน่วันนี้”

“ฉันคิดว่าเรามีได้เดือนพอแล้ว” รัสดีบอก “ให้เราไปที่แม่น้ำกัน”

“เกรกและพี่ชายชื่นชอบการจุดหาได้เดือนเพื่อทำเป็นเหยื่อตกปลา
จากการเป็นลูกมิชชันนารีในป่าของเปรู ทำให้พวกเขาชอบชีวิตที่ไร้กังวล”

พี่น้องมุ่งหน้าไปยังคันไม้ริมฝั่งแม่น้ำมาร์อุโนน “นี่เป็นจุดที่ยอดเยี่ยม” เกรกบอก
“ดูสิว่าเราจะจับอะไรได้บ้าง”

พวกเขามัดสายเบ็ดกับกิ่งไม้และโยนตะขอที่มีไส้เดือนลงไปใต้น้ำ
“ตอนนี้เราไปว่ายน้ำได้ ใครไปถึงคนสุดท้ายเป็นลิง” เกรกบอกในขณะที่เขากระโจนลงไปก่อน
เมื่อพวกเขาออกไปที่สายเบ็ด ถ้าสายเบ็ดยังหย่อนอยู่ พวกเขารู้ว่าพวกเขายังไม่ได้ปลา
แต่ถ้าสายเบ็ดตึงนั่นหมายความว่าปลาติดเบ็ด
พวกเขาจะหยุดว่ายน้ำเพื่อไปเอาปลาออกจากเบ็ดแล้วจึงใส่เหยื่อใหม่อีก จากนั้นพวกเขาก็จะพุ่งลงแม่น้ำ
หลังจากผ่านไปหนึ่งชั่วโมง เกรกบอกว่า “ผมหิวแล้ว เราไปหาจับลูกอ๊อดกันเถอะ”
เกรกและรัสตี้เจอแอ่งน้ำเล็ก ๆ ที่มีลูกอ๊อดอยู่เต็มไปหมด
ทั้งสองตักลูกอ๊อดขึ้นมาด้วยมือแล้วห่อด้วยใบไม้ จากนั้นก็ถ่อกองไฟและย่างลูกอ๊อดกิน
“นี่อร่อยมาก!” รัสตี้เสริม “เราไปจับมาเพิ่มกันอีกดีกว่า”
เด็กชายทั้งสองจึงไปหาลูกอ๊อดเพิ่มอีก

วันนี้เกรกจะมาบอกกับเด็ก ๆ ว่า “นั่นเป็นชีวิตในวัยเด็กของผม”
เกรกอายุสี่ปีเมื่อพ่อแม่ของเขา คือ แลร์รี่และแอดดี การ์แมนย้ายไปที่เปรูในฐานะมิชชันนารี ดร.แลร์รี่
การ์แมนรู้สึกได้ว่าพระเจ้าทรงเรียกท่านให้เป็นผู้คนในป่าของเปรู
เขาย้ายไปที่นั่นพร้อมด้วยภรรยาและลูก ๆ ทั้งสามคนคือ รัสตี้ เกรก และแคนดี้
“ทิม น้องชายคนเล็กของเราเกิดที่เปรู” เกรกบอก
“ผมเติบโตมาในครอบครัวคริสเตียนที่มีความรักและห่วงใย เมื่อถึงเวลาไปโรงเรียน!
ผมเข้าเรียนที่โรงเรียนประจำ ผมรู้เสมอว่าพระเจ้าอยากให้เราเป็นบุตรของพระองค์
ผมขอให้พระองค์เข้ามาในชีวิตของผมมากกว่าหนึ่งครั้ง”
วันคริสต์มาสปีหนึ่งเมื่อเกรกกลับมาจากโรงเรียน เขารู้ว่าเขาไม่ได้ดำเนินชีวิตเป็นที่พอพระทัย
“ในบ้านของเราใจกลางป่าเมซอนใกล้แม่น้ำมาร์อุโนน” เกรกบอก
“ผมคุกเข่าข้างโซฟาและขอพระเยซูยกโทษบาปผิดและเข้ามาในชีวิต
นี่เป็นหนึ่งในวันหยุดคริสต์มาสที่ยอดเยี่ยมที่สุดของผม”

ปัจจุบันเกรกรับใช้ในคริสตจักรนาซารีน เขาดูแลคริสตจักรในแคลิฟอร์เนีย
เขายังคงรักในงานมิชชันและเดินทางไปเปรูเพื่อเยี่ยมเยียนพี่น้อง
อีกทั้งเขายังได้นำทีมประกาศและการก่อสร้าง เข้าไปในป่าด้วย

ศจ.เกรก การ์แมนและภรรยา เลสลีย์มีลูกสาวสองคน คือ อูร์รีและสเปนเซอร์
ครอบครัวเขารักประเทศเปรู เช่นเดียวกับตัวเขา และพวกเขาก็ไปเยี่ยมเปรูหลายครั้ง

ในปีหนึ่ง เกรกและลูกสาวทั้งสองได้ปั่นจักรยานเป็นระยะทางไกลในเปรู
“เราเริ่มปั่นจากเมืองชิลีโย ทางตอนเหนือของเปรูใกล้มหาสมุทรแปซิฟิก” เกรกบอก
“เราปั่นขึ้นและข้ามเทือกเขาแอนดีสและลงเข้าไปในป่า เราหยุดที่นิว โฮริซอน
ซึ่งเป็นศูนย์งานมิชชั่นของนาซารีนซึ่งพ่อแม่ได้อยู่ที่นี่เป็นเวลานานหลายปี
เป็นการเดินทางเป็นระยะทาง 300 ไมล์ และใช้เวลา 5 วัน
วัตถุประสงค์ของการปั่นจักรยานก็เพื่อหาทุนให้แก่โรงเรียนพระคัมภีร์สองแห่งในเปรู
หนึ่งในนั้นตั้งอยู่ในป่า”

“งานพันธกิจมิชชั่นเป็นของคนทุกคน” ศจ.การ์แมนกล่าว “ฤดูร้อนแทบทุกปี
ลูกสาวของเราจะมีส่วนในโครงการงานมิชชั่นบางอย่างเสมอ ผมจะไม่หยุดสนับสนุนงานมิชชั่น
เพราะมันเป็นสิ่งที่ผมปรารถนาในหัวใจ”

ผู้การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ รู้หรือไม่ว่าทำไมลูก ๆ ของ ศจ.เกรก การ์แมน คือ
อูบริและสเปนเซอร์ถึงชอบไปประเทศเปรู? เด็ก ๆ อยากรู้เป็นลูกมิชชั่นนารีที่อยู่ในป่าของเปรูหรือไม่?
เพราะอะไร?

หลังจากที่เด็ก ๆ ตอบคำถาม บอกเด็ก ๆ ว่า
มิชชั่นนารีต้องเรียนรู้ในการยอมรับวัฒนธรรมของผู้คนที่ตนไปรับใช้
ครอบครัวการ์แมนยอมรับวัฒนธรรมของเปรู
สิ่งนี้ทำให้เป็นไปได้สำหรับพวกเขาในการเป็นพยานต่อผู้คนถึงเรื่องพระเยซูคริสต์และนำคนมากมายมา
ต้อนรับพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ใช้แผนกิจกรรมที่ 7 เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ข้อพระคัมภีร์
“และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา ในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย
และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) ก่อนเริ่มเรียน
ให้เขียนข้อพระคัมภีร์ไว้บนกระดาษขนาดใหญ่หรือกระดาษแข็ง

บอกเด็ก ๆ ว่า หนึ่งในสถานที่ในเปรูที่ผู้คนนิยมไปคือ มาชูปิซ
สถานที่นี้เป็นหนึ่งในบ้านของชนพื้นเมืองอินเดียนแดงเผ่าอินคาที่อยู่ในเปรูเมื่อหลายร้อยปีที่ผ่านมา มาชูปิซ
สร้างติดเทือกเขา ผู้คนปลูกพืชแบบขั้นบันได
นี่ทำให้ยากต่อคนภายนอกหรือศัตรูที่จะเข้าถึงพวกเขา

ถือชื่อพระคัมภีร์ขึ้นและบอกว่า พระคัมภีร์นี้เป็นถ้อยคำของพระเยซู อ่านชื่อพระคัมภีร์ออกเสียง
พูดคุยถึงความหมายของเขรูซาเล็ม ยูเดีย สมะเรีย และที่สุดปลายแผ่นดินโลก ให้เด็ก ๆ
อ่านพระคัมภีร์ออกเสียงพร้อมกันสองครั้ง
จากนั้นขออาสาสมัครหนึ่งหรือมากกว่านั้นให้ท่องชื่อพระธรรม
แจกแผ่นกิจกรรมที่ 7 และอธิบายคำสั่งให้เด็ก ๆ ก่อนเริ่มทำ
หนุนใจให้เด็กนำชื่อพระธรรมนี้กลับบ้านและท่องจำ

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า ผู้คนที่อาศัยอยู่ในป่าของเปรูอยู่ห่างไกลจากเมืองมาก
บ่อยครั้งพวกเขาอาศัยอยู่กันเอง ชนพื้นเมืองอินเดียนแดงเผ่าอินคาสร้าง มาซู ปิซุ
อยู่บนเทือกเขาเพื่อไม่ให้มีใครเข้าถึงพวกเขาได้ แต่ไม่มีที่ไหนที่พระเจ้าไปไม่ได้
พระเจ้าได้ยินคำอธิษฐานของผู้คนไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหนในโลก

ถามเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ มีหัวข้ออะไรที่อยากอธิษฐานเพื่อสำหรับผู้คนที่อยู่ในป่าของเปรู? ให้แนวทางเด็ก ๆ
ในการอธิษฐานเพื่อ :

- ผู้คนที่จะต้อนรับพระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอด
- ความปลอดภัยของมิชชันนารีที่เดินเข้าไปในป่า
- ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) ในการช่วยสร้างคริสตจักรในป่าของเปรู

นำเด็กในช่วงการอธิษฐาน หนุนใจให้เด็กบางคนกล่าวคำอธิษฐานหนึ่งประโยค ให้เด็ก ๆ
เขียนหัวข้อคำอธิษฐานของพวกเขาและคิดว่าไว้ว่าคำอธิษฐาน

บทที่ 8: เอกวาดอร์

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ

ได้ค้นพบว่าพระเจ้าทรงทำงานผ่านการอธิษฐานในการปกป้องและช่วยเหลือมิชชันนารีในสถานการณ์ที่อันตรายได้อย่างไร

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- เอกวาดอร์เป็นคำในภาษาสเปนหมายความว่า เส้นศูนย์สูตร
- เกาะกาลาปาโกส ตั้งอยู่นอกอ่าวเอกวาดอร์ ซึ่งเป็นที่อาศัยของสัตว์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวมากที่สุดในโลก
- เพนกวินที่อาศัยอยู่นอกอ่าวเอกวาดอร์เป็นเพนกวินเพียงกลุ่มเดียวที่พบได้ทางเหนือเส้นศูนย์สูตร
- หนึ่งในสัตว์บนเกาะกาลาปาโกสที่เป็นที่รู้จักมากที่สุด คือ เต่ายักษ์กาลาปาโกส ซึ่งเป็นชื่อของเกาะ
- ตัวลามาเป็นสายพันธุ์เดียวกับอูฐ ซึ่งถูกเลี้ยงไปเอกวาดอร์เพื่อใช้เป็นพาหนะ และไว้เพื่อเฝ้าฝูงสัตว์
- เอกวาดอร์ได้รับการขนานนามว่า “ตรงกลางของโลก” เพราะว่ามีเส้นศูนย์สูตรพาดผ่าน

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

ปูโต๊ะด้วยผ้าห่มหลากสีของชนเผ่าอินเดียนแดง จัดวางรูปภาพที่เป็นสัญลักษณ์ของเอกวาดอร์ เช่น ภูเขาไฟ ภาพเทือกเขา, ภาพพฤษชาติและสัตว์ท้องถิ่น รวมถึงหาดทรายที่สวยงาม

ติดหัวข้อไว้บนบอร์ดว่า – การสำรวจเอกวาดอร์ ติดแผนที่เอกวาดอร์ไว้บนพื้นสีเหลือง สีน้ำเงินเข้ม และสีแดง (สีธงชาติเอกวาดอร์) เตรียม “หีบสมบัติ” เพื่อใช้เป็นหนึ่งในกิจกรรมบทเรียน

(ใช้กล่องเครื่องประดับ กล่องรองเท้าที่ตกแต่งแล้ว หรือกล่องของขวัญ)

ติดป้ายไว้ที่มุมหนึ่งของห้องเขียนว่า “มูมอริชฐาน” เตรียมโต๊ะและเก้าอี้

บนโต๊ะนั้นให้วางตะกร้าคำอธิษฐานสำหรับเด็ก ๆ ได้เลือกเมื่อเข้ามาอธิษฐาน

วางกระดาษและดินสอไว้บนโต๊ะเพื่อที่เด็ก ๆ จะสามารถเพิ่มคำอธิษฐานของพวกเขาลงในตะกร้าด้วย

ก่อนเริ่มชั้นเรียน

เขียนข้อมูลเบื้องต้นทั้งหกข้อไว้บนกระดาษยาวข้อละหนึ่งแผ่นและเอาแต่ละข้อใส่ไว้ในซองจดหมายที่

เขียนด้านนอกว่า “สำรวจเอกวาดอร์” เขียนหมายเลขของซอง 1-6 แล้วติดซองจดหมายไว้บนกระดาษ เขียนตัวเลขไว้บนกระดาษเล็ก ๆ เพื่อทำเป็นสลากแล้วใส่ลงไปในหีบสมบัติ

ถามเด็ก ๆ ว่า คำว่า “สำรวจ” หมายความว่าอย่างไร? (การค้นหาข้อมูลที่ไม่เคยรู้มาก่อน หรือการเดินทางไปเพื่อค้นหาสิ่งใหม่) บอกเด็ก ๆ ว่า **วันนี้เราจะมาสำรวจประเทศเอกวาดอร์กัน** เราจะได้เรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับประเทศนี้ ให้เรามาดูประเทศเอกวาดอร์บนแผนที่โลก ให้สังเกตว่าประเทศเอกวาดอร์อยู่ในทวีปอเมริกาใต้และมีชายแดนติดกับประเทศโคลัมเบียและเปรู แต่ก้ติดกับมหาสมุทรแปซิฟิกด้วย **ชี้ไปที่เมืองกีโต เมืองหลวงของประเทศ**

บอกเด็ก ๆ ว่า **ประเทศเอกวาดอร์ได้รับการตั้งชื่อตามเส้นสมมติที่พาดผ่าน** **มีใครรู้บ้างว่าเส้นสมมตินี้เรียกว่าอะไร?** (เส้นศูนย์สูตร พาดผ่านตรงกลางของโลก แบ่งเป็นซีกโลกเหนือกับซีกโลกใต้) **มีอนุสาวรีย์ตั้งอยู่บนเส้นศูนย์สูตรในประเทศเอกวาดอร์** **สถานที่นี้เป็นที่ตั้งจุดของนักท่องเที่ยวนะ ถ้าเรายืนอยู่ที่เส้นศูนย์สูตรในเวลาเที่ยงจะไม่เห็นเงาของเราเลย** **ตอนนี้ให้เราค้นหาข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับเอกวาดอร์กัน**

ขออาสาสมัครหกคนมาจับสลากจากหีบสมบัติทีละคน

ให้แต่ละคนอ่านข้อมูลเบื้องต้นในซองจดหมายตามหมายเลขที่จับได้

บอกเด็กว่าการสำรวจประเทศเอกวาดอร์ของเราเพิ่งเริ่มต้น

มิชชันนารีทุกคนเป็นวีรบุรุษ

พวกเขาเดินทางไปยังดินแดนที่ไม่รู้จักและสถานที่ที่อันตรายเพื่อทำตามการทรงเรียกของพระเจ้า

วีรบุรุษของเราในบทเรียนนี้คือ ดอน ค็อกซ์ ซึ่งถูกลักพาตัวในขณะที่รับใช้อยู่ในเอกวาดอร์

เรื่องราวของเขาคือหนึ่งในการอดทนรอคอยและความหวังและความสัจซื่อของพระเจ้า

ผู้เชื่อทั่วโลกได้แบ่งปันภาระใจเกี่ยวกับการถูกลักพาตัวของดอนและยกเลิกเสียงเป็นเสียงเดียวในการอธิษฐาน

าน เมื่อเกิดความเป็นหนึ่งเดียวกัน คริสตจักรก็มาถึงจุดที่ดีที่สุดและแต่ละคนเข้มแข็งในความเชื่อขึ้น

ซึ่งเป็นเพราะประสบการณ์การสร้างความสำเร็จที่ตัวเองที่ทำให้เรื่องราวของดอนควรได้รับการบอกเล่า

บอกเด็ก ๆ ว่า **นี่เป็นเรื่องจริงของ ดอน ค็อกซ์ วีรบุรุษมิชชันนารี**

ดอนถูกลักพาตัวขณะที่รับใช้อยู่ในเมืองกีโต ประเทศเอกวาดอร์ ในปี 1995

เรื่องราวของดอนเป็นเรื่องราวของการอดทนรอคอย ความหวัง และการหนุนใจ

เรื่องราวพันธกิจ : สิ่งที่น่ากลัวบนภูเขา

โดย เบฟ เบอร์เบ

มิชชันนารี คอน คือคนตื่นมาร้องด้วยความตกใจ! มีบางอย่างผิดปกติ เขาหนาวและหิว และยังมีเสียงยุงบินรอบหัวของเขา เขาเรียกความทรงจำกลับมาทันใด เมื่อวานนี้เองที่เขาเข้าไปในเมืองเพื่อไปพบคนที่สนใจจะซื้อรถยนต์ของเขา ชายสองคนและหญิงหนึ่งคนพบกับเขาและถามขอลองขับก่อนตัดสินใจซื้อ คอนตกลงให้ลอง แต่เมื่อพวกเขาขับรถออกไปนอกเมือง คอนรู้ว่าเขาทำสิ่งที่ผิดพลาดไปแล้ว พวกเขาได้รับชายอีกสองคนข้างทาง และกลายเป็นห้าคนต่อเขาคนเดียว

ตอนนี้คอนอยู่ในป่าฝนที่บึงหนึ่งในเทือกเขาแอนดีสของเอกวาดอร์ เขาอยู่ห่างไกลจากบ้านของเขาในกีโต ภรรยาของเขา เซอริล และลูกชายทั้งสี่ เขาจำได้ว่าเดินทางมาเป็นระยะไกลจนมาถึงที่นั่น

เดินกระโผลกกระเผลกขึ้นลงภูเขาและผ่านพุ่มไม้หนา เขาได้แผลฟกช้ำ จี๊ดข่วน และหนาวมาก

ชายสองคนในกลุ่มโจรลักพาตัวเขาคอยเฝ้าเขาอยู่ในตอนนี้ จากสิ่งที่เขาจะบอกได้ เขาอยู่บนไม้กระดานเก่าผุพังโดยมีโจรลักพาตัวเขานอนอยู่ข้างใต้ เขาดึงผ้าห่มขึ้นคลุมหัวเพื่อกันยูงที่กำลังหิว

โจรลักพาตัวเขาบอกว่าเขาจะได้รับการปล่อยตัวหลังจากที่ครอบครัวเขาจ่ายเงินค่าไถ่ห้าแสนดอลลาร์ เขารู้ว่าภรรยาเขาไม่มีเงินมากขนาดนั้น หรือแม้แต่คริสตจักรนาซารีนในการจ่ายค่าไถ่ เขาสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้น

หลายวันผ่านไป คอนหวังว่าเขาจะได้รับการช่วยเหลือ แต่ต้นไม้สูงได้บังที่หลบภัยนี้ไว้ ในช่วงสัปดาห์แรก คอนใช้อาวุธเพียงสองชิ้นที่เขาหามา คือ อธิษฐานและพระคัมภีร์ฉบับกระดาษเป่า ทุกเช้า เขาจะอธิษฐานเสียงดังที่สุดเท่าที่จะดังได้ ในช่วงกลางวัน

เขาอ่านพระคัมภีร์ออกเสียงดังเพื่อที่โจรลักพาตัวจะได้ยิน พระวณะของพระเจ้าได้เข้าไปในหูและความคิดของพวกเขา เมื่อกลางวันสิ้นสุดและกลางคืนอันหนาวเหน็บมาเยือน

คอนขดตัวใต้ผ้าห่มและอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานที่เขาเคยเรียนเมื่อเป็นเด็ก “ตอนนี้ข้าพระองค์จะนอนลง ขอพระองค์ทรงโปรดรักษาวิญญาณจิตของข้าพระองค์ หากข้าพระองค์ต้องตาย...” เขาทำดีที่สุดแล้ว จิตใจของเขามีสันติสุข

มีอาวุธอีกชิ้นที่ใช้เพื่อช่วยคอน – คำอธิษฐานของพี่น้องนาซารีนนับล้านคนทั่วโลก เมื่อพวกเขาอธิษฐาน พระเจ้าปกป้องคอนจากความเจ็บป่วย – แม้ว่าเขาจะหนาวเหน็บจากอากาศบนเทือกเขา หิว กระจาย และเผชิญกับความทรमानและอาจเสียชีวิตได้

พระเจ้ายังได้ช่วยเชอริลและลูกชายของเขาในยามยากลำบากนี้อีกด้วย
และพระเจ้าได้ช่วยเจ้าหน้าที่ในการหาเบาะแส นักเจรจาที่พูดคุยกับโจรลักพาตัว
และตำรวจที่แกะรอยโทรศัพท์ที่นำไปหาโจรลักพาตัวได้

คำอธิษฐานของคนของพระเจ้าเป็นฤทธิ์เดชในการช่วยเหลือนอน ค็อกซ์!

ไม่นาน เมื่อตำรวจและนักสืบรู้ว่านอนถูกพาตัวไปที่ไหน
พวกเขาก็ขึ้นรถและเดินทางไปยังที่หลบภัยในภูเขาเพื่อช่วยเหลือนอน
เขาปีนขึ้นบนเขาที่สูงชันและเส้นทางที่อันตรายเพื่อสะกดรอยตามโจรลักพาตัว ในที่สุด
พวกเขาก็มาถึงพื้นที่ที่โจรลักพาตัวซ่อนขังเขาไว้

ในเทือกเขานั้น ท้องฟ้ามืดเร็ว โจรลักพาตัวคอนที่เฝ้าคอนนั้นได้เข้านอนแล้ว ไม่นานที่
ตำรวจได้กระโดดคร่อมเขาและปิดปืนสั้นของเขาออกไป ในเวลาเดียวกัน

ตำรวจรีบมาหาคอนตะโกนว่า “มิสเตอร์ ค็อกซ์ พวกเราเป็นตำรวจ คุณปลอดภัยแล้ว!”

“มีคนมาช่วยเราแล้ว!” คอนคิด “เราไม่ต้องตายอยู่บนภูเขานี้แล้ว!”

การลักพาตัวจบแล้ว มิซซันนารี คอน ค็อกซ์เป็นอิสระแล้ว

เครื่องบินได้พาวิบุรุษคอน ค็อกซ์กลับถึงสนามบิน โอ'แฮร์ในชิคาโกวันที่ 25 ธันวาคม 1995
ซึ่งเป็นวันคริสต์มาส คอนออกจากเครื่องบินเป็นคนแรก เขาโผล่เข้ากอดภรรยาของเขา
เชอริลและลูกทั้งสี่คือ ฟิล, แมท, พอล, และไมค์ นำแปลกประหลาดที่หลังจากที่อยู่ในภูเขา
เขายังมีเงินเหลือในกระเป๋า 400 ดอลลาร์ โจรลักพาตัวไม่เคยหาเงินนี้พบ ที่สำคัญยิ่งกว่า เขาเป็นอิสระ
เขาได้รับความอบอุ่น และเขาได้กลับบ้าน! นี่เป็นคริสต์มาสที่ดีที่สุดในชีวิตของเขา!

ผู้การอภิปราย

หลังจากอ่านเรื่องของคอน ค็อกซ์แล้ว ให้ถามคำถามต่อไปนี้ :

1. ช่วงที่คอน ค็อกซ์ถูกพาตัวไปโดยโจรลักพาตัว เด็ก ๆ
ว่าเขาจะคิดว่าพระเจ้าทรงลืมเขาแล้วหรือเปล่า?
2. สองสิ่งที่คอนทำเพื่อแสดงว่าเขาไว้วางใจในพระเจ้าคืออะไร?
(การอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์)
3. การอธิษฐานแทนผู้อื่นคืออะไร? (การอธิษฐานในนามของผู้อื่น หรือเพื่อบุคคลอื่น)
4. เมื่อเด็ก ๆ มีปัญหา ถ้าเรารู้ว่ามีคนอธิษฐานเพื่อเราจะเป็นการช่วยเราหรือไม่?
5. เด็ก ๆ รู้จักคนที่ต้องการความช่วยเหลือในตอนนี้หรือไม่? เราอธิษฐานเพื่อเขาได้หรือไม่?
จะเป็นการดีอย่างไรถ้าเราบอกคนนั้นว่าเรากำลังอธิษฐานเพื่อเขา?

(จะเป็นการหนุนใจเขาที่เขาได้รู้ว่าคุณมีส่วนในการอธิษฐานเพื่อ
เพื่อช่วยให้เขาได้เข้มแข็งขึ้นในความเชื่อ)

ใช้เวลาในการอธิษฐานเพื่อผู้อื่น บอกเด็ก ๆ
ว่าเขาไม่จำเป็นต้องใช้ชื่อเจาะจงก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม ย้ำเตือนเด็ก ๆ
ให้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับการตอบคำอธิษฐานและการตอบคำอธิษฐานของคน คือกซ์ หนุนใจให้เด็ก
ๆ อธิษฐานเพื่อผู้อื่นทุกวันเป็นประจำ

บอกเด็ก ๆ ว่า พวกเขาแต่ละคนจะได้ทำหนังสือเล่มเล็ก ๆ ที่มีเรื่องราวของคน คือกซ์
แจกแผ่นกิจกรรม 8 ให้เด็ก ๆ ตัดหนังสือออกมา
แสดงตัวอย่างในการพับหนังสือออกเป็นสามพับ โดยเริ่มจากซ้ายมือเมื่อทำให้เป็นหกหน้า หน้าแรก
(หน้าปก) ให้เด็ก ๆ เขียนหัวเรื่องว่า สิ่งที่น่ากลัวบนภูเขา ในหน้า 5 และ 6
ให้เขียนเลขหน้าและเขียนคำว่า: การช่วยเหลือ การกลับบ้าน จากนั้นให้เด็ก ๆ ระบายสี ตัดออกจากกัน
และติดกาวให้ถูกลำดับหน้า

ต่อไปนี้เป็นลำดับของคำที่ใช้ในหนังสือเล่มเล็ก :

1. สิ่งที่น่ากลัวบนภูเขา
2. การลักพาตัว
3. ที่หลบภัยบนภูเขา
4. การอธิษฐาน
5. การช่วยเหลือ
6. การกลับบ้าน

หนุนใจเด็ก ๆ ให้นำหนังสือเล่มเล็กกลับบ้านเพื่อแบ่งปันให้คนอื่น ๆ
และเพื่อย้ำเตือนพวกเขาถึงความสำคัญของการอธิษฐาน

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า มีไม่บ่อยครั้งนักที่เราจะได้ยินเรื่องการลักพาตัวมิชชันนารี เหมือนเรื่องของคน
คือกซ์ แต่เรื่องราวของวีรบุรุษมิชชันนารีนั้นมีเกิดขึ้นทุกวัน
เราจำเป็นต้องอธิษฐานต่อเนื่องเพื่อสำหรับคนที่ได้รับความทุกข์และอยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก ในทุกปี
คริสตจักรนาซารีนได้จัดวันอธิษฐานเพื่อสำหรับคริสเตียนที่ถูกข่มเหง
ทุกคนได้รับการหนุนใจให้เข้าร่วมในการอธิษฐาน

ให้ระลึกหัวข้อเหล่านี้เมื่อเราอธิษฐานเพื่อผู้คนในเอกวาดอร์ :

หัวข้ออธิษฐาน

- อธิษฐานเพื่อให้ทุกคน ได้ยิน ได้ฟังข่าวประเสริฐ
- อธิษฐานให้คริสตจักรเติบโตขึ้น
- ขอให้พระเจ้าช่วยเหลือเด็กชายและเด็กหญิงในโรงเรียน ในคริสตจักร และที่บ้านในประเทศเอกวาดอร์
- อธิษฐานเพื่อสำหรับมิชชันนารีที่รับใช้ในเอกวาดอร์
- ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรที่เราได้รับ

ขอให้เด็ก ๆ เขียนหัวข้ออธิษฐานลงไปและติดกาไว้นบนว่าคำอธิษฐาน

บทที่ 9: บราซิล

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็ก ๆ ตระหนักถึงวิธีการที่สร้างสรรค์ในการประกาศข่าวประเสริฐ

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- บราซิลเป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเป็นอันดับห้าของโลก มีเนื้อที่กว่าครึ่งในทวีปอเมริกาใต้
- บราซิลมีสถิติเป็นแชมป์ฟุตบอลโลกมากกว่าประเทศใด ๆ
- ในป่าดิบชื้นอเมซอน ผู้คนนอนบนเปล
- บราซิลมีป่าดิบชื้นที่ใหญ่ที่สุดในโลก
- ผู้คนที่อาศัยอยู่บริเวณป่าดิบชื้นอเมซอนได้รับการเรียกชื่อว่าเป็นชาวอเมซอน
- เด็กชาวอเมซอนชอบเล่นในป่าดิบชื้นซึ่งมีปลาโลมาสีน้ำเงิน ปลาปิรันยา และงูอนาคอนด้าที่ทำอันตรายถึงตายได้

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

สร้างบรรยากาศแบบป่าดิบชื้นด้วยใบพืชจริงหรือของเลียนแบบก็ได้ เมื่อเด็ก ๆ เข้ามาในห้องเรียน เปิดแผ่นซีดีที่เป็นเสียงสัตว์ในป่า หรือเสียงน้ำไหลหลากหรือน้ำตก บนกระดานแผ่นใหญ่ ใช้ฟองน้ำชุบสีเหลือง สีเขียว และสีฟ้าเพื่อทำลวดลายที่หลากหลาย หลังจากถ่ายภาพแห้ง ให้ตัดใบไม้เพื่อทำเป็นขอบของบอร์ด ติดพื้นบอร์ดด้วยกระดาษสีเขียว และเขียนว่า “ป่าดิบชื้นอเมซอน” จัดแสดงภาพสัตว์ นก ปลา แมลงต่าง ๆ และดอกไม้ซึ่งพบได้ในป่าดิบชื้น (ใช้ Google ค้นหาคำว่า “Amazon rain forest animals” หรือค้นหาจากหนังสือในห้องสมุด) หากเป็นไปได้ให้จัดวางเปลญวนไว้ด้วย ติดกระดาษสีน้ำเงินบนพื้นเพื่อทำเป็นแม่น้ำอเมซอน ให้เด็ก ๆ นั่งริม “ฝั่งแม่น้ำ” เมื่อพวกเขาเข้ามาเรียน

จาก 62 เมืองที่แม่น้ำอเมซอนไหลผ่าน มี 10 เมืองที่มีถนนเข้าถึง แต่อีก 52 เมืองมีเพียงทางน้ำเท่านั้น มีชุมชนกว่า 20,000 ชุมชนที่ข่าวประเสริฐยังเข้าไปไม่ถึง ศจ.มานูเอล ลิมา มิซันนารีจากประเทศบราซิล เป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรในเซา เปาโลกว่า 24

ปีและภายหลังได้รับการทรงเรียกให้ไปประกาศและตั้งคริสตจักรใหม่ในเมซอน ในที่สุด
ก็มีเงินพอที่จะซื้อเรือ โดยครึ่งหนึ่งของเงินนั้นมาจากคริสตจักรในบราซิล เรือมีชื่อว่า Jesus the Hope
(พระเยซูผู้เป็นความหวัง)

ได้พาทีมฉายภาพยนตร์พระเยซูและทีมแพทย์และสถานีวิทย์ซึ่งได้กระจายข่าวประเสริฐออกไปยังผู้คน
นับพัน

ก่อนเริ่มเรียน ตัดแผ่นป้ายเป็นรูปเรือหกลำและเขียนข้อมูลเบื้องต้นลงไปในแต่ละลำ

บอกเด็ก ๆ ว่า บนแผนที่เราจะเห็นได้ว่าบราซิลมีขนาดใหญ่มากแค่ไหน

มันกินเนื้อที่เกือบครึ่งหนึ่งของทวีปอเมริกาใต้ บราซิลมีพื้นที่ป่าดิบชื้นที่กว้างใหญ่ที่สุดในโลก

ผู้คนที่อาศัยอยู่ในป่าดิบชื้นนี้ถูกเรียกว่า ชาวอเมซอน

ให้เราลองคิดดูว่าการใช้ชีวิตอยู่ในป่าดิบชื้นอเมซอนนั้นเป็นอย่างไร

ถ้าเราเป็นชาวอเมซอน

เด็กอาจมีบ้านที่ทำด้วยไม้ผูกติดเข้าด้วยกันโดยใช้เถาวัลย์หรือสร้างด้วยไม้กระดานที่ไม่ทาสี

แม่อาจทำขนมปังให้กิน และพ่อก็อาจชอบการล่าสัตว์โดยใช้ธนู

อาหารกลางวันของเราก็อาจเป็นลิงตัวอ้วนที่ทำให้สูกบนกระดองของตัวนิ่ม

ถามเด็ก ๆ ว่า เราจะได้รับการสอนหนังสืออย่างไร บอกเด็ก ๆ ว่า ถ้าเราเป็นเด็กอเมซอน

เราก็จะเรียนหนังสือผ่านทางวิทย์ จากนั้นเราก็จะไปเล่นในป่าดิบชื้นที่มีปลาโลมาสีชมพู ปลาปิรันยา

และงู

อนาคต

ถามเด็ก ๆ ว่า ถ้าเราไม่สบายเราจะไปที่ไหน? บอกเด็ก ๆ ว่า

ในป่าอเมซอนอาจไม่มีหมอหรือคลินิกใกล้เคียง

หมอมิชชันนารีอาจเดินทางด้วยเรือตามแม่น้ำอเมซอนเพื่อดูแลและแบ่งปันความรักของพระเจ้า

ทบทวนข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประเทศบราซิล โดยอ่านออกเสียงข้อมูลที่ติดอยู่กับเรือ

ทำ Rain Stick

ก่อนเริ่มเรียน ตัดกระดาษวงกลมไว้สำหรับท่อที่จะให้เด็กแต่ละคน ทำตัวอย่างของ rain stick
ทดลองโดยใช้วัสดุต่าง ๆ ใส่เข้าไปในท่อเพื่อให้ได้เสียงที่ชอบ

1. ร่างวงกลมด้านล่างของแกนกระดาษชำระ
2. วาดวงกลมให้มีขนาดใหญ่กว่าวงกลมแรก 1 นิ้ว
3. ตัดวงกลมใหญ่ออกมาทำเป็นต้นแบบ

4. นำต้นแบบมาตัดเป็นวงกลมเพื่อปิดปลายทั้งสองด้าน
 5. ตัดตรงจากขอบด้านนอกของวงกลมแต่ละอันเข้ามาหนึ่งนิ้ว โดยตัดห่างกันประมาณครึ่งนิ้ว บอกเด็ก ๆ ว่า ในป่าดิบชื้นเมฆอนนั้นมีฝนตกทุกวัน วันนี้เราจะทำอุปกรณ์ทำเสียงฝนตก
- rain sticks**
- เป็นเครื่องย่ำเตือนเพื่อขอบคุณพระเจ้าสำหรับป่าดิบชื้นและอธิษฐานเผื่อชาวเมฆอนที่อาศัยอยู่ที่นั่น
- แจกอุปกรณ์และให้เด็ก ๆ ทำอุปกรณ์เสียงฝนตก rain stick ดังนี้
1. ปิดปลายท่อด้านหนึ่งด้วยแผ่นวงกลมโดยพับส่วนลื่นที่อยู่เหนือขอบและติดลงไปด้วยเทปกาว
 2. ขยำกระดาษฟอยล์ตามยาวและใส่เข้าไปในท่อ
 3. เติมวัสดุที่ทำให้เกิดเสียงลงไป หนึ่งในสี่ถึงหนึ่งในสอง (เมล็ดถั่วแห้ง ข้าว ฝักถั่ว)
 4. ปิดปลายท่ออีกด้านหนึ่ง แล้วตกแต่ง
 5. พลิกกลับปลายท่อของอุปกรณ์เสียงฝนตก rain stick ซ้ำ ๆ เพื่อฟังเสียง “ฝน”

เรื่องราวพันธกิจ : ได้รับการปลดปล่อย

โดย แครอล แอนน์ อีบาย

บอกเด็ก ๆ ว่า อาจารย์มานูเอล ลิมาเป็นมิชชันนารีจากประเทศบราซิล เขาเดินทางไปโดยทางเรือที่ชื่อว่า Jesus the Hope เพื่อไปยังหมู่บ้านเล็ก ๆ ตามฝั่งแม่น้ำดำในป่าอเมซอน

เรื่องราวนี้จะบอกว่าอาจารย์มานูเอลได้ช่วยเหลือครอบครัวที่ต้องการความหวังอย่างไร

ความมืดได้ปกคลุมป่าดิบชื้นเมื่อเรือที่ชื่อ Jesus the Hope ล่องไปตามทะเลดำ เขาเซบัสติอูคือปลายทาง ทีมพันธกิจได้เคยมาเยี่ยมที่นี่มาก่อนกับเรือที่นำทีมมาฉายภาพยนตร์พระเยซู ทีมแพทย์ และการกระจายเสียงเรื่องข่าวประเสริฐทางวิทยุ

เรือได้นำความหวังไปสู่พื้นที่ที่โศกเศร้าในอเมซอน ชีวิตได้เปลี่ยนไปและมีคริสตจักรใหม่เกิดขึ้น

ตอนนั้นเป็นเวลาตีหนึ่งเมื่ออาจารย์มานูเอลและทีมงานได้ลงจากเรือและย้ายไปนั่งเรือพาย เมื่อเขาเดินทางผ่านแม่น้ำที่ปกคลุมไปด้วยหมอก พวกเขาไม่มีเพียงแสงไฟที่บอกปลายทาง ไฟฉายที่ผู้คนบนฝั่งที่รอคอยพวกเขาถือไว้เพื่อนำทาง

“อาจารย์คูลี” หนึ่งในทีมงานกระซิบ “จระเข้!”

อ.มานูเอลเห็นตาของจระเข้บนผิวน้ำ มันส่องประกายเหมือนบอลไฟในยามค่ำคืน
เขาหายใจและอธิษฐานเมื่อเขาและทีมพยายามเข้าฝั่ง โดยแสงของไฟฉาย
พวกเขาเดินไปตามทางเพื่อไปบ้านของ บาร์นุเบและภรรยา ซานดร้า ซึ่งเป็นเจ้าของบ้าน

“ยินดีต้อนรับครับ อาจารย์!” บาร์นุเบร้องออกมาด้วยรอยยิ้มแห่งความยินดี
ทีมพันธกิจได้เข้าไปในบ้านเล็ก ๆ ที่มีพ่อแม่และลูก ๆ แปรคนนอนหลับอยู่
เช้าวันต่อมา อาจารย์มานูเอลตื่นขึ้นจากการที่ได้ยินเสียงต่าง ๆ ในป่า ลิงกำลังคุยจ้อกัน
และนกกำลังส่งเสียงร้อง ซานดร้าเสริฟขนมปังและนมให้แก่ทีม เธอมองไปที่ลูก ๆ และบอกว่า
“ไปที่อื่นก่อนตอนที่แขกยังกินอยู่”

เมื่อเด็ก ๆ ไปข้างนอก ทีมงานก็นึกขึ้นได้ว่าถ้าพวกเขาไม่เหลือเศษขนมปังไว้บนจาน พวกเด็ก ๆ
ก็จะไม่มีกินเลย

อาจารย์สำรวจในตอนกลางวันขณะที่พวกเขาเดินรอบ ๆ บ้าน
เขาก็เกิดความเศร้าในใจเมื่อเขามองไปที่ไม้กระดานที่ไม่ได้ทาสี ชั้นส่วนกระป๋องที่นำมาทำหลังคา
และเฟอร์นิเจอร์ราคาถูกในบ้าน ครอบครัวนี้มีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่มีไฟฟ้า มีน้ำเพียงเล็กน้อย
และไม่มีอาหารกิน

หนึ่งในทีมได้แสดงความเห็นว่า “อาจารย์ครับ พวกเขาอยากจนมาก
แต่พวกเขากลับดูมีความสุขมาก”

อาจารย์มานูเอลตอบ “ใช่แล้ว ยกเว้น เอลซีเล และ เอลซีเมเร ลูกสาวสองคนของเขา
ผมสงสัยว่าทำไมพวกเขาจึงดูเศร้าสร้อย”

คืนนั้น ครอบครัวนี้และเพื่อนบ้านได้มารวมตัวกันที่สถานนมัสการเล็กที่อยู่ใกล้ ๆ
ในระหว่างกรณนมัสการ ลูกสาวสองคนของพวกเขาก็เริ่มสั่นและทำเสียงแปลก ๆ
ชายหลายคนช่วยกันพาพวกเขาออกไปจากสถานนมัสการ

“อาจารย์ ช่วยลูกสาวผมด้วย” พ่อได้ร้องขอ “พวกเธอมีพฤติกรรมที่แปลก
พวกเธอมักร้องไห้และดูโกรธกริ้ว ขอช่วยพวกเธอด้วย!”

อาจารย์มานูเอลได้ไปเยี่ยมบางคนในหมู่บ้านในวันถัดมา เขาถามคนในหมู่บ้านว่า
“ทำไมเด็กสาวสองคนนี้ถึงมีพฤติกรรมอย่างนี้? มีอะไรทำให้พวกเขาเศร้า?”

หนึ่งในผู้นำหมู่บ้านได้กล่าวว่า “เราคิดว่าการอธิษฐานของพวกเธอเป็นเหตุ
พวกเธออธิษฐานแปดชั่วโมงทุกวัน! พวกเธอรบควนวิญญาณคนตายในสุสานด้านหลังคริสตจักร”

อาจารย์มานูเอลเข้าใจแล้วว่าผู้คนกลัววิญญาณร้ายและอำนาจของซาตาน
เขากลับไปหาทีมและบอกว่า

“เราต้องอธิษฐานขออาหารเพื่อให้พระเจ้าสถิตในสถานที่นี่และเพื่อให้ซาตานพ่ายแพ้ไป
ผมเชื่อว่าซาตานได้ใช้อำนาจของมันทรมาณหญิงสองคนที่นี่ ซาตานได้พยายามทำลายสิ่งที่ดีของที่นี่
แต่พระเจ้าประสงค์จะทำสิ่งที่ยอดเยี่ยมในที่นี้”

อาจารย์มานูเอลได้ไปหาหญิงทั้งสองและขออธิษฐานเพื่อ ในตอนแรกพวกเธอก็ตื่นกลัว
แต่พวกเธอก็เข้ามาอยู่กับเขาเมื่อเขาตั้งใจให้พระเจ้า พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน
พวกเธอได้รับการปลดปล่อยและมอบชีวิตให้แก่พระเยซูคริสต์
พวกเธอเป็นไทและตอนนี้มีความเชื่อเข้มแข็งและมีความชื่นชมยินดีในหัวใจ
ตอนนี้บาร์นุเบและซานคร่าก็มีลูกแปดคนที่มีความสุขและมีรอยยิ้มบนใบหน้า เรือได้นำพระเยซู
ผู้เป็นความหวัง และพระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งพวกเขาเลย

ผู้การอภิปราย

บอกเด็ก ๆ ว่า สำหรับผู้คนในอเมซอนแล้ว แม่น้ำคือชีวิต
หมู่บ้านริมแม่น้ำส่วนใหญ่เข้าถึงได้โดยทางเรือเท่านั้น

อาจารย์มานูเอล

ลิมาารู้สึกถึงการทรงเรียกให้ไปอเมซอนเพื่อช่วยเหลือไม่เพียงแต่ผู้ที่ทนทุกข์ทางร่างกายเท่านั้น
แต่ฝ่ายวิญญาณด้วย เขาฝันว่าจะมีเรือซึ่งนำเขาไปปรับใช้ในหมู่บ้านเหล่านี้ ในเวลาที่เหมาะสม
มีการระดมเงินทุนได้เพียงพอสำหรับการซื้อเรือล่องแม่น้ำ มันมีชื่อว่า Jesus the Hope
พระเยซูก็ได้ทำพระราชกิจจากเรือด้วยเหมือนกัน ลูกา 5:3 ได้กล่าวว่า “แล้วพระองค์ (พระเยซู)
ทรงนั่งลงสอนประชาชนจากเรือนั้น”

เรือที่นำทีมฉายภาพยนตร์พระเยซู ทีมแพทย์ และวิทยุกระจายเสียง
ได้เตรียมวิธีการแบ่งปันข่าวประเสริฐที่สร้างสรรค์ ถามเด็ก ๆ ว่า
มีทางใดอีกบ้างที่ข่าวประเสริฐจะถูกเผยแผ่ออกไป? (คำตอบที่เป็นไปได้ : โทรทัศน์ ซีดี การสอน
เทศนา ร้องเพลง ทีมเพื่อการก่อสร้างและเป็นพยาน (Work & Witness) เครื่องมือเพื่อการประกาศ เช่น
EvangeCube, Evangelism Ball ฯลฯ)

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 9 และบอกให้เด็ก ๆ จิตลากเส้นเชื่อมจุดเพื่อทำเป็นภาพเรือที่ชื่อว่า Jesus the
Hope สังเกตว่าชื่อของเราเขียนเป็นภาษาโปรตุเกสซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของบราซิล จากนั้นให้เด็ก
ๆ ระบายสีเรือที่นำอาจารย์มานูเอลและทีมไปยังป่าอเมซอนเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐ

ช่วงอธิษฐาน

ก่อนเริ่มชั้นเรียน ไปที่ www.worldmissionbroadcast.org และตรวจสอบกับประธาน NMI เกี่ยวกับการถวายของ พันธกิจวิทยุทั่วโลก (World Mission Broadcast)

บอกเด็ก ๆ ว่า เราได้เรียนหลายสิ่งเกี่ยวกับบราซิล แต่หนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราต้องระลึกไว้ นั่นคือพระเยซูได้นำความหวังไปสู่ผู้ที่หิวกระหาย ให้เราอธิษฐานเพื่ออาจารย์มานูเอลและทีมงานที่รับใช้ไปกับเรือ Jesus the Hope อธิษฐานให้มีเด็กชายและเด็กหญิงพร้อมทั้งครอบครัวต้อนรับพระเยซู

เราสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงได้โดยการอธิษฐาน และยังสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงได้ด้วยการให้ ในเวลาไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า เขาสามารถหยอดเงินถวายลง “กล่องธนาคาร” ของเรา เงินถวายนี้อาจช่วย พันธกิจวิทยุทั่วโลก (World Mission Broadcast) ในการนำข่าวประเสริฐไปสู่ป่าในอเมซอนและทั่วทั้งบราซิลโดยทางรายการวิทยุ วิทยุสามารถไปในที่ซึ่งมิชชันนารีไม่สามารถไปได้ และพระเยซูก็สามารถตรัสในหัวใจของผู้คนได้

ติดหัวข้ออธิษฐานเพื่อสำหรับอาจารย์มานูเอลและทีมไว้บนว่าคำอธิษฐาน

บทที่ 10: โบลิเวีย

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจว่าชาวประเสริฐนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อแบ่งปันให้แก่ทุกคน

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- ในโบลิเวีย มีผู้คนหลากหลายกลุ่ม ซึ่งรวมถึงชนพื้นเมืองอินเดียนแดงเผ่าไอมาราด้วย
- ชาวโบลิเวียมากมายกราบไหว้ธรรมชาติซึ่งเราเรียกว่า วิญญาณนิยม (Animisms)
- ตัวลามาเป็นสัตว์สายพันธุ์เดียวกับอูฐ แต่ไม่มีโหนกบนหลัง
- นกแร้งคอนเดียนเป็นนกประจำชาติโบลิเวีย มันเป็นนกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกตะวันตก
- พื้นที่ราบสูงของโบลิเวียบนเทือกเขาแอนดีสเรียกว่า อัลติปลานา (Altiplano)
- โบลิเวียและเปรูแบ่งแนวชายฝั่งของทะเลสาบติติกากา เป็นทะเลสาบที่มีความสูงที่สุดและมีความลึกเพียงพอที่จะเดินเรือสำหรับท่องเที่ยว

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

จัดมุมห้องให้ดูเหมือนสถานีวิทยุกระจายเสียง สร้างห้องเล็ก ๆ สำหรับผู้ประกาศสองคนโดยตัด “หน้าต่าง” จากกล่องขนาดใหญ่ เช่นกล่องตู้เย็น ปิดด้านนอกกล่องด้วยกระดาษสีดำ หรือจะทาสีด้วยสีดำก็ได้ ภายในห้องนั้น วางเก้าอี้สองตัวและไมโครโฟนสองอัน หากเป็นไปได้ให้ขโมยวิทยุเครื่องเก่ามาจัดวาง เล่นเพลงของคริสเตียนเมื่อเด็กเข้ามาในห้อง แฉวนโปสเตอร์ท่องเที่ยวของโบลิเวียไว้

มิชชันนารีที่ไปโบลิเวียทำงานกับประชากรที่ได้ชื่อเป็นคาทอลิกกว่า 95 เปอร์เซ็นต์ของประชากรทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ผู้เชื่อคาทอลิกมากมายได้ผสมเอาความเชื่อและพิธีกรรมของวิญญาณนิยมเข้ามาด้วย วิญญาณนิยมเป็นความเชื่อว่ามีวิญญาณอยู่ในธรรมชาติ เช่น ต้นไม้ สัตว์ ภูเขา และแม่น้ำ ภายหลังเข้าร่วมพิธีมิชชา ชาวโบลิเวียก็จะถวายเครื่องเช่นแก่วิญญาณในธรรมชาติระหว่างทางกลับบ้าน บางคนอาจนำขนมปังและน้ำองุ่นที่ใช้ในการระลึกถึงการสวรรคตของพระเยซูไปกราบไหว้วิญญาณในธรรมชาติด้วย

คนเหล่านี้มีความเชื่อในศาสนา และกระนั้นยังหลงไป พวกเขาเกรงกลัววิญญาณ
ดังนั้นพวกเขาจำเป็นต้องรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้าโดยทางความเชื่อในพระคริสต์
ความเชื่อนี้เป็นสิ่งที่ได้รับการแบ่งปันเพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นของคนทุกคน

บอกเด็ก ๆ ว่า โบลีเวียเป็นประเทศในอเมริกาใต้ มีชายแดนติดห้าประเทศ : ปารากวัย อาร์เจนตินา
ชิลี เปรู และบราซิล ซึ่งตำแหน่งประเทศเหล่านี้บนแผนที่

บอกเด็ก ๆ ว่า โบลีเวียมีภูมิประเทศที่แตกต่างกันสามแบบ –
เขตเทือกเขาแอนดีสที่มีเขตที่ราบสูงซึ่งมีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองของโลกที่เรียกว่า อัลติปลานโน
เขตป่าดิบชื้นในลุ่มน้ำอเมซอน และเขตที่ราบลุ่ม

ซึ่งบอกตำแหน่งของทะเลสาบติติกากาบนแผนที่ บอกเด็ก ๆ ว่า
โบลีเวียและเปรูมีชายแดนติดกับทะเลสาบติติกากา ซึ่งเป็นทะเลสาบที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในอเมริกาใต้
ที่ระดับสูงกว่าน้ำทะเล 12,000 ฟุต มีทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดที่มีความลึกมากพอในเดินเรือได้

บอกเด็ก ๆ ว่า โบลีเวียเป็นบ้านของคนหลากหลายกลุ่ม รวมทั้งชนพื้นเมืองอินเดียนแดงเผ่าไอมารา
บอกเด็ก ๆ ว่า ชนเผ่าไอมารามีชีวิตในอัลติปลานโนซึ่งมีสภาพพื้นที่ที่ไม่อำนวย
พวกเขาปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่ในโบลีเวียปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์
ตัวลามาที่เป็นสัตว์สายพันธุ์เดียวกับอูฐนั้นเป็นสัตว์ที่เลี้ยงกันในโบลีเวีย
ลามามีราคาดีจากขนที่นุ่มซึ่งนำไปใช้ทำเสื้อผ้า ผ้าห่ม และพรม

บอกเด็ก ๆ ว่า คริสตจักรนาซารีนในโบลีเวียมีมากกว่า 250 แห่งซึ่งมีสมาชิกรวมกันกว่า 12,000 คน
อีกทั้งยังมีโรงเรียนพระคัมภีร์นาซารีนอยู่ใน ลาปาซ หนึ่งในสองเมืองหลวงของโบลีเวีย

เรื่องราวพันธกิจ : กำสาปของกบสามตัว

โดย จินา เกรท พอทเทนเจอร์

บอกเด็ก ๆ ว่า ลินดา สฟัดดิ้งรับใช้เป็นมิชชันนารีพยาบาลในโบลีเวีย
ซึ่งเธอได้แบ่งปันความเชื่อในพระคริสต์กับผู้ที่เชื่อในวิญญาณนิยม

โรซาเดินมุ่งหน้าไปยังก้อนน้ำของหมู่บ้าน
โดยถือถังน้ำและฮัมเพลงที่เธอได้เรียนจากคริสตจักรนาซารีน

เด็กสาววัย 16

ปีได้เดินผ่านร้านขายของชำที่ซึ่งเจ้าของร้านและภรรยาจะฉ้อโกงและจ่ายยาให้แก่คนในหมู่บ้าน
แต่พวกเขาไม่ได้รับการฝึกมาโดยตรง

ร้านค้าเป็นเพียงแห่งเดียวที่คนในหมู่บ้านจะได้รับการรักษาพยาบาล
กระทั่งมีคลินิกนาซารินมาเปิดบนถนนลูกรังที่เลขลงไป

ภรรยาเจ้าของร้านออกมาเพื่อเทน้ำสกปรกใส่ฟุ่มไม้ โรซายิ้ม แต่หญิงนั้นถลึงตาใส่เธอ
“เฮ้” ภรรยาเจ้าของร้านเรียกโรซา “บอกหญิงมิชชันนารีคนนั้นให้กลับไปในที่ที่เธอมาด้วย
เราไม่ต้องการคลินิกอีกแห่งที่นี่”

รอยยิ้มหายไปจากใบหน้าของโรซาเมื่อเธอรีบเดินหนีไป หลังจากที่ได้เติมน้ำเต็มถังแล้ว
เธอแบกน้ำอย่างระมัดระวังไปที่คลินิกนาซาริน เมื่อเธอไขประตูเธอต้องอ้าปากค้าง
มีกบตัวใหญ่นอนหงายท้องบนพื้นหญ้า ท้องอันขาวของมันชี้ขึ้นฟ้าและคอมันเปิดออก

“โอ ไม่นะ!” โรซาร้อง

“เกิดอะไรขึ้น?” มีเสียงถามจากหญิงที่อยู่ด้านหลังเธอ

โรซาหันมามองลินดา สพัลดิ้ง มิชชันนารีพยาบาลที่ดูแลคลินิกนาซาริน

“คุณถูกคำสาป ซินฆอร่า ลินดา! คนที่ส่งกบตัวนี้มาจะส่งกบมาให้อีกสองตัว
เมื่อคุณได้รับกบตัวที่สาม คุณจะตาย
หนูคิดว่าเป็นฝีมือของภรรยาเจ้าของร้านขายของชำที่ใช้คำสาปกับคุณ! เธอไม่ชอบคลินิกของคุณ
บางทีคุณคงต้องปิดคลินิกซะ!”

“ทุกอย่างจะเรียบร้อย” ลินดาบอก พร้อมกับหยิบถังน้ำและพาโรซาเข้าไปด้านใน
“เธอจำตอนที่เธอขอให้พระเยซูยกโทษบาปให้ได้หรือไม่?”

โรซาพยักหน้า

ลินดายิ้ม “พระเยซูทรงมีฤทธิ์เดชเหนือคำสาปใด ๆ

ฉันรู้ว่าครอบครัวของเธอและอีกหลายคนเชื่อว่ามิชชันนารีในดินไม้ สัตว์ และในธรรมชาติ
แต่พระเจ้าทรงสร้างทุกสรรพสิ่งบนโลก รวมทั้งกบตัวนั้นด้วย
นั่นหมายความว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงมีฤทธิ์เหนือทุกสิ่งนั้นและก็มีฤทธิ์เหนือคำสาปด้วยเช่นกัน
พระองค์จะทรงปกป้องพวกเรา เธอเชื่อว่าสิ่งนี้เป็นความจริงหรือไม่?”

โรซาหายใจเข้าลึก และคิดระยะหนึ่ง สันติสุขได้เข้ามาสู่เธอ

“ให้เราอธิษฐานร่วมกันและขอให้พระเยซูปกป้องเราจากคำสาป” ลินดาเสนอ

“ตกลง” โรซาบอก

“พระเยซู” ลินดาเริ่มอธิษฐาน

“โรซาและข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นจอมเจ้านายเหนือแผ่นดินโลก

เราวางใจให้พระองค์ทรงปกป้องเราจากคำสาปนี้

และเราขอพระองค์ทรงเปลี่ยนจิตใจของคนนั้นที่สาปคลินิกแห่งนี้ด้วย”

โรซาอธิษฐานเพิ่มเติม “พระเยซู ขอบคุณที่ทรงนำซินยอรา ลินดา มาหาพวกเรา เธอได้ช่วยเหลือคนมากมายที่เจ็บป่วย ขอบคุณสำหรับการปกป้อง”

“อาเมน” ลินดาและโรซาพูดพร้อมกัน

“งั้น เราไปทำงานกัน!” ลินดาบอก

เช้าวันต่อมาเมื่อโรซามาถึงคลินิก เธอพบกบนอนหงายท้องอีกตัวหนึ่งอยู่ถัดจากประตู

เมื่อลindakมาถึง โรซาร้องไห้ “มันเป็นตัวที่สอง! ถ้าพวกเขาเอาตัวที่สามมาวันพรุ่งนี้ คุณก็จะตาย!”

ลินดาขำเดือน โรซาถึงพระสัญญาของพระเยซู

และพวกเขาถืออธิษฐานเพื่อสำหรับเจ้าของร้านและภรรยาให้ได้ต้อนรับพระเยซู

ในวันที่สาม โรซาคาดว่าจะได้พบกับตัวสุดท้ายในคลินิก

หลังจากที่เธอใช้ชีวิตอยู่ภายใต้ความกลัววิญญาณในธรรมชาติ

เธอยังต้องพยายามเชื่อในการปกป้องของพระเจ้า เธอมองหากบตัวสุดท้ายไปรอบ ๆ คลินิก

มีเสียงที่นุ่มนวลของใครบางคนพูดว่า “โรซา เธอกำลังทำอะไร?”

โรซาหัวเราะอย่างเร็งระ “ไม่มีกบ ซินยอรา! ไม่มีกบ! พระเยซูทรงปกป้องเรา เหมือนที่คุณบอก!”

โรซาเหลือบมองไปที่ร้านขายของชำที่ซึ่งภรรยาเจ้าของร้านกำลังตากผ้าเช็ดตัวบนกำแพง

ภรรยาเจ้าของร้านหยุดเมื่อเห็นโรซามองและรีบเข้าไปด้านใน

“บางทีร้านน่าจะเชิญเจ้าของร้านและภรรยาไปที่คริสตจักรด้วยนะ” โรซาบอกกับลินดา

“นั่นเป็นความคิดที่ดี” ลินดาเห็นด้วย “ให้เราไปที่ร้านขายของชำและกล่าว ‘สวัสดี’

พวกเขาหลังคลินิกปิดกัน บางทีเราอาจเป็นเพื่อนกันได้”

ภายหลังจากประสบการณ์นี้ ความเชื่อในพระเยซูของโรซาได้เข้มแข็งขึ้น

ลินดาและครอบครัวของโรซาได้กลายมาเป็นเพื่อนกับเจ้าของร้านขายของชำและภรรยา หลายปีต่อมา

โรซาได้ฝึกอบรมเพื่อเป็นนางพยาบาลที่โรงพยาบาลเมโรดิสท์

โรซายังคงเป็นเพื่อนกับลินดาซึ่งได้ไปจากโบลิเวียเพื่อทำงานพันธกิจของมิชชันนารีที่ได้รับมอบหมาย

ผู้การอภิปราย

ให้เด็ก ๆ อ่านกิจการ 10:34-35 ออกเสียงพร้อมกัน บอกเด็ก ๆ ว่า

ข้อพระธรรมนี้บอกเราว่าพระเจ้าต้องการให้คนทุกคนจากทุกชนชาติได้มีสัมพันธภาพกับพระองค์ผ่าน

ทางพระบุตรของพระองค์ คือ พระเยซูคริสต์ แม้แต่เมื่อโรซายังเชื่อในเรื่องวิญญาณ

พระเจ้าก็ทรงมีภาระใจกับเธอและต้องการให้เธอได้รับความรอด

เมื่อผู้คนขอให้พระเยซูเข้ามาเป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ก็ทรงยอมรับทุกคน –

ไม่สำคัญว่าพวกเขาเป็นใครหรือพวกเขาทำอะไรผิด

เมื่อเราแบ่งปันความเชื่อของเรากับคนที่เราพบ เหมือนโรซา และการส่งมิชชันนารีไปทั่วโลก
เหมือนลินดา สพัลดิ้ง เราก็กทำให้การต้อนรับพระเยซูของผู้คนนั้นเป็นไปได้

พระองค์ทรงปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระจากความกลัวในวิญญาณชั่วและคำสาปแช่ง

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 10 บอกเด็ก ๆ ว่า

ในภาพของชายและหญิงจากประเทศโบลิเวียซึ่งเป็นกลุ่มชนพื้นเมืองที่เรียกว่าไอมารานั้นมีตัวเลขซ่อน
อยู่ คนกลุ่มนี้อาศัยบนที่ราบสูงของเทือกเขาแอนดีส

เสื้อผ้าของเผ่าไอมารามีสีสันสดใสและเข้ากับชีวิตบนภูเขา

มันเพิ่มสีสันให้แก่ภูมิประเทศบนที่ราบสูงนั้น

ปกติผู้ชายจะสวมผ้าคลุมที่มีรูตรงกลางสำหรับสวมศีรษะทับเสื้อและกางเกง

หมวกถักที่มีปีกปิดหูช่วยให้พวกเขาอบอุ่น หมวกขนสัตว์อาจสวมทับหมวกไหมพรม

พวกผู้หญิงสวมหมวกขนสัตว์และผ้าคลุมไหล่เพื่อความอบอุ่น

กระโปรงของพวกเขาจะมีสีสันที่ประกอบด้วยสีส้ม สีม่วง สีแดง และสีฟ้า

บอกเด็ก ๆ ให้ลากจุดเชื่อมโดยเรียงตามลำดับตัวเลข โดยเริ่มจากเลข 1

แล้วจึงระบายสีภูมิประเทศและเสื้อผ้าของเผ่าไอมารา

ช่วงอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้าให้เด็ก ๆ อธิษฐานสำหรับคริสตจักรนาซารีนในโบลิเวีย

มิชชันนารีและศิษยาภิบาลและผู้นำที่ประกาศข่าวประเสริฐกับผู้คนที่ต้องการเป็นอิสระจากความกลัวใน
วิญญาณชั่ว ให้เด็ก ๆ เขียนหัวข้ออธิษฐานลงในกระดาษและติดเข้ากับว่าวคำอธิษฐาน

บทที่ 11: อาร์เจนตินา

วัตถุประสงค์

เพื่อทำให้เด็ก ๆ อธิษฐานเพื่อผู้อื่นอย่างเฉพาะเจาะจงและเสมอต้นเสมอปลาย

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- บัวโนส ไอเรส เป็นเมืองหลวงของอาร์เจนตินา เป็นที่รู้จักในนาม “ปารีสแห่งอเมริกาใต้”
- ชาสมุนไพร์ที่เรียกว่า “มาเต” เป็นเครื่องดื่มประจำชาติอาร์เจนตินา
- กูโช (Goucho) เป็น “คาวบอย”
ชาวอาร์เจนตินาที่อาศัยและทำงานในทุ่งเลี้ยงวัวซึ่งเป็นทุ่งกว้างที่มีแต่ต้นไม้ใหญ่ (พัมปัส - pampas)
- ในแต่ละปีนกเพนกวินกว่า 500,000 ตัวจะเดินทางมายังแนวชายฝั่งแอตแลนติกเพื่อวางไข่
- ซากไดโนเสาร์ที่มีอายุเก่าแก่มากที่สุดที่มีชื่อเสียงซึ่งยังหลงเหลืออยู่ถูกพบในอาร์เจนตินา กระดูกของอาร์เจนตินาซอร์สได้ถูกค้นพบในปี 1988
- น้ำตกอิกูซุเป็นน้ำตกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเป็นอันดับสองของโลก

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

อาร์เจนตินาเป็นประเทศที่โดดเด่นในความแตกต่างของอากาศและลักษณะทางภูมิประเทศ ประเทศนี้ได้รับอิทธิพลจากทางยุโรปมาก, และใช้ภาษาสเปนในการพูดคุย

เมื่อมีขงขันหรืออธิษฐานเพื่อเพื่อนบ้านและเพื่อน ๆ, การให้ความกรุณาและการแบ่งปันของขวัญเล็กน้อย ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ดีมากกว่าการพูด พระเจ้าตรัสภายในหัวใจของผู้คน ช่วยเด็ก ๆ

ค้นหาสิ่งทีพวกเขาจะสามารถมีส่วนในงานของพระเจ้าเมื่อเขาอธิษฐานเพื่อผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ

ตกแต่งห้องเป็นแบบเขตร้อนชื้นหรือป่าที่มีนกและสัตว์ต่าง ๆ (นกเงือกและลิง)

ไว้บนกำแพงทางด้านเหนือ, ติดภาพภูเขาน้ำแข็งไว้บนกำแพงทางใต้,

ภาพเทือกเขาไว้บนกำแพงทางตะวันตก,

และภาพเมืองและชายหาดที่มีนกเพนกวินและปลาวาฬไว้บนกำแพงทางตะวันออก

จัดวางอาหารเช่น คอร์ติญา แผ่นทาโก้ ถั่ว ข้าว พาสต้า เนื้อวัว ไส้กรอกโปแลนด์ ปลา ผัก พืชชาแบบบางกรอบ ขนมปังฝรั่งเศส ครีมคาราเมล ถ้าคุณอยู่ทางเหนือ ให้สวมเสื้อผ้าที่ตรงข้ามกับฤดูกาลปัจจุบัน เช่น ถ้าเป็นฤดูหนาวให้ใส่เสื้อผ้าฤดูร้อน แสดงหมวกแบบต่าง ๆ เช่น หมวกคาวบอย หมวกทรงกลม ผ้าโพกหัว และหมวกปีกกว้าง อย่าลืมจัดลูกฟุตบอลไว้เพื่อแสดงถึงกีฬาประจำชาติด้วย

จัดเก้าอี้หันหน้าไปทางทิศใต้ โดยจัดแถวละ 3 ถึง 5 ตัว ทั้งสองฝั่งโดยเว้นช่องว่างตรงกลางไว้เพื่อทำให้เป็นที่นั่งบนเครื่องบินขนาดใหญ่ ก่อนเริ่มบทเรียน เตรียมของว่าง “บนเครื่อง” ทาแยมคาราเมลบนขนมปังฝรั่งเศสหั่นสไลด์ จัดวางขนมปังและถ้วยชาบนถาดเซิร์ฟ

เตรียมให้เด็กเข้าสู่การเดินทางบนเครื่องบิน ซึ่งประเทศเป้าหมายบนแผนที่ คือ อาร์เจนตินา ให้เด็ก ๆ “ขึ้นเครื่อง” และนั่งประจำที่ ถ้าคุณอยู่ทางเหนือ บอกเด็ก ๆ ว่าในอาร์เจนตินาฤดูจะตรงข้ามกับของเรา บอกผู้โดยสารว่า บวน ดีอา คำนี้มีความหมายว่า “สวัสดิตอนเช้า” หรือ “สวัสดิ”

บอกเด็ก ๆ ว่า **ขอต้อนรับสู่สายการบินอาร์เจนตินา เที่ยวบิน 101** หวังว่าท่านผู้โดยสารจะได้รับความเพลิดเพลิน เพื่อให้การเดินทางของท่านสะดวกยิ่งขึ้น ทางเราขอแนะนำของว่าง “บนเครื่อง” คือ ขนมปังทาด้วยแยมคาราเมลและน้ำชา หลังจากที่เก็บถ้วยกาแฟและของว่างที่เหลือ ให้ผู้โดยสารรู้ว่า คุณจะแสดงสถานที่ที่น่าสนใจ โดยพวกเขาสามารถมองออกไป “นอกหน้าต่าง” เมื่อพวกเขาไปถึงจุดหมายปลายทาง ซึ่งให้ดูภาพบนผนังหรือโปสเตอร์บนผนังเมื่อคุณบอกว่า เมื่อเรา “บินข้ามไปอาร์เจนตินา” เราจะได้เห็นเทือกเขาแอนดีสทางด้านตะวันตกของหน้าต่าง มองไปทางด้านหลังเป็นทิศเหนือ เราจะเห็นน้ำตกอิคุโซซึ่งมีน้ำตกล้อมรอบด้วยป่า ตอนนี้เราจะบินตรงไปอยู่เหนือพื้นที่หญ้าและฟาร์มของอาร์เจนตินา อีกทั้งยังมีการขุดซากไดโนเสาร์ที่ดำเนินการในตอนกลางของประเทศ ตรงไปด้านหน้าเป็นทิศใต้ เป็นธารน้ำแข็งและสุดปลายทางหลวงสายแพนอเมริกัน เมื่อเราร่อนลง จะสังเกตเห็นปลาวาฬและนกเพนกวินอยู่ใกล้กับหาดทางตะวันออกของมหาสมุทรแอตแลนติก สุดท้าย ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เราจะเห็นสนามบินนานาชาติที่เราจะลงจอดในบัวโนส ไอเรส เมืองหลวงของอาร์เจนตินา ซึ่งมีผู้คนกว่า 13 ล้านคนอาศัยอยู่

ขอบคุณผู้โดยสารสำหรับการเดินทางที่มีความสุขและสำหรับการใส่ใจที่ดี ขอให้ผู้โดยสารทุกท่านพึงพอใจเมื่อท่านได้ท่องเที่ยวและเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับอาร์เจนตินา

เรื่องราวพันธกิจ : แม่ของฉันและมิชชันนารี

โดย แอน รูติน

บอกเด็ก ๆ ว่า เรื่องนี้ได้บอกเราถึงการที่พระเจ้าทรงนำสองครอบครัวมาอยู่ร่วมกัน –
ครอบครัวหนึ่งต้องการเพื่อน ส่วนอีกครอบครัวหนึ่งต้องการพระคริสต์

ผมชื่อมานูเอล ผมอายุน้อยเกินกว่าที่จะจดจำการย้ายบ้านจากเปรูไปอาร์เจนตินา แต่สิ่งที่ผมจำได้คือการเติบโตขึ้นที่ด้านหลังของร้านที่ซึ่งเราอาศัยอยู่
พ่อทำงานในร้านขายกระดาษทราย สี ไม้ เก้าอี้ และ โต๊ะไม้

แม่ไม่ได้ไปข้างนอก นอกจากไปซื้อของชำ แม่ดูเศร้า ๆ ผมคิดว่าแม่ไม่มีเพื่อน
ผมรู้เพราะผมก็ไม่มีเพื่อนเหมือนกัน ผมโดดเดี่ยวและเบื่อมาก ๆ
แม้ว่าผมจะมีเจ้าสุนัขหรือดไวเลอร์สองตัวเป็นเพื่อนแล้วก็ตาม

วันหนึ่ง มีหญิงผมสีบลอนด์ ตาสีฟ้า และผิวขาวเดินเข้ามาในร้านพร้อมกับเด็กผู้ชายผมสี
บลอนด์ ผมแอบมองออกไปจากด้านหลังห้องและได้ยินหญิงนั้นถามพ่อผมว่า
“คุณรู้จักครอบครัวที่มาจากเปรู มีหมาสองตัวและเด็กชายอายุใกล้เคียงกับลูกชายฉันหรือเปล่า?”
พ่อผมบอกหญิงนั้นว่าเป็นพวกเราเอง ผมไม่เคยลืมรอยยิ้มบนใบหน้าของเธอเลย

การได้พบกับหญิงนั้นและลูกชายได้เปลี่ยนแปลงอนาคตของครอบครัวเรา
พวกเขาเป็นชาวต่างชาติที่มาจากอาร์เจนตินา เหมือนพวกเรา และพวกเขาต้องการเพื่อนเหมือนพวกเราด้วย

ผมพบว่าหญิงคนนั้นเป็นมิชชันนารีจากคริสตจักรนาซารีน แอนนาและลูกชาย
จอร์แดนมาหาเราบ่อย ๆ บางครั้งแม่ก็ได้พูดคุยกับเธอ แต่ส่วนใหญ่ แม่จะอายุที่จะบอกสวัสดิ
แม้กระนั้นแม่ก็ยังดูเศร้า เมื่อมิชชันนารีมา แม่จะยิ้มมากกว่า อยากรู้ก็ตามพวกเขาเข้าใจกัน
แม้ว่าภาษาสเปนของแอนนาอาจยังไม่ดีนัก

เมื่อมิชชันนารีได้เชิญเราไปที่บ้านทานอาหารกลางวันในเดือนธันวาคม แม่ตอบรับ
อาหารนั้นแตกต่าง แต่แน่นอนผมชอบเล่นในสระน้ำขนาดเล็กกับจอร์แดน แท้จริงแล้ว
ผมตื่นเต้นทุกครั้งเมื่อเราได้รับเชิญไปที่บ้าน ผมไม่เข้าใจสิ่งที่จอร์แดนพูดในภาษาอังกฤษ
อย่างไรก็ตาม เราไม่มีปัญหาในการเล่นด้วยกัน

ผมจำวันที่แอนนามาพร้อมกับจานกลมที่มีขนมสีน้ำตาลวางอยู่บนนั้น
เธอบอกว่ามันคือคุกกี้ช็อกโกแลตชิป ผมไม่เคยกินช็อกโกแลตชิปมาก่อน โอ! มันช่างอร่อยเสียจริง!

เมื่อครอบครัวของจอร์แดนเชิญพวกเราไปที่คริสตจักร
เราพบว่ามันแตกต่างจากคริสตจักรที่เราเคยไป ผู้คนยกมือขึ้นและร้องเพลงด้วยยิ้มบนใบหน้า

ไม่นานหลังจากการไปคริสตจักรของจอร์แดน แม่พาผมไปดูหนังที่บ้านเพื่อน
หนังนั้นเกี่ยวกับเรื่องราวของพระเยซู
ผมร้องไห้เมื่อผมเห็นพวกเขาตรึงพระเยซูและทำให้พระองค์สิ้นพระชนม์ หลังจากหนังจบ
มีคนเชื้อเชิญให้พวกเขาขอให้พระเยซูยกโทษความผิดและเชิญพระองค์เข้ามาในหัวใจ
แม่ของผมไม่ได้ตอบสนองแต่ผมเห็นน้ำตาของแม่

ไม่กี่วันต่อมา แม่ไปเยี่ยมแอนนา ผมประหลาดใจว่าทำไมแม่ไม่พาผมไปด้วย
ไม่ช้าผมก็ได้ค้นพบ

แม่ไม่เศร้าอีกต่อไป แม่บอกผมว่าแม่ได้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ผมไม่รู้ว่ามันหมายความว่าอะไร แต่ผมรู้ว่าแม่มีความสุข แม่กอดผมและร้องเพลงให้ผมฟังมากขึ้น
และแม่ก็อ่านหนังสือที่พิเศษให้ผมฟังบ่อย ๆ

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น มันเป็นข่าวดีสำหรับผม ผมไปเรียนรวิกับจอร์แดนเกือบทุกอาทิตย์
เราได้เล่นเกมสนุก ๆ ทำกิจกรรม และฟังเรื่องเล่า ผมชอบร้องเพลงและเรียนรู้เรื่องของพระเยซูมาก

ในที่สุดผมจึงได้เข้าใจว่าทำไมแม่จึงไม่เศร้าอีกแล้ว
แม่ชอบแบ่งปันเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตเธอให้เพื่อน ๆ และครอบครัวฟัง
และผมก็รู้ว่าพระองค์ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตผมด้วย

ถ้าเพื่อนมิชชันนารีแอนนายังอยู่ที่นี้
ก็จะได้พบว่าแม่ของผมไม่เอาแต่ซ่อนตัวอยู่หลังห้องของร้านเฟอร์นิเจอร์ของเรา
แต่แอนนาจะพบแม่จัดร้าน ยิ้มและพร้อมที่จะสวมกอด!
ผมมีความสุขมากที่แอนนาและจอร์แดนมาหาในวันนั้น
ผมมีความสุขมากกว่าที่พวกเขาอธิษฐานเพื่อเราและแบ่งปันลูกที่ซ็อก โกลด์ชิปให้
พวกเขาไม่เคยหยุดอธิษฐานเพื่อเรา และพระเจ้าไม่เคยหยุดทำงานในชีวิตของเรา

ผู้การอภิปราย

ถามเด็ก ๆ ว่า ของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ
ที่เราสามารถมอบให้แก่เพื่อนใหม่หรือเพื่อนบ้านซึ่งจะช่วยให้เราเป็นเพื่อนและแบ่งปันข่าวประเสริฐได้
มีอะไรบ้าง?

บอกเด็ก ๆ ว่า ตลอดบทเรียนนี้ เราจะเน้นไปที่ความสำคัญของการอธิษฐานเพื่อคนอื่น บางครั้งเราต้องอธิษฐานเพื่อบางคนเป็นเวลานานเพื่อให้เขารู้จักพระเยซู บางครั้งเราไม่ต้องอธิษฐานเป็นเวลานาน พระเจ้าต้องการให้เราอธิษฐานต่อเนื่องสำหรับคนอื่นและเพื่อจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานอย่างสัตย์ซื่อ เพื่อช่วยย้ำเตือนเราในสิ่งนี้ เราจะเล่นเกมอาร์เจนไต์กัน เด็ก ๆ อาจเคยเล่นเกมส่นี่และรู้จักเกมส่นี่ในชื่ออื่น วันนี้เราจะเล่นเกมส่นี่โดยใช้คำว่า “อธิษฐาน อธิษฐาน พระเจ้าตอบ”

ให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลม เลือกเด็กหนึ่งคนให้เดินรอบวงกลมด้านนอกโดยเอามือแตะบ่าแต่ละคนในวง ในขณะที่เดินรอบวงกลม ให้เด็ก พูดคำว่า “อธิษฐาน” ซ้ำไปเรื่อย ๆ เมื่อเด็กที่เดินนอกวงแตะบ่าคนที่นั่งในวงคนใดแล้วบอกว่า “พระเจ้าตอบ” ให้เด็กคนนั้นยืนขึ้นและวิ่งไล่เด็กที่แตะบ่ารอบวง พยายามไล่จับให้ได้ก่อนที่เขาจะวิ่งเข้ามานั่งในที่ว่างในวงกลม เกมส่นี่ดำเนินต่อไปเมื่อมีคนเดินรอบวงแตะบ่าแต่ละคนและบอกว่า “อธิษฐาน” หลังจบเกมส่นี่ให้เด็กพูดพร้อมกันว่า “อธิษฐาน อธิษฐาน พระเจ้าตอบ”

ก่อนเริ่มชั้น ดัดแผ่นกิจกรรมที่ 11 ส่วน “ก” ออกจากส่วน “ข” ถามเด็ก ๆ ว่า เครื่องดื่มที่ผู้คนนิยมดื่มกันมากที่สุดในเมืองที่เราอยู่คืออะไร? ให้เด็กได้ตอบ บอกเด็ก ๆ ว่า ในอาร์เจนตินาแทบทุกคนดื่มมาเต้ มันเป็นชาสมุนไพรเครื่องดื่มประจำชาติ

ในการเตรียมทำมาเต้ เทใบชาป่นลงในถ้วยมาเต้ จากนั้นตามด้วยน้ำร้อนกระทั่งใบชาลอยขึ้นมา เพื่อที่จะเติมน้ำชาอันแสนอร่อย และเพื่อจะไม่กินเอาใบชาเข้าไป จึงใช้หลอดทำด้วยโลหะที่มีตะแกรงกรองที่ด้านหนึ่ง แต่เพราะรสสมุนไพรธรรมชาติมีรสขม ผู้คนมากมายจึงชอบใส่น้ำตาลลงไป

การดื่มมาเต้เป็นประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใคร มาเต้เพียงถ้วยเดียวและหลอดเดียวนั้นถูกกินร่วมกันในท่ามกลางเพื่อนฝูง เมื่อน้ำหมด ก็จะใช้หลอดจุ่มน้ำลงไปและส่งต่อให้คนถัดไป กระบวนการนี้ได้เวียนไปหลายรอบ นั่งเป็นวง พูดคุย และดื่มมาเต้กันนั้นเป็นมาตรฐานทางวัฒนธรรมและการแสดงออกของมิตรภาพที่มีต่อเพื่อนเก่าและใหม่

บอกเด็ก ๆ ว่า ถ้วยมาเต้มีทุกแบบและขนาด มันทำจากน้ำเต้า ไม้ เซรามิก และกิบเท้าัว มันมีรูปแบบต่าง ๆ มากมาย แสดงภาพ (จากอินเทอร์เน็ตหรือหนังสือในห้องสมุด) ถ้าเป็นไปได้

บอกเด็ก ๆ ว่า เหมือนถั่วมาแต่ที่แตกต่างกัน พระเจ้าก็สร้างเราแต่ละคนให้แตกต่างกัน
พระองค์รู้ว่าเราต้องการพระองค์ ไม่ว่าเราจะมาจากที่ไหน หรืออยู่ในสถานการณ์เช่นไร
พระเจ้าต้องการเข้ามาช่วยเรา พระเจ้าต้องการให้เราห่วงใยผู้อื่นด้วย
พระองค์ต้องการให้เราอธิษฐานเพื่อพวกเขาและยื่นมือไปให้พวกเขา
ขอให้เด็ก ๆ

คิดถึงคนสองสามคนที่พวกเขาารู้สึกอยากอธิษฐานเพื่ออย่างสม่ำเสมอจนกว่าพวกเขาจะได้มารู้จักพระเยซู
ชูเป็นการส่วนตัว แจกแผ่นกิจกรรมที่ 11ก ให้เด็ก ๆ
และบอกให้เขียนชื่อของคนเหล่านั้นบนเส้นที่อยู่บนถั่วมาแต่ ให้เวลาเด็ก ๆ
ในการตกแต่งด้วยแล้วจึงตัดด้วยออก แนะนำให้เด็ก ๆ
วางด้วยไว้ในพระคัมภีร์หรือในห้องเพื่อย้ำเตือนให้อธิษฐานเพื่อสำหรับผู้อื่นด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้า
จะทรงตอบ

ในการทบทวนข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอาร์เจนตินา แจกแผ่นกิจกรรม 11ข ให้เด็ก ๆ
ลากเส้นจับคู่ข้อมูลที่อยู่ในถ้วยกับภาพบนแผนที่

ช่วงอธิษฐาน

บอกเด็ก ๆ ว่า เมื่อเรา “เดินทาง” ผ่านอาร์เจนตินา
เราได้เรียนรู้สิ่งที่น่าสนใจมากมายเกี่ยวกับประเทศและผู้คน
เราได้รู้ว่ามิชชันนารีอธิษฐานอย่างเฉพาะเจาะจงและสม่ำเสมอสำหรับผู้ที่พวกเขาไปรับใช้
และเราได้เห็นถึงของขวัญแห่งมิตรภาพที่ทำให้การแบ่งปันข่าวประเสริฐนั้นเป็นไปได้
ให้เด็ก ๆ เขียนหัวข้ออธิษฐานเพื่อสำหรับครอบครัวและเพื่อน ๆ
แล้วนำไปติดกับว่าคำอธิษฐาน

บทที่ 12: ปารากวัย

วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยให้เด็ก ๆ

เข้าใจถึงความสำคัญสำหรับมิชชันนารีในการแบ่งปันข่าวประเสริฐในภาษาถิ่นของผู้คนที่พวกเขาจะใช้

เบื้องหลังบทเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น

- บางครั้ง ปารากวัยรู้จักกันในฐานะ “หัวใจแห่งอเมริกาใต้” เนื่องจากตั้งอยู่กลางทวีปอเมริกาใต้
- ภาษาสเปนและกวารานีเป็นสองภาษาราชการที่ใช้ในปารากวัย
- คาปิบารา เป็นหน่วยกษที่มีขนาดใหญ่ที่สุด อาศัยอยู่ในปารากวัยและยาวถึงสี่ฟุตครึ่ง
- แม่น้ำที่ใหญ่เป็นอันดับเจ็ดของโลก คือ แม่น้ำปารานา ซึ่งไหลผ่านตามแนวชายแดนระหว่างปารากวัยและอาร์เจนตินา
- อิตาปู เป็นสถานที่หรือเครื่องน้ำประปาที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก
- “บาบิคิวที่ใหญ่ที่สุดในโลก” จัดทำขึ้นในปารากวัยในปี 2008 ในเวลา 6 ชั่วโมง คน 30,000 คนกินบาบิคิวที่มีน้ำหนักมากกว่า 30 ตัน

การนำเสนอบทเรียน

บทนำ

อนาคอนด้าเป็นงูที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก พบมากในป่าของปารากวัย
งูนี้มีสีน้ำตาลเขียวมีวงกลมสีดำบนหลัง เพื่อทำให้เห็นเด่นชัดขึ้นเกี่ยวกับปารากวัย ให้เด็ก ๆ
ทำห่วงโซ่กระดาษด้วยสีเขียวและดำเพื่อแขวนไว้ในห้อง จากการทำปารากวัยเป็นที่รู้จักว่าเป็น
“หัวใจของอเมริกาใต้” ให้ตกแต่งกระดานบอร์ดด้วยขอบรูปหัวใจ บนบอร์ด
ตกแต่งด้วยภาพธงชาติปารากวัย และ/หรือ แผนที่ประเทศ ทำบาบิคิวบนเตาย่างเมื่อเด็ก ๆ
เดินเข้ามาในห้อง ในระหว่างบทเรียน ให้เด็ก ๆ ได้ชิมบาบิคิว

การประกาศข่าวประเสริฐเป็นงานที่สำคัญที่สุดของมิชชันนารี เพื่อทำเช่นนั้น
พวกเขาจำเป็นต้องเข้าใจวัฒนธรรมและภาษาของคนที่เขาไปปรับใช้
คนที่พวกเขาไปปรับใช้ด้วยนั้นจำเป็นต้องเข้าใจในสิ่งที่เขาพูดด้วย
ประสบการณ์ของอาสาสมัครมิชชันนารีนาซารีน เท็ดและซาราห์

วอที่จะแสดงให้เห็นถึงความยากลำบากและความยินดีที่พบในการเรียนภาษาอื่น
นี่เป็นขั้นแรกของการบอกเรื่องราวของพระเยซูแก่ผู้อื่น

บอกเด็ก ๆ ว่า บทเรียนวันนี้เกี่ยวกับปารากวัย
ให้เราเริ่มด้วยข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประเทศนี้ด้วยกัน

คุณอาจพิมพ์ข้อมูลเบื้องต้นบนกระดาษรูปหัวใจและให้เด็กอ่านออกเสียง

บอกเด็ก ๆ ว่า เมื่อคุณได้เรียนรู้ข้อมูลเบื้องต้น
กวารานีเป็นหนึ่งในสองภาษาราชการของปารากวัย มีหลายประเทศที่มีภาษาพูดมากกว่าหนึ่งภาษา
ดังนั้น เมื่อมิชชันนารีเดินทางไปยังประเทศอื่น
บางครั้งจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษามากกว่าหนึ่งภาษาเพื่อที่พวกเขาจะสามารถทำงานประจำวันและป
ระกาศข่าวประเสริฐได้

ภาษาถิ่นของคน ๆ หนึ่งนั้น (ภาษาพูดที่ใช้ในประเทศ) เป็นที่รู้จักว่าเป็น “ภาษาแม่”
เมื่อมิชชันนารีไปในประเทศอื่น พวกเขาพูดภาษาของประเทศนั้นเมื่อไปในที่สาธารณะ
แต่ส่วนใหญ่เมื่ออธิษฐานก็ปรารถนาที่จะพูดเป็น “ภาษาแม่” เพราะว่าเป็นสิ่งที่แต่ละต้องใจ
นี่เป็นสิ่งที่ทำให้ “ภาษาแม่” เป็น “ภาษาใจ” ของพวกเขา

ให้เราเรียนคำบางคำในภาษากวารานี
ซึ่งชาวปารากวัยใช้พูดราวสี่ในห้าของประชากรปารากวัยทั้งหมด ภาษานี้เป็น “ภาษาใจ”
อย่างแท้จริงสำหรับคนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในประเทศนี้ที่เรียกกันว่า “หัวใจของอเมริกาใต้”

แจกแผ่นกิจกรรมที่ 12 ให้เด็กใช้สีต่าง ๆ
ลากเส้นและจับคู่หัวใจคำในภาษาของตนเองกับคำในภาษากวารานีในหัวใจ
จากนั้นให้อ่านภาษากวารานีแต่ละคำและให้เด็ก ๆ พูดตาม ให้เด็ก ๆ จับคู่กันฝึกพูดคำใหม่นั้น
หลังจากฝึกออกเสียงคำในภาษากวารานีแล้ว

ให้พูดคุยว่าเหตุใดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะสื่อสารกับผู้อื่นในภาษาที่พวกเขาเข้าใจ

ให้เราเรียนคำบางคำในภาษากวารานี ซึ่งใช้พูดกันกว่าสี่ในห้าของประชากรทั่วประเทศ

ภาษาอังกฤษ	(คำแปล)	กวารานี	การออกเสียง
Hello	สวัสดี	Mga'eichapa	อ่าไบอีชาพะ
Good-bye	ลาก่อน	Jajohech apeve	ฮาฮอยซาเปเว
Yes	ใช่	Hee	เฮ
No	ไม่	Nahaniri	นานีเดรี
Please	ได้โปรด	Ikatupa	อีคาตูปา

Thank you

ขอบคุณ

Aguijetaite

อาวีคะไตเต

เรื่องราวพันธกิจ :

พูดคุยอย่างไรก็แสดงความหมายที่สำคัญ

โดย แมท ไพรซ์

บอกเด็ก ๆ ว่า

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับมิชชันนารีที่จะเข้าใจเมื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐให้แก่ผู้คนต่างวัฒนธรรม

400 กว่าปีที่ผ่านมา

บาทหลวงชาวยุโรปที่อาศัยอยู่ในป่าของปารากวัยได้เริ่มทำภาษากวารานีให้ออกมาเป็นภาษาเขียน

ไม่กี่ปีต่อมา บาทหลวงอีกรูปหนึ่งจึงได้จัดทำพจนานุกรม หนังสือไวยากรณ์

และคู่มือการสร้างสาวกในภาษากวารานี เครื่องมือเหล่านี้ยังเป็นประโยชน์ในทุกวันนี้

พวกมันช่วยให้ความเชื่อคริสเตียนวางรากในปารากวัย

ในปี 1968 ทีมพันธกิจของคริสตจักรนาซารีนได้เริ่มต้นคริสตจักรเล็กแห่งหนึ่ง ฮวน กาเซียได้มอบหัวใจของเขาให้แก่พระคริสต์และมอบชีวิตในการรับใช้ในฐานะหนึ่งในศิษยาภิบาลกลุ่มแรกจากปารากวัย นับแต่นั้นกระทั่งเดี๋ยวนี้

คริสตจักรนาซารีนในปารากวัยได้ประกาศข่าวประเสริฐต่อไปยังคนรุ่นปัจจุบัน

พระเจ้าทรงใช้มิชชันนารีหลายคนมาประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์

มิชชันนารีท่านแรกมาถึงในยุคปี 1980 – จากอังกฤษหนึ่งคนและจากสหรัฐอเมริกาอีกหลายคน ในยุคปี

1990 ราโมนและบลานกา เซียราได้มาจากเปอร์โตริโกในฐานะมิชชันนารีในปารากวัย

เท็ดและซาราห์ได้เรียนรู้ว่าเป็นการยากเพียงใดในการพูดคุยด้วยภาษาใหม่ในขณะที่กำลังเรียนภาษานั้นอยู่ ครั้งหนึ่งเท็ดได้พยายามอธิบายให้เพื่อนคนหนึ่งฟังถึงวิธีการทำถั่วเม็กซิกันเป็นอาหารเย็น

เขาบอกว่าเขาเตรียมและบดถั่วก่อนเดิม “เซเอเต” ลงไป เธอก็ถามผมซ้ำแล้วซ้ำอีกในสิ่งที่เขาบอก

เมื่อเขาบอก เธอก็เริ่มหัวเราะคิกคัก เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ รอบโต๊ะ แทนที่จะพูดว่า เขาเดิม “อาเซเอเต”

ซึ่งหมายถึง “น้ำมันทำอาหาร” เขาได้บอกว่าเขาเดิม “เซเอเต” เล็กน้อย ซึ่งหมายถึง “เจ็ด” เพื่อน ๆ

ได้แซวเขาตลอดคืนนั้น แนะนำว่าอาหารจานนี้น่าจะเดิม “โอโซ” ซึ่งหมายถึง “แปด” หรือ “นูเอเว”

ซึ่งหมายถึง “เก้า” มากกว่า

อีกครั้งหนึ่ง ซาราห์กำลังเรียนบทเรียนเรื่องความรักของคริสเตียนให้แก่กลุ่มเด็ก ๆ เธอพูดภาษาสเปน โดยมีล่ามแปลเป็นภาษาควารานี เมื่อเธอพูดเกี่ยวกับความรัก เด็กก็มองอย่างเฉยเมยและสับสน พวกเขาไม่เข้าใจคำว่ารักในภาษาสเปนซึ่งคือ “อาโมร์” เธอต้องอธิบายโดยใช้คำอื่น ๆ อีกหลายคำก่อนที่พวกเขาจะเข้าใจความหมายของคำที่เธอพยายามอธิบาย

เท็ดและซาราห์รู้จักภาษาสเปนเพียงไม่กี่คำก่อนที่จะไปปารากวัย พวกเขามีครูสอนที่ช่วยเขาในการเรียนภาษาใหม่ พวกเขาพบว่าเป็นการจำเป็นในการฝึกพูดภาษาในขณะที่พยายามเรียนรู้ด้วย

อีกทั้งพวกเขายังได้เรียนรู้ว่าบางครั้งผู้คนอาจหัวเราะคุณ เมื่อพวกเขาพูดผิด แต่ให้พยายามต่อไปกระทั่งพูดได้อย่างถูกต้อง

มิชชันนารีจำเป็นต้องเข้าใจว่า ไม่ใช่ทำงานให้สำเร็จไปแต่ละวันเท่านั้น แต่เพื่อบอกคนอื่น ๆ ถึงเรื่องพระเยซู มิชชันนารีมีเป้าหมายเดียว นั่นคือ เพื่อประกาศความรักและข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซู

เท็ดและซาราห์ วอท์ท์ได้เรียนรู้บทเรียนโดยตรงในฐานะอาสาสมัครมิชชันนารีในปารากวัย

ความเข้าใจผิดเกิดขึ้นได้เมื่อมิชชันนารีพยายามเรียน “ภาษาใจ” ของคน

แต่มันก็เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการแบ่งปันข่าวประเสริฐเรื่องความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์กับผู้ที่พวกเขาไปรับใช้ด้วย

ผู้การอภิปราย

ถามเด็ก ๆ ว่า ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาของผู้คนที่พวกเขาไปรับใช้ด้วย?

สิ่งที่เท็ดและซาราห์ วอท์ท์ทำเพื่อช่วยพวกเขาในการเรียนภาษาคืออะไร?

ก่อนเริ่มชั้น ให้เลือกคำสืบทอดจากบทเรียนและเขียนบทกระดาน (เช่น : ควารานี มิชชันนารี อาสาสมัคร ภาษา การสื่อสาร หัวใจ แม่น้ำ ปารากวัย ตะกร้า บาบีคิว อนาคตอนาคต ตัวอักษร หนูยักษ์ ฯลฯ)

บอกเด็ก ๆ ว่า เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของภาษาที่ใช้ในการประกาศข่าวประเสริฐ

คำหนึ่งคำที่เราตั้งใจจะพูดอาจเป็นความหมายของคำอีกคำหนึ่งได้

บางครั้งการพูดคุยสื่อสารก็เป็นเหมือนสิ่งที่เข้าใจยาก

วันนี้เราสามารถทบทวนคำที่สำคัญที่เราได้เรียนในบทเรียนวันนี้โดยทำปริศนาค้นหาคำ

พูดคุยเกี่ยวกับคำศัพท์เหล่านั้น จากนั้นก็แจกกระดาษและให้เด็ก ๆ

ทำปริศนาค้นหาคำโดยวางคำที่มีในแนวตั้ง แนวนอน และแนวทแยงในช่องสี่เหลี่ยมบนกระดาษ

เมื่อวางทุกคำเข้าที่แล้ว บอกให้เด็ก ๆ เดิมตัวอักษรในช่องสี่เหลี่ยมที่ว่างด้วยตัวอักษรใด ๆ
ที่พวกเขาเลือก จากนั้นให้เด็ก ๆ แลกคำปริศนาและวงกลมคำที่ซ่อนอยู่

ช่วงอธิษฐาน

ย่าเตือนเด็ก ๆ ว่าปารากวัยเป็นที่รู้จักว่าเป็น “หัวใจแห่งอเมริกาใต้”
เพราะว่าตั้งอยู่ทางตอนกลางทวีปอเมริกาใต้ บนแผนที่ชี้ให้ดูประเทศรอบปารากวัยซึ่งได้เรียนไป คือ
อาร์เจนตินา โบลิเวีย และบราซิล รวมทั้งชี้ตำแหน่งประเทศเม็กซิโก กัวเตมาลา ฮอนดูรัส คอสตาริกา
โคลัมเบีย เปรู และเอกวาดอร์

ทบทวนหัวข้ออธิษฐานสำหรับประเทศเหล่านี้
ให้เด็กแต่ละคนตัดกระดาษเป็นรูปหัวใจขนาดใหญ่และเขียนหัวข้ออธิษฐานลงไป
คิดหัวใจเหล่านี้ไว้บนบอร์ดของห้อง ย่าเตือนเด็ก ๆ ว่าพระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคน
ขอให้พวกเขาอธิษฐานเพื่อสำหรับมิชชันนารีและศิษยาภิบาลที่แบ่งปันความรักของพระเจ้าในประเทศใ
นเม็กซิโก/อเมริกากลาง และอเมริกาใต้

ให้เด็ก ๆ อธิษฐานเพื่อสำหรับมิชชันนารีที่กำลังเรียนภาษาใหม่อยู่
มิชชันนารีและอาสาสมัครที่รับใช้อยู่ในปารากวัย
และมิชชันนารีที่กำลังจะถูกส่งมาจากปารากวัยและประเทศอื่น ๆ

ให้เด็ก ๆ เขียนหัวข้ออธิษฐานลงในหัวใจเล็ก ๆ คิดไว้ที่ว่าคำอธิษฐาน และให้เด็ก ๆ
นำว่าคำอธิษฐานกลับบ้านไปด้วย หนุนใจให้เด็ก ๆ
จัดวางไว้ไว้เพื่อเป็นเครื่องย้ำเตือนให้อธิษฐานสำหรับคนเหล่านั้นที่แบ่งปันข่าวประเสริฐและสำหรับค
นเหล่านั้นที่ได้ฟัง